

บทที่ 5

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ตามวิธีการมานุษยวิทยา ดังนี้

1. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

เพื่อให้การทำ วิจัยครั้งนี้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงมีการใช้วิธีทางมานุษยวิทยาเพิ่มเติม โดยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์บรรทุกจ้างในเขตกรุงเทพมหานคร ตามบริษัท เอส เอส ที ทรานสปอร์ต จำกัด ทั้งหมด 20 ตัวอย่าง ในการสัมภาษณ์นั้นจะใช้นามสมมติกับผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมดจากนั้น จะสรุปตามวิธีการทางมานุษยวิทยา ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์บรรทุกจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 1

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายจรัล (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอส ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายจรัล เป็นชาวไทย อายุ 49 ปี เกิดที่ ต.ไผ่ อ.ราชไศล จ.ศรีสะเกษ ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์บรรทุกจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน ส่วนลูกมีครอบครัวแล้ว และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับรถจักรยานยนต์มานาน 20 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 17 ปี

บุคลิกภาพ

นายจรัล เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากมีศีรษะล้าน เป็นบุคคลที่สนุกสนาน อารมณ์ขัน เป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจ เนื่องจากการศึกษาน้อย แต่จะพูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายจรัล เป็นคนรูปร่างค่อนข้างผอม สูงประมาณ

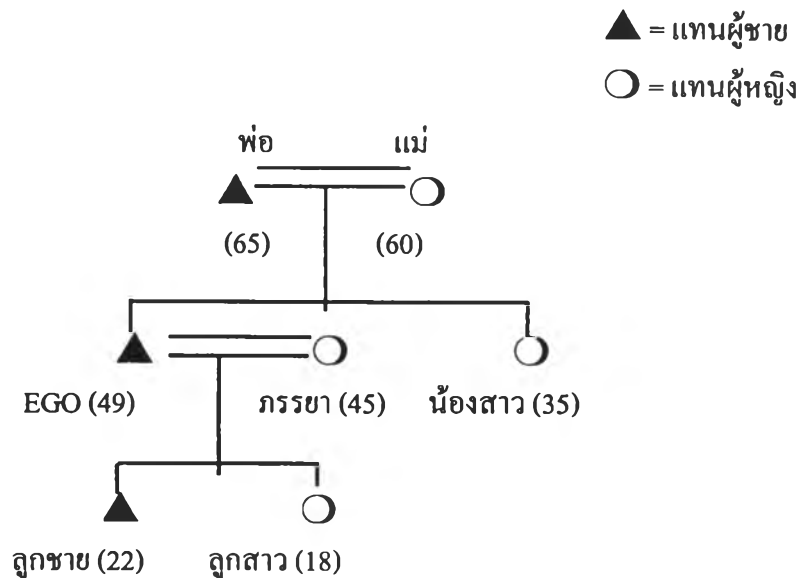
165 ซม. ผิวดำแดง ผมรองทรงสั้นสีดำ มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกง ยาวสีดำ เลื่อยยัดลีเหลืองไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดู บุคลิกแล้วกระฉับกระเฉง มีอัธยาศัยดีช่างพูด กิริยาจาจาก่อนข้างเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดีมี สุราทุกวัน วันละ 1 แบน แต่ดื่มกับเพื่อนร่วมงาน ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่ เสพเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซอง โดยสูบมานานประมาณ 5 ปี สูบทุกยี่ห้อ

ประวัติชีวิต

นายจรัล เกิดมาในชนบทเป็นลูกชาวนา เพราะบิดา มารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดย ลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 23 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุย่างได้เข้ารับการ ศึกษาจึงเข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และไม่ได้เรียน ต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดา ทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนา ชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักจะเป็นอาชีพที่ฝนตกตามธรรมชาติถึงจะได้ช่วย กันลงมือทำนาได้ และนายจรัล เห็นว่าชีวิตไม่ได้ขึ้นและเห็นว่าคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านเดินทางกันเข้าไปทำงานใน กรุงเทพฯ แล้วกลับไปหมู่บ้านแล้วบางคนก็มีฐานะการเงินดีขึ้น แต่งตัวดี นายจรัล จึงอยากเข้ากรุงเทพฯ บ้าง โดยปล่อยให้น้องสาวอยู่ช่วยทำนากับบิดามารดา และจากนั้นก็เดินทางไปมากรุงเทพฯ พร้อมกับเพื่อนบ้านเมื่อ ประมาณปี 2515 โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อนมีอาชีพรับเหมาก่อสร้าง ทำจิปจางทั่ว ๆ ไป ในกรุงเทพฯ โดยทำได้ประมาณ 4 ปี และจากนั้นได้มีเพื่อนที่อยู่บ้านเคียงกันได้มาชักชวนไปขับรถบรรทุกรับจ้าง และจึงได้ กลับไปทำใบอนุญาตขับซิปรถที่จังหวัดศรีสะเกษ แล้วได้ให้เพื่อนฝึกขับรถให้ และได้เข้ามากรุงเทพฯ มาหารับจ้างขับ รถยนต์บรรทุกรับจ้าง และได้ไปสมัครทั่วกรุงเทพฯ ครั้งแรกได้ไปขับรถจ้างให้กับบริษัทรับถมที่ โดยได้ฝึกงาน ระยะเวลาหนึ่งแล้วเขาก็ให้ขับเลย เห็นว่ารายได้ดี เพราะไม่ต้องใช้ความรู้มากจึงได้หันมาขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างใน บริษัทปัจจุบันและได้ขับมาเป็นเวลานานประมาณ 20 ปี โดยได้เปลี่ยนขับรถยนต์รับจ้างมาหลายบริษัท เพราะขึ้น อยู่กับรายได้ ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.1

นายจรัล มีน้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน มีนายจรัล และน้องสาว 1 คน โดยบิดามีอายุ 65 ปี พ่อของนายจรัล ได้เสียชีวิตตั้งแต่อายุ 12 ปี ส่วนมารดาอายุประมาณ 60 ปี ซึ่งได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา พี่น้องร่วมบิดามารดาปัจจุบัน น้องสาวอายุ 35 ปี ไม่ได้ทำงานอื่น หลังจากนายจรัล มาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนหมู่บ้านเดียวกันและได้จดทะเบียนสมรสกันด้วย โดยภรรยาไม่ได้ทำงานอะไร และได้มาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยมีลูกชาย 1 คน อายุ 22 ปี สมรสแล้ว มีอาชีพขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง และมีลูกสาว 1 คน อายุ 18 ปี สมรสแล้ว ปัจจุบันทำงานอยู่บริษัทฯ และนายจรัล มีรายได้ในแต่ละเดือนนั้นไม่แน่นอนประมาณ 8,000 บาท สำหรับรายจ่ายนั้นในแต่ละเดือนก็มากเพราะบ้านได้เช่าเขาอยู่กับภรรยา อยู่กัน 2 คน

ชีวิตประจำวัน

นายจรัล จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะขับขึ้นในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯ ดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 07.00 น. แล้วทำภารกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ขสมก. ไปบริษัท ฯ ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับบ้านเช่า ซึ่งจะไปรับคำสั่งว่าม้งานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อม้งานให้ไปส่งของที่ใดก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของในวัน ส่วนมากประมาณ 1-2 วัน ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปรับไปส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็ครถให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมี

ปัญหา ก็จะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระจาด เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้วนำมาเช็คความเรียบร้อยที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ (เบี้ยเลี้ยง) ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว นายจรัล จะนำเอารถยนต์ไปด้วยเพราะในการขับที่แต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับที่สำรอง และเป็นการขับที่ระยะทางไกล ๆ จะต้องเอารถยนต์ไปเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

ส่วนบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับที่รถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังสนามบินเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับที่รถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะปั้มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 10-15 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะทำการศึกษาเส้นทางในการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง แล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะทำให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่งหรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือน ๆ กัน การขับที่รถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 10 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั้มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจรัลทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บริษัทฯ แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็จะกลับไปพักผ่อนเพื่อรอรับคำสั่งว่าจะมีงานส่งของอีกหรือไม่

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่มักจะนอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายจรัล คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการที่ มีรถเพิ่มขึ้น จำนวนมาก และถนนเพิ่มขึ้นไม่เท่ากับจำนวนรถ และประกอบกับการจราจรทุกวันนี้ผู้ขับที่รถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่เคารพกฎจราจรเห็นแก่ตัว และกรณีที่มีการขุดต่อทำถนนหรือก่อสร้างทางต่าง ๆ ไม่แล้วเสร็จก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดได้ และนายจรัล เห็นว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาจราจรได้พอสมควร เนื่องจากจะช่วยให้ประมาณรถในทางถนนเคลื่อนที่ได้อย่างต่อเนื่องและไม่เปลืองพื้นที่ถนนมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง คือคนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขับช้าไม่มีมารยาท ไม่ว่าจะ

เลี้ยวรถ จอดรถในที่ห้ามจอด หรือจอดรถกีดขวางการจราจร ซึ่งนายจรัล ก็เคยทำแต่ทำน้อยเนื่องจากเกรงใจคนอื่นและกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

วิธีในการแก้ไขปัญหাজราจรในกรุงเทพฯ ทุกวันนี้ นายจรัล คิดว่าน่าจะทำถนนให้มากขึ้น จะต้องมีการจราจรมากขึ้นหรือควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล หรือย้ายสถานที่ขนส่งถ่ายสินค้าออกนอกเมือง และให้เข้มงวดกับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรอย่างเฉียบขาด ปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง นายจรัล คิดว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเส้นทางหรือพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน และการกำหนดเวลาห้ามวิ่งและการกำหนดน้ำหนักของรถยนต์บรรทุก นายจรัล คิดว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีความจำเป็น เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการขนส่งในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล จะใช้รถยนต์บรรทุกจะมีความสะดวกรวดเร็วกว่า สำหรับปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถยนต์บรรทุกที่ทำให้ถนนเสียหาย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถบรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการขับรถบรรทุกรับจ้าง ใหม่ๆจะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากจะขับไปส่งของถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะศึกษาเส้นทางเพราะบางที่ไม่เคยไปทำให้ไม่รู้จัก แต่ส่วนมากก็จะไปที่ที่เคยไป

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถบรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายจรัล แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายจรัลฯ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา
- ความเร็วขณะขับ นายจรัล จะขับเร็วไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับเร็วไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย
- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่
- การแข่งรถ นายจรัล จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย และนายจรัล เคยแข่งรถในที่คับขัน เช่น บนสะพาน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุม
- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายจรัล ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ แต่จะมาดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว
- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายจรัล บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโฝและกาแฟดื่มเกือบทุกวัน

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนายจรัส บอกว่าจะขั้บรถยนต์บรรทุกรับจ้างอีกสักกระยะ หากรายได้ยังไม่ดีขึ้น จะกลับไปอยู่ต่างจังหวัดและจะไปทำนา และเลี้ยงสัตว์เนื่องจากอยากอยู่ต่างจังหวัด เมื่อชีวิตกรุงเทพฯเนื่องจากการจราจรติดขัด และค่าครองชีพสูง และจะหาเงินสักก้อนไปลงทุนที่บ้านเกิดของตัวเอง

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 2

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายสมคิด (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสมคิด เป็นชาวไทย อายุ 32 ปี เกิดที่ ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนมารยาและลูกพักอาศัยอยู่ที่บ้านต่างจังหวัด ส่วนนายสมคิด ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับรถบรรทุกมานาน 10 ปี มีใบอนุญาตขับซึ่มานาน 7 ปี

บุคลิกภาพ

นายสมคิด เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากมีศรีษะล้าน เป็นบุคคลที่สนุกสนาน อารมณ์ขัน เป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคกลาง ไปสังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจเนื่องจากการศึกษาน้อย แต่จะพูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายสมคิด เป็นคนรูปร่างสันทัด สูงประมาณ 175 ซม. ผิวขาว ผมรองทรงสั้นไม่มีหนวดเครา การแต่งกายใส่กางเกงยาว เสื้อยืดสีขาว ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง มีอวัยวะดีช่วงพูด กริยาวาจาค่อนข้างเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดื่มสุราทุกวัน วันละ 1 แบน แต่ดื่มกับเพื่อนร่วมงาน ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว และไม่สูบบุหรี่

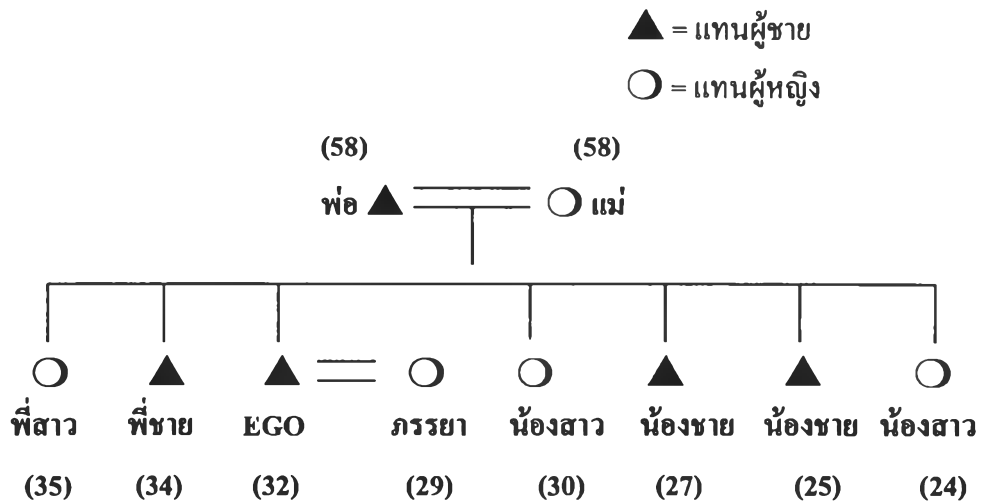
ประวัติชีวิต

ในหมู่บ้านของนายสมคิด ที่จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นชนบทมีลักษณะวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตคล้ายกัน คือประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่และทำนา แนวความคิดในการดำเนินชีวิตคือไม่ต้องเรียนไม่สูงมาก ส่วนใหญ่จะหางานทำหรือทำนาช่วยพ่อแม่ และเนื่องจากเป็นเกษตรกรรมเพื่อค้าขาย นายสมคิดมีที่เพาะปลูกจำนวน 10 ไร่ ซึ่งบิดามารดาแบ่งให้ ซึ่งทำก็ไม่ทำให้รายได้ดีขึ้น อาศัยภรรยาช่วยค้าขายจึงพอมีเงินเลี้ยงลูกได้ บิดามารดาก็มีอาชีพทำไร่อ้อย ซึ่งราคาอ้อยก็ไม่ดี ทำแล้วขาดทุน นายสมคิดได้ทำงานรับจ้างขับรถบรรทุกอยู่กับ

เผ่าแก่ในอำเภอด่านช้าง หลายปีและมีภรรยาค้าขายดังกล่าว ซึ่งเป็นคนภาคอีสาน ชัย นำมาหากิน และพักอาศัยอยู่กับเผ่าแก่ จนกระทั่งได้เช่าบ้านอยู่ในตัวอำเภอ นายสมคิด เห็นว่ารายได้รับจ้างขับรถไม่ดี เหนื่อย จึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯมาทำงานทำโดยตั้งในจะมาขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างกับเพื่อนๆ ที่กรุงเทพฯโดยได้ขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างมานานประมาณ 5 ปีแล้ว

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.2

นายสมคิด มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน เป็นผู้ชาย 4 คน เป็นหญิง 3 คน นายสมคิด เป็นคนที่ 3 มีพี่สาวคนโตคอยเลี้ยงดูเล่นน้อง ๆ ครอบครัวของนายสมคิด มีความสัมพันธ์ที่ดี สนิทสนมกันมาก น้องชายอีก 2 คนมีอายุไล่เลี่ยกัน สนิทกับนายสมคิด ทำให้อยู่ด้วยกันแบบเพื่อนๆ ปัจจุบันนายสมคิด มีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกันและมีบุตรด้วยกัน 2 คน ภรรยาเป็นคนจังหวัดอุบลราชธานี รู้จักกันมานานตั้งแต่ภรรยามารับจ้างตัดอ้อยอยู่ที่ไร่เผ่าแก่ จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่บ้านเช่าในอำเภอด่านช้างพร้อมกับลูก ๆ และนายสมคิด จะเดินทางกลับต่างจังหวัดหา บิดา มารดา และภรรยาในวันเทศกาลสำคัญ เช่นวันขึ้นปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น นายสมคิดไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจในกันดี

ชีวิตประจำวัน

นายสมคิด จะขับรถบรรทุกรับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน เดือนหนึ่งประมาณ 10-15 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-3 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-600 กม.

การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ปัจจุบัน มีที่พักไม่เพียงพอ จึงได้เข้าบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้ ๆ กับบริษัทฯ นายสมคิด จะตื่นนอนประมาณ 07.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจึงรับประทานอาหารเช้า ซึ่งจะหาทานนอกบ้านเป็นอาหารจานเดียว จะสะดวกกว่า หลังจากนั้น ก็จะเดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ชสมก. ซึ่งอยู่ไม่ไกลนักจากบ้านพักเมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ใด และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และขับซีรรถยนต์บรรทุกกันทะเบียนอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายสมคิด ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับใบส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่ขับซึ่งและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ท่าขึ้นของบริษัทฯ ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าและกระดาษ เมื่อรถยนต์ บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็คอีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่น ๆ ประมาณ 3000 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง /ราคา ในการเดินทางจะไม่มีผู้ขับซีรรถบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบางครั้งก็จะนำภรรยาไปด้วย เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ในขณะขับซีรรถยนต์

สำหรับสถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับซีรรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือจะเดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่นถนนพระราม 4 ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงซานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์ที่ปั้มข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายสมคิด จะขับซีรรถยนต์บรรทุก ๆ ประมาณ 12-13 ชมต่อวัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัท เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวซานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปให้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อนหรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของ จะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายสมคิด คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการ ที่มีรถเพิ่มขึ้น จำนวนมาก และถนนเพิ่มขึ้นไม่เท่ากับจำนวนรถ และประกอบกับการจราจรทุกวันนี้ผู้ขับซีรรถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่เคารพกฎจราจรเห็นแก่ตัว และกรณีที่มีการขุดท่อทำถนนหรือก่อสร้างทางต่าง ๆ ไม่แล้วเสร็จก็มีส่วนทำให้เกิด

ปัญหาจราจรติดขัดได้ และนายสมคิด เห็นว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาจราจรได้พอสมควร เนื่องจากจะช่วยให้ปริมาณรถในทางถนนเคลื่อนที่ได้อย่างต่อเนื่องและไม่เปลืองพื้นที่ถนนมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง คือคอนซ์บรตบางคันก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขั้บรถไม่มีมรรยาท ไม่ว่าจะเลี้ยวรถ จอดรถในที่ห้ามจอด หรือจอดรถกีดขวางการจราจร

วิธีในการแก้ไขปัญหาลจราจรในกรุงเทพฯ นายสมคิด คิดว่าน่าจะสร้างถนนให้มากขึ้น จะต้องมีการตรวจจราจรมากขึ้นหรือควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล หรือย้ายสถานที่ขนส่งถ่ายสินค้าออกนอกเมือง และให้เข้มงวดกับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรอย่างเฉียบขาด ปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง นายสมคิด คิดว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและการกำหนดเวลาห้ามวิ่งและการกำหนดน้ำหนักของรถยนต์บรรทุก นายสมคิด คิดว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีความจำเป็น เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการขนส่งในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล จะใช้รถยนต์บรรทุกจะมีความสะดวกรวดเร็วกว่า สำหรับปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถยนต์บรรทุกที่ทำให้ถนนเสียหาย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

ในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขั้บรถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขั้บรถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายสมคิด แล้วตามการขั้บลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขั้บ รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายสมคิด จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา ไม่ส่งของในช่วงรีบเร่ง
- ความเร็วขณะขั้บ นายสมคิด จะขั้บรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขั้บรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้ายส่วนขอบเขตเฉลี่ยประมาณ 80-90กม/ชม
- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีการกีดขวางการจราจรบ้าง
- การแข่งรถ นายสมคิด จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย
- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขั้บรถ นายสมคิด ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขั้บรถ แต่จะมาดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว
- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายสมคิด บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้วสถานที่ซื้อ ปื้มน้ำมันข้างทางหรือขอเพื่อนๆ ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพและกาแฟดื่มเกือบทุกวัน
- เรื่องอุบัติเหตุที่นั้นไม่เคยเฉียวชนสักครั้งเดียว

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนั้นก็ขั้บรยยนต์บรรทุกรับจ้างไปเรื่อย ๆ และจะเก็บเงินไปปลูกบ้าน และซื้อที่ไว้ทำไร่ ชอบชีวิตต่างจังหวัดมากกว่า สงบ การจราจรไม่ติดขัดและอากาศสบายกว่ากรุงเทพฯ มาก และตั้งใจจะให้บุตรได้เรียนสูง ๆ ไม่อยากให้ลำบากเช่นตนเอง

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายมานพ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายมานพ เป็นชาวไทย อายุ 47 ปี เกิดที่ หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ระดับการศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันมีครอบครัวแล้ว มีลูก 2 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยามีอาชีพค้าขายของชำพักอาศัยอยู่ด้วยกันส่วนลูกกำลังเรียนอยู่ระดับอุดมศึกษาและได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับรถบรรทุกมานาน 11 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 8 ปี

บุคลิกภาพ

นายมานพ เป็นคนสันตัด สูงประมาณ 165 ซม ผิวคล้ำ ผอมทรงสั้น มีหนวดเครา ปากหนาการแต่งกายใส่กางเกงยาสีด้าก็ เสื้อยืดสีดำ ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นเป็นคนขยันดูบุคลิกแล้วกระฉับกระเฉง มีอวัยวะดีช่วงพุด มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดื่มสุรา ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน และอยากลอง ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 2 ซอง โดยสูบมานานประมาณ 3 ปี

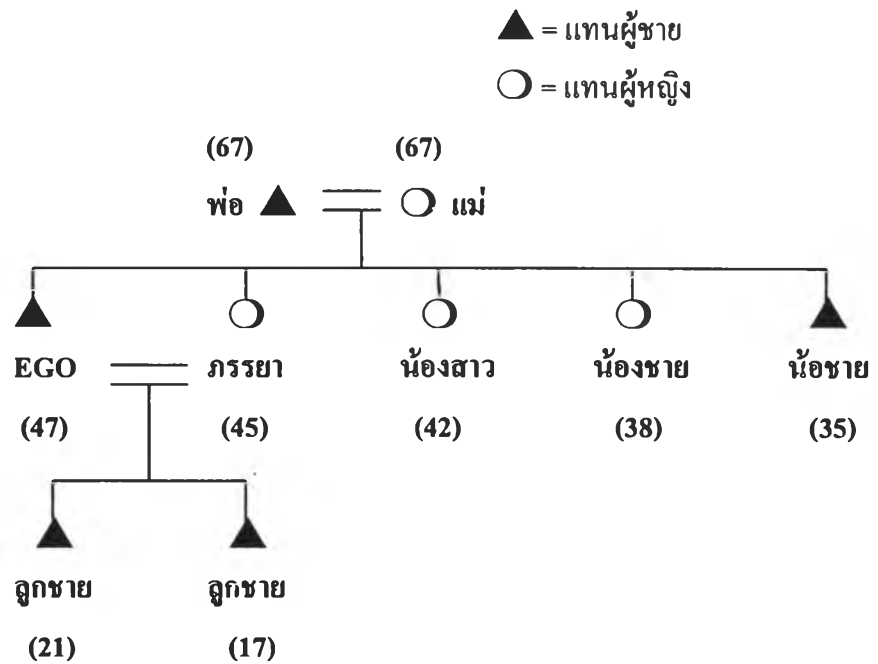
ประวัติชีวิต

นายมานพ เกิดที่ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี บิดา มารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 6 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดา มารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนาฐานะการเงินไม่ดีขึ้น นายมานพ จึงได้เข้ามากรุงเทพฯ มาหารับจ้างขับรถบรรทุกรับจ้าง และได้ไปสมัครทั่วกรุงเทพฯ ครั้งแรกได้ไปขับรถจ้างให้กับบริษัท โดยได้ฝึกงานระยะหนึ่งแล้วเขาก็ให้ขับเลย เห็นว่ารายได้ดี เพราะไม่ต้องใช้ความรู้มากจึงได้หันมาขับรถบรรทุกรับจ้างในบริษัทปัจจุบันและได้ขับมาเป็นเวลา

นานประมาณ 11 ปีแล้ว โดยได้เปลี่ยนขับรถยนต์รับจ้างมาหลายบริษัทเพราะขึ้นอยู่กับรายได้ เบียดเบียน ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.3

นายมานพ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นผู้ชาย 2 คน เป็นผู้หญิง 2 คน นายมานพ เป็นพี่คนโต ครอบครัวของนายมานพ แต่ก่อนมีความสัมพันธ์ที่ดี แต่หลังจากที่แต่ละคนมีครอบครัวแล้วได้แยกย้ายกันไปอยู่ที่อื่น มีเพียงนายมานพ ที่อยู่กับบิดามารดา สำหรับลูกทั้ง 2 คนกำลังศึกษาอยู่ คนโตเรียนมหาวิทยาลัยชั้น ปีที่ 4 คนรองเรียนอยู่ชั้น ม.5 โรงเรียนในอำเภอบางละมุง นายมานพ พยายามที่จะส่งลูกให้เรียนสูงที่สุดเพื่อที่จะมีงานทำดี ๆ โดยอาศัยภรรยาค้าขายของชำที่บ้านช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในบ้านและค่าเล่าเรียนลูก ๆ และในเทศกาลสำคัญลูก ๆ แต่ละคนจะมาสังสรรค์กันที่บ้านและไหว้บิดามารดา เช่นวันขึ้นปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น นายมานพ ไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจกันดี หลังจากขับรถยนต์บรรทุกแล้วจะอยู่กับภรรยาเป็นส่วนใหญ่ช่วยค้าขายอาหาร ภรรยาจะทำอาหารให้รับประทานเวลาอยู่ด้วยกัน

ชีวิตประจำวัน

นายมานพ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 06.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจะรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยา ได้จัดซื้อเอาไว้ และได้ช่วยเหลือภรรยาทำงานบ้านจนกระทั่งเวลาประมาณ 10.00 น. จึงได้เดินทางไปบริษัท โดยเดินไปยังบริษัทฯ ซึ่งอยู่จากบ้านเช่าของเขา ไม่ไกลนัก เมื่อเดินทางไปถึงที่บริษัทฯ จะเข้าไปรายงานตัว และรับคำสั่งจากหัวหน้าแผนก มุ่งงานให้ไปส่งของที่ไต่บ้าง และถึงคิวของนายมานพ แล้วหรือยัง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ไต่ ถ้าเป็นที่ส่งของไม่ไกลนัก ประมาณ 200-300 กม. นายมานพ จะเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นไปเท่าที่ใช้ เมื่อได้เตรียมตัวเรียบร้อยแล้ว ก็ได้เดินทางมายังบริษัท ฯ อีกครั้ง เพื่อที่จะเดินทางไปส่งของ โดยได้ไปรับใบส่งของ และรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่จะขับซึ่ง พร้อมกับได้ทำการตรวจสอบความพร้อมของรถและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ เมื่อเรียบร้อยแล้ว จึงขับขีรถยนต์บรรทุกคันดังกล่าว ไปขึ้นของที่ท่าเก็บของ ซึ่งของที่บรรทุกนั้น จะเป็นของจำพวก กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ประเภทไฟฟ้า เป็นต้น หลังจากนั้น ก็เดินทางมายังบริษัท อีกครั้งเพื่อรับเบี่ยเลี้ยง โดยคิดรวมกับค่าน้ำมัน และค่าอาหารประมาณ 2000-3000 บาท สำหรับค่าเบี่ยเลี้ยงนี้จะป็นรายได้พิเศษที่ได้จากการขับรถรับจ้างแต่ละครั้ง เมื่อเหลือเท่าใด ก็จะเป็นส่วนของคนขับแต่ละครั้ง จะไม่ส่งคืนนายจ้างแต่อย่างใด ในการขับแต่ละครั้ง จะไม่มีผู้ขับสำรองแต่อย่างใด สภาพรถยนต์ที่ขับขึ้นนั้นก็สภาพเก่าและใหม่ปนกัน

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ ส่วนมากจะเป็นบริเวณ แถวภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือบาง สำหรับภาคใต้นั้น นานๆ จะได้ไปที่ การเดินทางออกจากท่าเรือ นั้น จะใช้เส้นทางหลัก ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีการจราจรคับคั่ง และไม่เป็นช่วงเร่งด่วน เพราะช่วงดังกล่าวจะห้ามวิ่งเส้นทางที่ช้าบ่อย จะเป็นเส้นทางพระราม 4 ขึ้นทางด่วน แล้วออกเส้นทางถนนวิภาวดีรังสิต แล้วออกกรุงเทพฯ จากนั้น ก็จะจอดที่ปั้มน้ำมันข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำ หรือรับประทานอาหารเช้า การขับแต่ละครั้ง นายมานพ จะขับขีรถยนต์บรรทุกประมาณ 8-9 ชม/วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนได้เล็กน้อย เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของส่ง แล้วเดินทางกลับ เมื่อเดินทางเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้ว จะเดินทางในช่วง 16.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับมายังบริษัทฯ เนื่องจากอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ และมีการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก เมื่อเดินทางถึงบริษัท แล้วก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัท หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัท ฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายมานพ คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากมีจำนวนรถที่เพิ่มมากขึ้น และถนนเพิ่มขึ้นไม่เท่ากับจำนวนรถ และประกอบกับการจราจรทุกวันนี้ผู้ขับขีรถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่เคารพกฎจราจรเห็นแก่ตัว และมีการซุกท่อทำถนนหรือก่อสร้างทางต่าง ๆ ไม่แล้วเสร็จก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดได้ และนายมานพ เห็นว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหามาตรารถได้พอสมควร ถ้าผู้ขับขีรถปฏิบัติตาม

กฎหมายจราจรโดยเคร่งครัด และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง คือคนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขยับไม่มีมรรยาท ไม่ว่าจะเลี้ยวรถ เพราะมีขนาดใหญ่เปลืองพื้นที่มาก จอดรถในที่ห้ามจอด หรือจอดรถกีดขวางการจราจร ซึ่งนายมานพ ก็เคยทำแต่ไม่บ่อยนักเพราะกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

วิธีในการแก้ไขปัญหามาตรฐานกรุงเทพฯ ในปัจจุบันนี้ นายมานพ คิดว่าน่าจะสร้างถนนให้มากขึ้น จะต้องมีการจราจรมากขึ้นหรือควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล หรือย้ายสถานที่ขนส่งถ่ายสินค้าออกนอกเมืองและให้เข้มงวดกับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด ปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง นายมานพ คิดว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียกร้องผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและการกำหนดเวลาห้ามวิ่งและการกำหนดน้ำหนักของรถยนต์บรรทุก นายมานพ คิดว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีความจำเป็นมาก เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการขนส่งในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล จะใช้รถยนต์บรรทุกเพราะมีความสะดวกรวดเร็วกว่า สำหรับปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถยนต์บรรทุกที่ทำให้ถนนเสียหาย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถรับจ้าง จากการสอบถามนายมานพ แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายมานพ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกหลายครั้งมีทั้งออกไปสั่งและเสียเงินให้กับตำรวจ

- ความเร็วขณะขับ นายมานพ จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 70-80 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้ายส่วนขอบเขตเฉลี่ยประมาณ 80-90กม/ชม

- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีการกีดขวางการจราจรบ้าง

- การแข่งรถ นายมานพ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย และนายมานพ เคยแข่งรถในที่คับขัน เช่น บนสะพาน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุม

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายมานพ ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ แต่จะมาดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือ กระทั่งแดง นายมานพ บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะอยากลอง เพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้วเพราะผิดกฎหมายและรู้ถึงอันตราย ส่วนกระทั่งแดงหรือลิโป้และกาแฟดื่มทุกครั้งที่ขับขับรถรับจ้าง

- เรื่องอุบัติเหตุที่นั้นไม่เคยเฉี่ยวชนสักครั้งเดียว

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนั้น นายมานพ ไม่ได้หวังอะไรมากมาย เพราะทุกวันนี้ ก็ทำงานให้ดีที่สุด ให้ได้เงินมากที่สุด รักษาชีวิตให้รอดไปวันๆ หนึ่ง จะเก็บเงินไว้สักก้อนเพื่อให้ลูกได้เรียนสูง ๆ ไม่อยากให้ลำบาก เช่นเดียวกับตน

การสัมภาษณ์ผู้ขับซีรยนต์บรรทุกจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 4

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสมศักดิ์ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสมศักดิ์ เป็นชาวไทย อายุ 36 ปี เกิดที่ บ้านม่วง จว.สกลนคร ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันมีครอบครัวแล้ว มีลูก 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับซีรยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ นายสมศักดิ์ และภรรยาได้หย่าร้างกันแล้ว บุตรทั้ง 2 คน นายสมศักดิ์ให้บิดามารดาเลี้ยงที่ต่างจังหวัดและได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยหลังการไฟฟ้าบางกรวย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับซีรยนต์มานาน 10 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 8 ปี มีรายได้ประมาณ 8,000- 9,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายสมศักดิ์ เป็นคนพูดน้อย ถามคำตอบคำ รูปร่างสันทัด ตากลม จมูกหัก รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจเนื่องจากการศึกษาน้อย สูงประมาณ 170 ซม ผิวดำแดง ผมรองทรงสั้นสีดำ มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ เลื่อยยัด ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง มีอวัยวะดีข้งพูด มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดื่มสุรบบ้างบางครั้งเวลาสังสรรค์กับเพื่อน ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ ไม่เคยเสพยาบ้า และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซอง โดยสูบบานานประมาณ 3 ปี

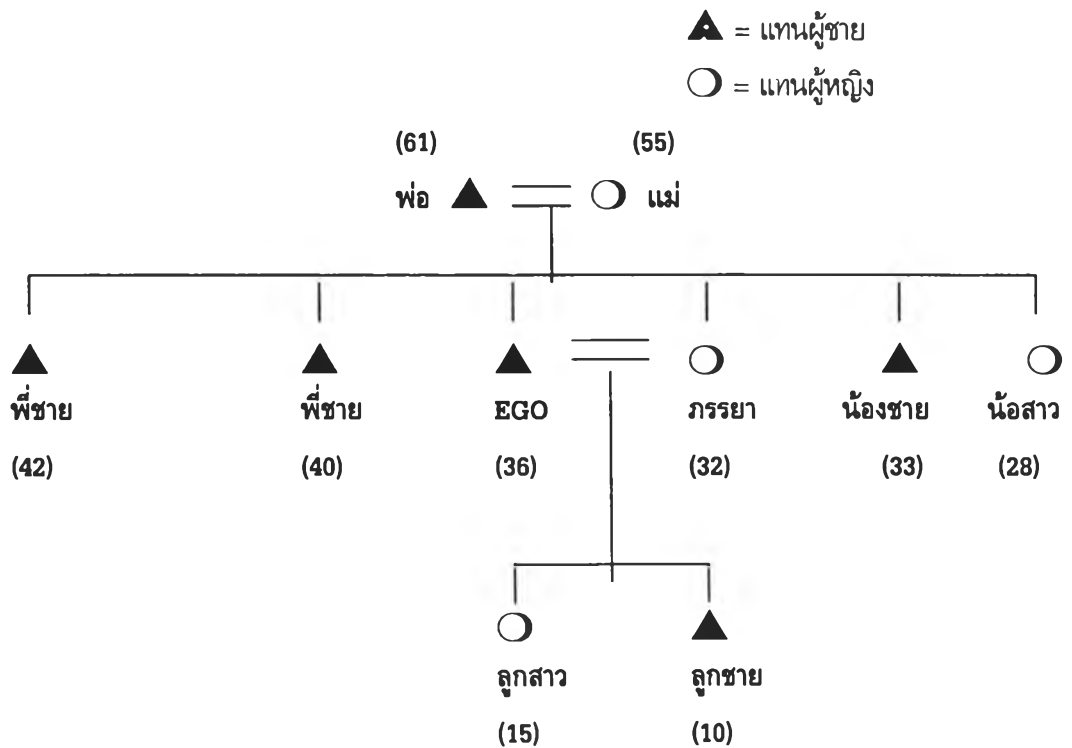
ประวัติชีวิต

นายสมศักดิ์ เกิดมาในชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดามารดา มีอาชีพทำนา มาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ โดยลูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 14 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาพออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาจึงเข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเกร และประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดา มารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนานั้นต้องรอให้ฝนตกตามธรรมชาติถึงจะได้ช่วยกันลงมือทำนาได้ และนายสมศักดิ์เห็นว่าชีวิตไม่ดีขึ้นและเห็นว่าชีวิตไม่ดีขึ้น และเห็นว่าคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านเดินทางกันเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯ แล้วกลับไปหมู่บ้านแล้วบางคนมีฐานะการเงินดีขึ้น แต่งตัวดี ต่อมา นายสมศักดิ์ ได้มีภรรยา และอยากเข้า

กรุงเทพฯ บ้าง โดยปล่อยให้น้องๆอยู่ช่วยทำนากับบิดามารดา และจากนั้นก็เดินทางมากรุงเทพฯ ๑ พร้อมกับเพื่อนบ้านและภรรยา โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อนมีอาชีพหมาก่อสร้าง เป็นกรรมกร ในกรุงเทพฯ ๑ โดยทำได้ประมาณ 1 ปี และจากนั้นได้มีเพื่อนที่อยู่บ้านเคียงกันได้มาชักชวนไปขับรถบรรทุกรับจ้าง และจึงได้กลับไปทำใบอนุญาตขับรถที่จังหวัดสกลนคร แล้วได้ให้เพื่อนฝึกขับรถให้ และได้เข้ามากรุงเทพฯ มาหารับจ้างขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง และได้ไปสมัครทั่วกรุงเทพฯ ครั้งแรกได้ไปขับรถจ้างให้บริษัทหนึ่ง โดยได้ฝึกงานระยะหนึ่งแล้วเขาก็ให้ขับเลยเห็นว่ารายได้ดี เพราะไม่ต้องใช้ความรู้มากจึงได้หันมาขับรถบรรทุกรับจ้างในบริษัทปัจจุบัน และได้ขับมาเป็นเวลานานประมาณ 2 ปี ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและช่วยเหลือบิดามารดาได้

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.4

นายสมศักดิ์ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน เป็นผู้ชาย 4 คน เป็นผู้หญิง 1 คน นายสมศักดิ์ เป็นพี่คนที่ 3 ครอบครัวของนายสมศักดิ์ มีความสัมพันธ์ที่ดีสนิทสนมกันมาก น้องสาวคนสุดท้ายสนิทกันเนื่องจากเป็นผู้หญิงคนเดียว ครอบครัวขนาดเล็ก ทำให้อยู่ด้วยกันแบบเพื่อน ๆ ปัจจุบัน นายสมศักดิ์

เคยมีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกัน และมีบุตรด้วยกัน 2 คน คนโตเป็นผู้หญิงอายุ 15 ปี คนเล็กเป็นผู้ชายอายุ 10 ปีกำลังศึกษาทั้งคู่ แต่ไม่เข้าใจกันจึงได้เลิกกันหลายปีแล้ว โดยภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน รู้จักกันมานาน จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 ปัจจุบันได้ให้บิดามารดาเลี้ยงบุตรให้ทั้งสองคนและกำลังศึกษาอยู่ โดยนายสมศักดิ์ จะส่งเงินให้กับบิดามารดาทุกเดือน

ชีวิตประจำวัน

นายสมศักดิ์ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 05.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจะรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยา ได้จัดซื้อมาไว้ 06.00 น. จึงได้เดินทางไปบริษัท เดินทางโดยรถยนต์ ชสมก. ไปยังบริษัทฯ เมื่อเดินทางไปถึงที่บริษัทฯ จะเข้าไปรายงานตัว และรับคำสั่งจากหัวหน้าแผนกมืองานให้ไปส่งของที่ใดบ้าง และถึงคิวของนายสมศักดิ์ แล้วหรือยัง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ใด ถ้าเป็นที่ส่งของไม่ไกลนัก ประมาณ 200-300 กม. นายสมศักดิ์ จะเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นไปเท่าที่ใช้ เมื่อได้เตรียมตัวเรียบร้อยแล้ว จะนั่งรถยนต์ ชสมก.เดินทางมายังบริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อที่จะเดินทางไปส่งของ โดยได้ไปรับใบส่งของ และรับกุญแจรถยนต์ บรรทุกคันที่จะขับขึ้น พร้อมกับได้ทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ เมื่อเรียบร้อยแล้ว จึงขับขีรถยนต์บรรทุกคันดังกล่าว ไปขึ้นของที่ท่าเก็บของ ซึ่งของที่บรรทุกนั้น จะเป็นของจำพวกกระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ประเภทไฟฟ้า เป็นต้น หลังจากนั้น ก็เดินทางมายังบริษัทฯ อีกครั้งเพื่อรับเบี่ยเลี้ยง โดยคิดรวมกับค่าน้ำมัน และค่าอาหารประมาณ 2,500-3,000 บาท สำหรับค่าเบี่ยเลี้ยงนี้จะเป็นรายได้พิเศษที่ได้จากการขับรถรับจ้างแต่ละครั้ง เมื่อเหลือเท่าใด ก็จะเป็นส่วนของคนขับขึ้นแต่ละครั้ง จะไม่ส่งคืนนายจ้างแต่อย่างใด ในการขับขึ้นแต่ละครั้ง จะไม่มีผู้ขับสำรองแต่อย่างใด สภาพรถยนต์ที่ขับขึ้นนั้นก็สภาพเก่าและใหม่ปนกัน

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ ส่วนมากจะเป็นบริเวณ แถวภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือบาง สำหรับภาคใต้นั้น นานๆ จะได้ไปที่ การเดินทางออกจากท่าเรือ นั้น จะใช้เส้นทางหลัก ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีการจราจรคับคั่ง และไม่เป็นช่วงเร่งด่วน เพราะช่วงดังกล่าวจะห้ามวิ่งเส้นทางที่ช้าบ่อย จะเป็นเส้นทางพระราม 4 ขึ้นทางด่วน แล้วออกเส้นทางถนนวิภาวดีรังสิต แล้วออกกรุงเทพฯ จากนั้น ก็จะจอดที่ปั้มน้ำมันข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำ หรือรับประทานอาหารเช้า การขับขึ้นแต่ละครั้ง นายมานพ จะขับขีรถยนต์บรรทุกประมาณ 12 ชม./วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนได้เล็กน้อย เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วเดินทางกลับ เมื่อเดินทางเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้ว จะเดินทางในช่วง 16.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับมายังบริษัทฯ เนื่องจากอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ และมีการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก เมื่อเดินทางถึงบริษัท แล้วก็ขับรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัท หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัท ฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายสมศักดิ์ คิดว่า ปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากมีจำนวนรถที่เพิ่มมากขึ้นมากเกินไป แต่ถนนและประกอบกับการจราจรทุกวันนี้ผู้ขับซึ่รถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่เคารพกฎจราจรเห็นแก่ตัว และมีการซุดท่อทำถนนหรือก่อสร้างทางต่าง ๆ ไม่แล้วเสร็จก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดได้ และนายสมศักดิ์ เห็นว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหารถติดได้พอสมควร เนื่องจากจะช่วยให้การจราจรไม่ติดขัด และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง คือคนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรซึ่บรรดไม่มีมรรยาท ไม่ว่าจะเลี้ยวรถ เพราะมีขนาดใหญ่เปลืองพื้นที่มาก จอดรถในที่ห้ามจอด หรือจอดรถกีดขวางการจราจร ซึ่งนายสมศักดิ์ ก็เคยทำแต่ไม่บ่อยนักเพราะกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

วิธีในการแก้ไขปัญหารถติดกรุงเทพฯ ในปัจจุบันนี้ นายสมศักดิ์ คิดว่าน่าจะสร้างถนนให้มากขึ้น และควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคลให้มาก หรือย้ายสถานที่ขนส่งถ่ายสินค้าออกนอกเมือง และให้เข้มงวดกับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรอย่างเฉียบขาด ปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง นายสมศักดิ์ คิดว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเส้นทาง หรือพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนนและการกำหนดเวลาห้ามวิ่งและการกำหนดน้ำหนักของรถยนต์บรรทุก นายสมศักดิ์ คิดว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีความจำเป็นมาก เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการขนส่งในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล จะใช้รถยนต์บรรทุกเพราะมีความสะดวกรวดเร็วกว่า สำหรับปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถยนต์บรรทุกที่ทำให้ถนนเสียหาย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ซึ่รถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการซึ่รถยนต์บรรทุกรับจ้างใหม่ๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะศึกษาเส้นทางเพราะบางทีไม่เคยไปทำให้ไม่รู้จัก แต่ส่วนมากก็จะไปที่ที่เคยไป

สำหรับพฤติกรรมในการซึ่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายสมศักดิ์ แล้วตามการซึ่ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การซึ่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายสมศักดิ์ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะช่วยให้ทันเวลา และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ่อยๆ
- ความเร็วขณะซึ่ นายสมศักดิ์ จะซึ่รถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 50-60 กม./ชม. ส่วนมากจะซึ่รถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย
- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อนแต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้างเพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่
- การแข่งรถ นายสมศักดิ์ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัยและนายสมศักดิ์ เคยแข่งรถในที่คับขัน เช่น บนสะพาน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมบ่อยๆ
- การดื่มสุรามึ่เมาในขณะที่ซึ่รถ นายสมศักดิ์ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะซึ่รถ แต่จะดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายสมศักดิ์ บอกว่าไม่เคยเสพยาบ้า เพราะผิดกฎหมายและรู้ถึงอันตรายแก่ร่างกาย ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพอ์และกาแฟดื่มบ้าง

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนั้น นายสมศักดิ์ ไม่ได้คิดที่จะประกอบอาชีพอื่นเนื่องจากเป็นอาชีพอิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ ช่วงฤดูทำนาก็กลับไปทำนาได้และกลับมาขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างไปเรื่อยๆ และจะเก็บเงินไว้สักก้อนเพื่อให้บุตรได้เรียนสูงๆ ไม่อยากให้ลำบากเช่นเดียวกับตน

การสัมภาษณ์ผู้ขับขีรถยนต์บรรทุกจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 5

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายแดง (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายแดง เป็นชาวไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ ต.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน อายุ 3 ขวบ ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขีรถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกันและได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับขีรถยนต์มานาน 3 ปี มีใบอนุญาตขับขีรถมานาน 2 ปี

บุคลิกภาพ

นายแดง เป็นคนรูปร่างสูงโปร่ง หน้าตาดี เป็นบุคคลที่สนุกสนาน อารมณ์ขัน เป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจเนื่องจากการศึกษาน้อย แต่จะพูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายแดง เป็นคนรูปร่างค่อนข้างผอม สูงประมาณ 174 ซม. ผิวดำ ผมรองทรงสั้นสีดำไม่มีหนวดเครา การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ รองเท้าหนัง เสื้อเชิ้ต เป็นคนรักสุขภาพ ความสะดวกสบาย สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง มีอวัยวะดีช่วงพูด กริยาวาจาค่อนข้างเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดีมีสุรบ้าง แต่ดีมีกับเพื่อนร่วมงาน ดีมีเครื่องดีมีจำพวกกระทิงแดง จำพวกกระตั้นประสาท เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะอยากลอง เพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 2 วัน ต่อ 1 ซอง โดยสูบบุหรี่มานานประมาณ 3 ปี สูบบุหรี่ห่อ

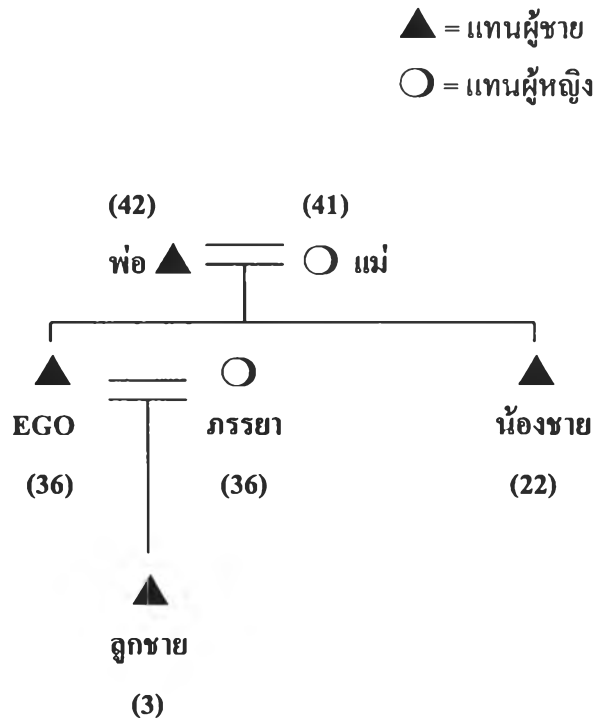
ประวัติชีวิต

นายแดง เกิดมาในชนบทเป็นลูกชาวนา บิดามารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุเข้าได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากไม่มีเงิน เรียนต่อ และประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนา โดยใช้ควายไถนาและใช้แรงงานคน อาศัยฝนตามธรรมชาติ นายแดงเห็นว่าชีวิตไม่ดีขึ้นและเห็นว่าคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านเดินทางเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯ แล้วกลับไปหมู่บ้านแล้วบางคนก็มีฐานะการเงินดีขึ้น แต่งตัวดี นายแดงจึง

อยากเข้ากรุงเทพฯ บ้าง โดยปล่อยให้ห้องชายช่วยทำนากับบิดามารดา และจากนั้นก็เดินทางมากรุงเทพฯ พร้อมกับเพื่อนบ้าน โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อน มีอาชีพทำจับกังอยู่คลองเตย เพื่อนได้ชักชวนไปสมัครบรรจุรับจ้าง และจึงได้กลับไปทำใบอนุญาตขับรถที่จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วได้หันมาสมัครรถยนต์บรรจุรับจ้างในบริษัทฯ ปัจจุบันและได้ขับมาเป็นเวลานานประมาณ 2 ปี แรก ๆ ขับรถมีปัญหาเรื่องเส้นทาง แต่อาศัยถามเพื่อน ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.5

นายแดง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว นายแดง มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ด้วยกัน แต่งงานกันซึ่งภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ภรรยาเคยทำงานอยู่โรงงาน ตัดเย็บผ้าโหล แต่ปัจจุบันให้เลี้ยงลูก หลังจากที่นายแดง มีครอบครัวแล้วห่างเหินจากบิดามารดามากและทำงานตลอด ไม่มีเวลากลับต่างจังหวัด ส่วนน้องชายนั้นเป็นทหารเกณฑ์

ชีวิตประจำวัน

นายแดง จะขับรถบรรทุกรับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน เดือนหนึ่งประมาณ 10-15 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-3 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-600 กม. การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ปัจจุบัน มีที่พักไม่เพียงพอ จึงได้เข้าบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้ ๆ กับบริษัทฯ นายแดง จะตื่นนอนประมาณ 08.00 น.หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจึงรับประทานอาหารเช้าซึ่งจะหาทานนอกบ้านเป็นอาหารจานเดียว จะสะดวกกว่า หลังจากนั้น ก็จะเดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ชสมก. ซึ่งอยู่ไม่ไกลนักจากบ้านพักเมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ใด และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และขับซีรยนต์บรรทุกกันทะเบียนอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายแดง ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับใบส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่ขับซีและทำการตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ทำขึ้นของบริษัทฯ ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าและกระดาษ เมืองของบรรทุกรถยนต์บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็ครถอีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่น ๆ ประมาณ 2500-3000 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา ในการเดินทางจะไม่มีผู้ขับซีรถบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบางครั้ง ก็จะนำภรรยาไปด้วย เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ในขณะขับซีรถยนต์

สำหรับสถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับซีรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็เดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่นถนนพระราม 4 ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์ที่บีบีข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายแดง จะขับซีรถยนต์บรรทุก ๆ ประมาณ 12-13 ชมต่อวัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลงแล้วก็เดินทางกลับบริษัท เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้างว้าง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาว่างได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปให้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อนหรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของ จะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายแดง คิดว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรได้บ้างเหมือนกัน เนื่องจากคนขับรถขาดหน้าคนอื่น ๆ จอดในที่ห้ามจอดทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดได้ และนายแดง เห็นว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหารถติดพอสมควร เนื่องจากจะช่วยให้ปริมาณรถในทางถนนเคลื่อนที่ได้อย่างต่อเนื่องและไม่เบียดพื้นที่ถนนมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง คือคนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขับรถไม่มีมารยาท ไม่ว่าจะเลี้ยวรถ จอดรถในที่ห้ามจอด หรือจอดรถกีดขวางการจราจร ซึ่งนายแดง ก็เคยทำแต่ไม่บ่อยนักเพราะกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

วิธีในการแก้ไขปัญหารถติดในกรุงเทพฯ นายแดง คิดว่าน่าจะสร้างถนนให้มากขึ้น จะต้องมีการสำรวจจราจรมากขึ้นหรือควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล และย้ายสถานที่ขนส่งถ่ายสินค้าออกนอกเมืองและให้เข้มงวดกับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรอย่างเฉียบขาด ปัญหาของรถยนต์บรรทุกรับจ้าง นายแดง คิดว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียกร้องผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและการกำหนดเวลาห้ามวิ่งและการกำหนดน้ำหนักของรถยนต์บรรทุก นายแดง คิดว่ารถยนต์บรรทุกรับจ้างมีความจำเป็น เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการขนส่งในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล จะใช้รถยนต์บรรทุกจะมีความสะดวกรวดเร็วกว่า สำหรับปัญหาการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถยนต์บรรทุกที่ทำให้ถนนเสียหาย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยเช่นกันเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถบรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา การขับรถบรรทุกรับจ้าง ใหม่ ๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากจะขับไปส่งของถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะไม่ทราบ

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถบรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายแดง แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายแดง จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา
- ความเร็วขณะขับ นายแดง จะขับรถค่อนข้างเร็ว ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ในเขตกรุงเทพฯ ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย
- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีการกีดขวางการจราจรบ้าง
- การแข่งรถ นายแดง จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย และเคยแข่งรถในที่คับขัน เช่น ในชุมชน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุม
- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายแดง ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ แต่จะมาดื่มเมื่อพักผ่อน
- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายแดง บอกว่าไม่เคยเสพยาบ้า ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพและกาแฟดื่มบ้างไม่บ่อย

ชีวิตในอนาคต

นายแดง ไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ไม่ทราบว่าจะขั้บรถยนต์บรรทุกรับจ้างนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าหากไม่ขั้บรถยนต์บรรทุกทำงานอะไร ส่วนการจะกลับไปอยู่บ้านเกิดก็ไม่เคยคิดเนื่องจากไม่มีงานทำ และจะต้องรับผิดชอบครอบครัวอีกมาก

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 6

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายต่อ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายต่อ เป็นชาวไทย อายุ 35 ปี เกิดที่ ชนบท จว.ขอนแก่น ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว ไม่มีลูก ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับซีทรอยด์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนมารยาทก็อาศัยอยู่ด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนบ่อนไก่เสียค่าเช่าเดือนละ 800 บาท ขับซีทรอยด์มานาน 5 ปี มีใบอนุญาตขับซีทรอยด์ 3 ปี มีรายได้ประมาณ 7,000-8,000 บาท

บุคลิกภาพ

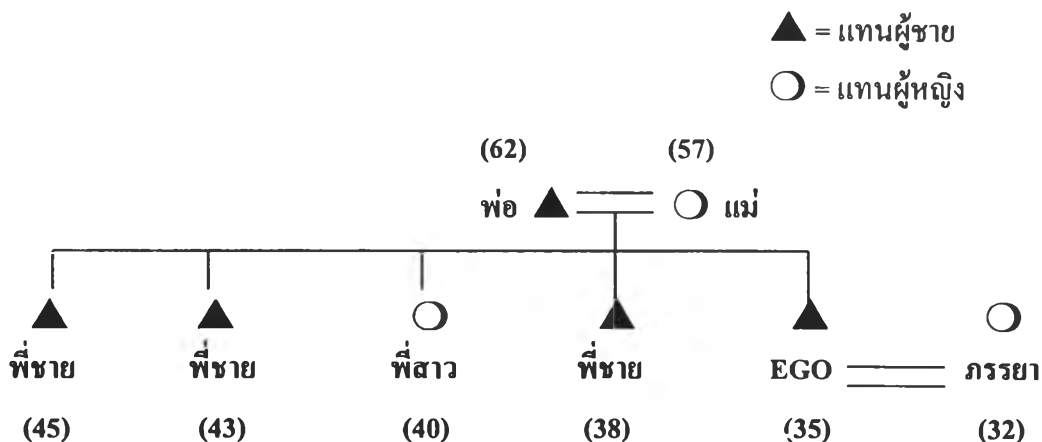
นายต่อ เป็นบุคคลที่น่านับถือ มีมนุษยสัมพันธ์ หนักกับเพื่อนดี แต่จะพูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายต่อ เป็นคนรูปร่างค่อนข้างตัวเล็ก สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง ไม่มีหนวดเครา กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงขาวสีดำ ใส่เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีฟ้า สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็ก แต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูบุคลิกแล้วกระฉับกระเฉง สอบถามแล้วไม่ดื่มสุรา ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟบ้าง ไม่เคยเสพยาบ้า สูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซอง

ประวัติชีวิต

นายต่อ เกิดมาในชนบท ชีวิตค่อนข้างดีพอสมควรเมื่อเทียบกับครอบครัวอื่น อาชีพของครอบครัวคือทำนา ลูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 50 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพี่น้อง 5 คน พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อ เพราะเกรงและประกอบฐานะทางบ้านมีฐานะดีพอสมควร หลังจากออกจากเรียนแล้วนายต่อ ไม่ค่อยชอบทำนา เพราะรายได้น้อยจึงได้เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ เช่น ช่างซ่อมรถยนต์แต่ทำไม่ได้ดี และเหนื่อย จึงอยากหางานทำใหม่ จึงได้หันมาขับซีทรอยด์รับจ้างจนกระทั่งได้มาขับซีทรอยด์บรรทุกรับจ้างให้บริษัทฯ ดังกล่าวถึงปัจจุบัน

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอแกรม 4.6

นายต่อ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว นายต่อ เป็นคนสุดท้อง ครอบครัวมีความรักใคร่ เป็นห่วงเป็นใยกัน ปัจจุบันบิดา และมารดายังมีชีวิตอยู่แต่อายุมากแล้วมีภรรยาแล้ว นานต่อ แต่งงานกับภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน ภรรยาจบการศึกษาแค่ชั้นประถมศึกษา 6 นายต่อ เป็นคนรับผิดชอบต่อครอบครัว เมื่อมีรายได้จะให้ภรรยาเก็บไว้ หากมีเหลือมากจะส่งให้กับบิดามารดาบ้าง การรับประทานอาหารภรรยาจะทำไว้ให้รับประทานด้วยกัน คิดอยากจะมีบุตรแต่ยังไม่พร้อม เนื่องจากรายได้ยังไม่มากพอ

ชีวิตประจำวัน

นายต่อ จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะขับซีในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 05.00 น. แล้วทำภารกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ชมรม.ไปบริษัท ฯ ซึ่งจะปรับคำสั่งว่ามีงานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ใดก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของก็วัน ส่วนมากประมาณ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปปรับใบส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็คเครื่องให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหาที่จะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้วนำมาเช็ค

ความเรียบร้อยที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ (เบี้ยเลี้ยง) ไม่รวมเงินเดือน ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว นายต่อ จะนำเอาภรรยาไปด้วยเพราะในการขับที่แต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับที่สำรอง และเป็นการขับที่ระยะทางไกล ๆ จะต้องเอาภรรยาไปเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับที่รถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังซานเมืองเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับที่รถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะเข้าปั๊มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 15-20 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะทำการศึกษาเส้นทางการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง แล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่งหรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือน ๆ กัน การขับที่รถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 10 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั๊มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจ้างทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บริษัทฯ แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็กลับไปพักผ่อนเพื่อรอรับคำสั่งว่าจะมีงานส่งของอีกหรือไม่

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่ จะนอนพักผ่อน นอนที่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายต่อ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับที่รถยนต์รับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ มีมารยาทในการขับที่, เคารพกฎหมายจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก, ขับที่รถชิดขอบทางด้านซ้าย , ไม่บรรทุกของตกหล่น

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหการจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับที่รถยนต์, ก่อสร้างถนนใหม่เพิ่มขึ้น , ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล , จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ บำรุง ซ่อมผิวจราจร ทางเท้าให้มีสภาพสมบูรณ์ , ย้ายสถานที่ส่งมอบนอกกรุงเทพฯ , กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามบรรทุกน้ำหนักเกิน, การห้ามวิ่งในเวลาเร่ง

ด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถบรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายต่อ แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายต่อ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา ในการส่งของ และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตักเตือนบ่อย

- ความเร็วขณะขับ นายต่อ จะขับเร็วไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ย ประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับเร็วไม่ขีดขอบทางด้านซ้าย แต่ไม่บ่อยนักเพราะกลัวถูกตำรวจจับ

- การหยุดรถ/การเลี้ยว จะหยุดเลี้ยวโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่

- การแข่งรถ นายต่อ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายต่อ ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุรา

ขณะขับรถ

- อุบัติเหตุนั้น นายต่อ ประสบอุบัติเหตุ 2 ครั้ง/ปี เกิดจากถนนลื่น ทำให้รถตกข้างทาง

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคต ยังไม่ทราบว่าจะขับรถบรรทุกรับจ้างอีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้แต่หากมีความจำเป็นต้องเลิกจะเก็บเงินไว้เปิดอู่ซ่อมรถที่ต่างจังหวัด ในอนาคตได้วางแผนไว้ว่าหากมีลูกจะให้ได้รับการศึกษาสูงๆ จะได้ไม่ลำบาก

การสัมภาษณ์ผู้ขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 7

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายถาวร (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายถาวร เป็นชาวไทย อายุ 38 ปี เกิดที่ อ.ประสาธน์ จว.สุรินทร์ ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขีรถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนวัดแจ้งเสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับขีรถยนต์มานาน 12 ปี มีใบอนุญาตขับขีรถมานาน 9 ปี มีรายได้ประมาณ 10,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายถาวร เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจ เนื่องจากการศึกษาน้อย นายถาวร เป็นคนรูปร่างค่อนข้างตัวเล็ก สูงประมาณ 160 ซม. ผิวขาว มีหนวดเครา กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ ใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาว คออ่อนข้างสะอาด สุขภาพแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูบุคลิกแล้วกระฉับกระเฉง มีอัธยาศัยดี ช่างพูด มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วยิ้มสุราทุกวัน วันละ 1 แบน ตี๋มเครื่องตี๋มจำพวกกระตึงแดง เอ็ม 100,150 กาแฟบ้าง เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน และช่วงนอนขณะขับขีรถยนต์ ปัจจุบันเลิกแล้ว ไม่สูบบุหรี่

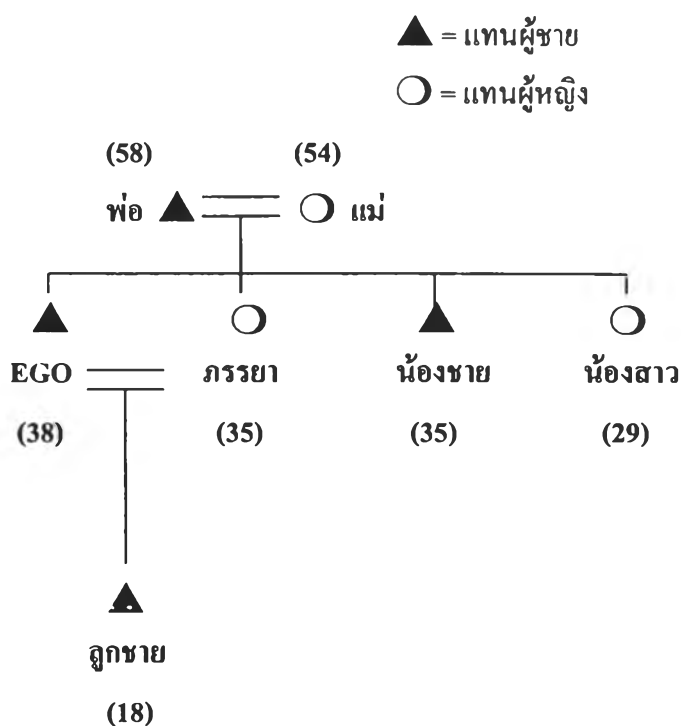
ประวัติชีวิต

นายถาวร เกิดมาในชนบท เพราะบิดามารดา มีอาชีพทำนา โดยลูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 20 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีน้องชาย 2 คน ชาย 1 คน พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจน จึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนา จะอาศัยฝนตกตามธรรมชาติ จึงได้เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำครั้งแรกๆ ได้เป็นพนักงานรับส่งเอกสาร อยู่กับบริษัทแห่งหนึ่ง และอาศัยอยู่กับเพื่อน ประมาณ 4 ปี จึงเปลี่ยนงานใหม่หันไปขับรถยนต์ และติดการมีอาชีพอิสระ จึงได้เข้าไปสมัครเป็นผู้ขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้าง

เพราะไม่ใช่ความรู้อะไร และมียายได้ดี ได้หันมาขับรถยนต์บรรทุกในบริษัทปัจจุบันและได้ขับมาเป็นเวลานาน ประมาณ 2 ปี ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยา ส่วนที่เหลือจะส่งไปให้บิดามารดาบ้าง

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.7

นายถาวร มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว นายถาวร มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่บ้านเช่าใกล้บริษัท นายถาวร แต่งงานกันซึ่งภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ครอบครัวของนายถาวร มีความรักใคร่กันมากระหว่างนายถาวร และพี่น้องมีความเป็นห่วงเป็นใยกัน และในช่วงเทศกาลสำคัญจะมาพบกันตลอด มีปัญหาอะไรมักจะช่วยเหลือกันเงินที่ได้จากการขับรถบรรทุกรับจ้างส่งให้บิดามารดาบ้างที่เหลือจะให้ภรรยาเก็บไว้หลังเลิกงาน นายถาวร จะอยู่กับภรรยา ไม่ชอบไปเที่ยวส่วนภรรยาไม่มีอาชีพอะไร

ชีวิตประจำวัน

นายถาวร จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะขับขี่ในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯ ดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 07.00 น. แล้วทำภารกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าและก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ชสมก. ไปบริษัท ฯ ซึ่งจะปรับคำสั่งว่าม้งานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อม้งานให้ไปส่งของที่ใดก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของก็วัน ส่วนมากประมาณ 1-2 วัน ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปปรับใบส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็คเครื่องให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหา ก็จะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้วนำมาเช็คความเรียบร้อยที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ (เบี่ยเลี้ยง) ไม่รวมเงินเดือน ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว นายถาวร จะนำเอารรยาไปด้วยเพราะในการขับขี่แต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับขี่สำรอง และเป็นการขับขี่ระยะทางไกล ๆ จะต้องเอารรยาไปเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังซานเมืองเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับขี่รถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะเข้าปั้มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 15-20 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะทำการศึกษาเส้นทางการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง แล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่งหรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือน ๆ กัน การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 10 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั้มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจ้างทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บ้านพัก แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็กลับไปพักผ่อนเพื่อรอรับคำสั่งว่าจะม้งานส่งของอีกหรือไม่

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่นอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายถาวร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถยนต์รับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ มีมารยาทในการขับขี่, ไม่เคารพกฎหมายจราจร ไม่จอดรถกีดขวางทางเข้า-ออก, ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย, ไม่เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่น ไม่ดื่มสุราในขณะที่ขับขี่รถยนต์

และเสนอ วิธีการแก้ไขปัญหารถจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์, ก่อสร้างถนนใหม่เพิ่มขึ้น, ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคลจัดระบบขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่ประมาณการจราจรติดขัดในช่วงเวลาเร่งด่วน ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพฯ กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามบรรทุกน้ำหนักเกิน, การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกข้อหาโทษกับผู้ขับขี่ (ส่วย) การเสพยาบ้าขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

สำหรับพฤติกรรมในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายถาวร แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายถาวร จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพราะรับส่งของไปส่งให้ทันเวลา

- ความเร็วขณะขับ นายถาวร จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย แต่ก็ถูกเจ้าหน้าที่เรียกบ่อย

- การหยุดรถ/การเลี้ยว จะหยุดเลี้ยวโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่

- การแข่งรถ นายถาวร จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุม

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายถาวร ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุรา ขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายถาวร บอกว่าเคยเสพยาบ้า เพราะเพื่อนชักชวน และง่วงนอนขณะขับรถ แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโป้ และกาแฟดื่มเกือบทุกวัน

- อุบัติเหตุนั้น ขณะส่งของในรอบ 1 ปี มีอุบัติเหตุ 1 ครั้ง คือรถพลิกคว่ำตกข้างทาง เพราะหลับใน

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่าจะเข้ารับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้ ดีกว่าทำอะไรทำนามาก ถ้ามีความจะเป็นที่จะเลิกขับรถบรรทุกจริงๆ จะไปอยู่บ้านนอก ในอนาคตตั้งใจจะให้ลูกเรียนสูงกว่าตนเนื่องจากไม่อยากให้ลำบาก ไม่ต้องการให้มาขับรถบรรทุกรับจ้างเช่นตน เพราะเสี่ยงกับอันตราย

การสัมภาษณ์ผู้ขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 8

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายมานะ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 13.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายมานะ เป็นชาวไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ อ.ปทุมรัตน์ จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีบุตร 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขีรถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกันได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยย่านตลาดปิ้ง คลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,200 บาท ขับขีรถยนต์มานาน 3 ปี มีใบอนุญาตขับขีรถมานาน 1 ปี รายได้ประมาณ 8,000 บาท

บุคลิกภาพ

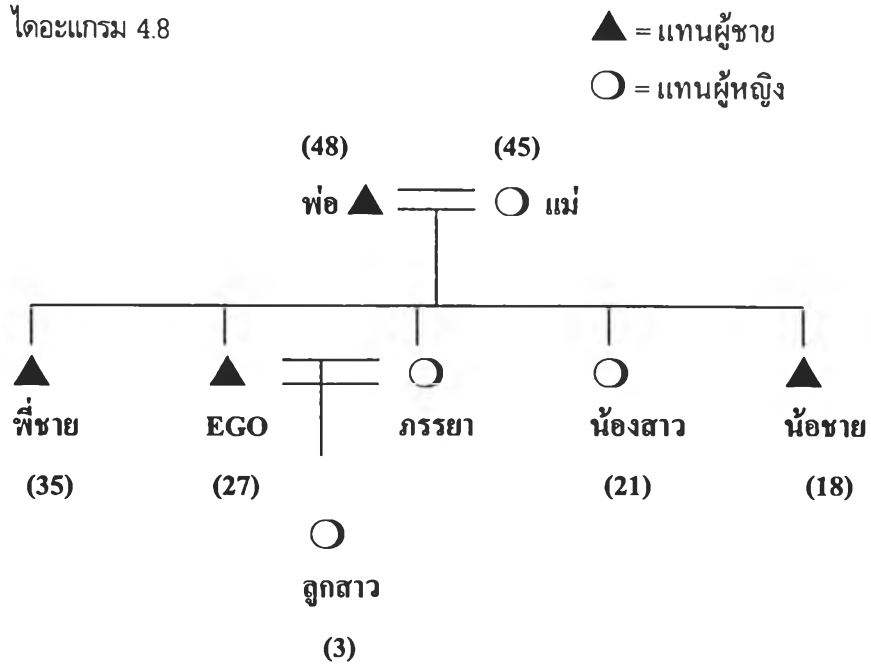
นายมานะ เป็นบุคคลที่เรียบร้อย อารมณ์เคร่งขรึม แจ่มใส แต่พูดจาเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนรูปร่างค่อนข้างผอม สูงประมาณ 170 ซม. ผิวดำแดง ผมรองทรงสั้นสีดำ ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ รูปร่างแข็งแรง การแต่งกายใส่กางเกงยวดยีนสีน้ำเงิน เสื้อยืดสีขาว ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอนถามแล้วดีมีสุรามาประมาณ 3 ปี ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระเทียมแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว

ประวัติชีวิต

นายมานะ เกิดมาในชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดา มารดา มีอาชีพทำนา เพียงอย่างเดียว โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 7 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา พออายุเข้าได้เข้ารับการศึกษาจึงเข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดา มารดาทำ นา การขับขีรถยนต์รับจ้าง เป็นงานแรก ที่นายมานะ ทำหลังจากจบการศึกษา เพราะยังหางานทำไม่ได้ เพราะต้องการช่วยเหลือครอบครัว ก็เลยยึดอาชีพนี้ไปก่อน โดยได้ไปทำใบอนุญาตขับขีรถ และระยะเวลาที่ขับขีรถยนต์รับจ้างมาถึง 1 ปี นายมานะ มีครอบครัวแล้ว มีบุตรสาว 1 คน นายมานะ ต้องรับผิดชอบครอบครัวตนเอง และไม่ต้องการพึ่งพา บิดา-มารดา จึงได้หันมาขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างในบริษัทปัจจุบัน และได้ขับมาเป็นเวลานาน 1 ปี ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.8

นายมานะ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 4 คน เป็นครอบครัวปานกลาง โดยบิดาและมารดาเมื่อแต่งงานแล้วได้มาปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้าน บิดาอายุ 48 ปี มารดาอายุ 48 ปี มีอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียว ส่วนบิดานั้นเป็นคนขยันนอกจากทำนาแล้วยังขายของชำและเลี้ยงสัตว์จำนวนหลายตัวและคอยสั่งสอนมานะ และมารดานั้นนอกจากจะช่วยบิดาทำนาแล้วยังทำอาหารเก่ง และเวลว่างจะออกไปที่ท้องนาปลูกผักสวนครัวและหาอาหารมาทำกิน น้องชาย 1 คนมารดาเป็นคนที่พูดน้อย แต่ลูกๆ จะรักมารดามาก และมานะเป็นที่คนรอง มีน้องสาว 1 คน และสนิทกันมากเนื่องจากเกิดติดกัน ครอบครัวของมานะ สนิทสนมกันมาก ความสัมพันธ์ระหว่างกันดี เนื่องจากมีบิดาเป็นแบบอย่างขยันทำมาหากินและหลังจากที่ นายมานะ มาทำงานในกรุงเทพฯ แล้วหากมีเวลว่างจะกลับไปต่างจังหวัดเนื่องจากคิดถึงบิดามารดา

ชีวิตประจำวัน

นายมานะ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 07.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจะรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยา ได้จัดซื้อมาได้ และได้ช่วยเหลือภรรยาทำงานบ้านจนกระทั่งเวลาประมาณ 11.00 น. จึงได้เดินทางไปบริษัท เดินทางโดยขับซีรี่ย์ยนต์ ไปยังบริษัทฯ เมื่อเดินทางไปถึงที่บริษัทฯ จะเข้าไปรายงานตัว และรับคำสั่งจากหัวหน้าแผนก มิงงานให้ไปส่งของที่ใดบ้าง และถึงคิวของนายสมศักดิ์ แล้วหรือยัง เมื่อมิงงานให้ไปส่งของที่ใด ถ้าเป็นที่ส่งของไม่ไกลนัก ประมาณ 200-300 กม. นายมานะ จะเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นไปเท่าที่ใช้ เมื่อได้เตรียมตัวเรียบร้อยแล้ว จะนั่งรถยนต์ ชมมก.เดินทางมายังบริษัทฯ ๑ อีกครั้ง เพื่อที่จะเดินทางไปส่งของ โดยได้ไปปรับใบส่งของ และรับกฎจราจรยนต์บรรทุกคันที่จะขับซีรี่ พร้อมกับได้ทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ เมื่อเรียบร้อยแล้ว จึงขับซีรี่ย์ยนต์บรรทุกคันดังกล่าว ไปขึ้นของที่ท่าเก็บของ ซึ่งของที่บรรทุกทุกนั้น จะเป็นของจำพวก กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ประเภทไฟฟ้า เป็นต้น หลังจากนั้น ก็เดินทางมายังบริษัทฯ อีกครั้งเพื่อรับเบี่ยเลี้ยง โดยคิดรวมกับค่าน้ำมัน และค่าอาหารประมาณ 2500-3000 บาท สำหรับค่าเบี่ยเลี้ยงนี้จะเป็นรายได้พิเศษที่ได้จากการขับรถรับจ้างแต่ละครั้ง เมื่อเหลือเท่าใด ก็จะเป็นส่วนของคนขับซีรี่แต่ละครั้ง จะไม่ส่งคืนนายจ้างแต่อย่างใด ไม่รวมเงินเดือนประจำ ประมาณ 4,500 บาทในการขับซีรี่แต่ละครั้ง จะไม่มีผู้ขับสำรองแต่อย่างใด สภาพรถยนต์ที่ขับซีรี่นั้นก็มีความเก่าและใหม่ปนกัน ส่วนมากจะใช้คันประจำ

บริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ ส่วนมากจะเป็นบริเวณ แถวภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือบาง นานๆ จะได้ไปที่ การเดินทางออกจากท่าเรือ นั้น จะใช้เส้นทางหลัก ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีการจราจรคับคั่ง และไม่เป็นช่วงเร่งด่วน เพราะช่วงดังกล่าวจะห้ามวิ่งเส้นทางที่ใช้บ่อย จะเป็นเส้นทางพระราม 4 ขึ้นทางด่วน แล้วออกเส้นทางถนนวิภาวดีรังสิต แล้วออกกรุงเทพฯ จากนั้น ก็จะจอดที่ปั้มน้ำมันข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำ หรือรับประทานอาหารเช้า การขับซีรี่แต่ละครั้ง นามานะ จะขับซีรี่ย์ยนต์บรรทุกประมาณ 8-9 ชม./วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนได้เล็กน้อย เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วเดินทางกลับ เมื่อเดินทางเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้ว จะเดินทางในช่วง 16.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับมายังบริษัทฯ เนื่องจากอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ และมีการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก เมื่อเดินทางถึงบริษัท แล้วก็ให้นำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัท หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัท ๑ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อนการพักผ่อน นั้นไม่มีเวลาพักผ่อนมากนัก จะพักช่วงที่มีเทศกาลหยุดนาน ๆ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายมานะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับซีรี่บรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพฯ ได้คือ เคารพกฎหมายจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก ขับซีรี่รถชิดขอบด้านซ้าย ไม่ดื่มสุราขณะขับซีรี่รถยนต์

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหารถจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝั่งระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์ ก่อสร้างถนนใหม่ เพิ่มขึ้น ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ บำรุง ซ่อมผิวจราจร ทางเท้าให้มีสภาพสมบูรณ์ กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจร เวลาเร่งด่วน การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่าง ๆ ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพฯ กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด ตามลำดับ และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกรอผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) การเสพยาบ้า ขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน การขับขี่รถยนต์บรรทุกทุกสิ่งที่เป็นอันตราย เช่น แก๊ส สารเคมีที่อันตราย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว

สำหรับพฤติกรรม ในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายมานะ แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับขี่รถยนต์ บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายมานะ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา
- ความเร็วขณะขับ นายมานะ จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะว่าสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 50-60 กม./ชม. ในกรุงเทพฯ ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย จะขับที่เร็วเมื่อออกต่างจังหวัด
- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้างเพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่
- การแข่งรถ นายมานะ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย และนายมานะ เคยแข่งรถในที่คับขัน เช่น บนสะพาน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมบ่อย ๆ
- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายมานะไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ
- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายมานะ บอกว่าไม่เคยเสพยาบ้า

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังบอกไม่ได้ว่า นายมานะ จะขับรถต่อไปอีกนานเท่าใด และยังไม่ได้อคิดที่จะประกอบอาชีพอื่น ยังคงขับรถบรรทุกรับจ้างไปเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นอาชีพที่อิสระ มีรายได้พออยู่ได้ และยังไม่ได้อคิดด้วยว่าหลังจากเลิกขับรถบรรทุกรับจ้าง จะไปประกอบอาชีพอะไร เนื่องจากไม่มีความรู้ ส่วนเรื่องที่จะกลับไปบ้านเกิดคงไม่กลับไป กลัวว่าเมื่อกลับไปแล้วรายได้ไม่เพียงพอจะทำให้เกิดความลำบากของ

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 9

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายประเวช (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 13.50 น.

ลักษณะทางสังคม

นายประเวช เป็นชาวไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ โพนทราย อ.ราชสีห์ จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันยังไม่มีครอบครัว มีอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับซึ่งรถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในบริษัท เสียค่าเช่าเดือนละ 500 บาท ขับซึ่งรถยนต์มานาน 3 ปี มีใบอนุญาตขับซึ่งมานาน 1 ปี มีรายได้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายประเวช เป็นบุคคลที่ดูน่ารัก ทำทางกระฉับกระเฉง พูดเสียงเบา เป็นคนค่อนข้างชื่อ รูป ร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นายประเวช เป็นคนรูปร่างสันทัก สูงประมาณ 170 ซม. ผิวดำแดง ผมรองทรงสั้น ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ไม่ใส่กางเกงยีนส์ เลือ้เชิ้ตสีขาวแขนยาว สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง กิริยาจาจกค่อนข้างเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้ว ตี๋มสุราบ้าง แต่ตี๋มกับเพื่อนร่วมงาน ตี๋มเครื่องตี๋มจำพวกกระหิงแดง กาแฟ และสูบบุหรี่บ้าง แต่ไม่ติดเพราะไม่มีเงินซื้อส่วนมากจะขอเพื่อน ๆ สูบ

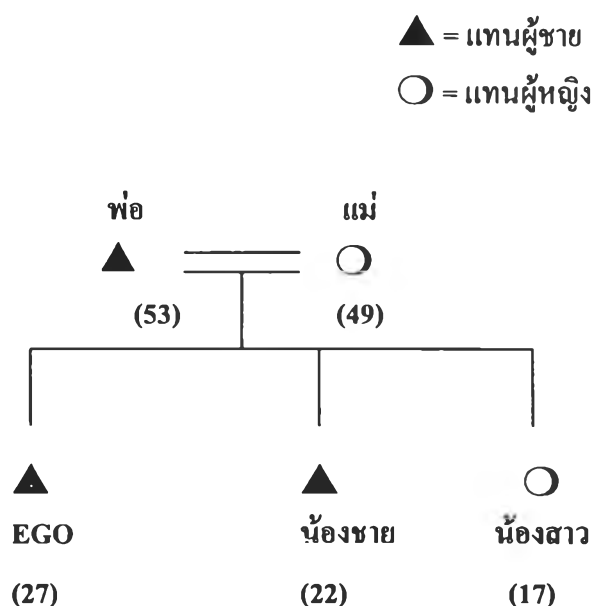
ประวัติชีวิต

นายประเวช เกิดมาในชีวิตชนบท มีความคิดอ่านคล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาสูงนัก เพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับ เนื่องจากไม่มีเงินส่งเรียนสูง ชีวิต นายประเวช ประกอบอาชีพทำนาซึ่ง ประเวช ก็รู้ดี และเห็นว่าตัวเองเรียนหนังสือไม่เก่งจึงไม่ได้เรียน แต่มีเพื่อนในหมู่บ้านไปเรียนต่อที่โรงเรียนประจำอำเภอ นอกจากการทำนาที่บ้านเกิดแล้วชาวบ้านส่วนใหญ่นั้นเป็นคนวัยรุ่นจะเข้ามาทำงานทำในกรุงเทพมหานครเกือบทั้งหมู่บ้าน เหลือไว้แต่คนแก่เฒ่า เนื่องจากที่จังหวัดร้อยเอ็ดไม่มีงานอื่นนอกจาก เป็นชาวนา แม้ชาวนาจะเห็นเหนื่อย แต่ประเวช ก็สู้ชีวิตกับบิดามารดา ช่วยกันทำนาма หลังจากที ประเวช จบการศึกษาภาคบังคับแล้วได้ช่วยบิดามารดาทำนา และหลังจากนั้นได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ บ้าง โดยได้อยู่กับเพื่อน ๆ ที่หมู่บ้านเข้ามาทำงานหลายคน เนื่องจากเห็นว่าที่กรุงเทพมหานคร มีงานรองรับมากและรายได้ดีกว่าการทำนา

บิดามารดาของประเวช ก็อยากให้ประเวช เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร มาทำงานเป็นเด็กปั๊มอยู่ปั๊มน้ำมันกับเพื่อน ๆ ย่านดินแดง รายได้น้อย และได้หัดขับรถกับเพื่อน ๆ จนกระทั่งขับเป็นจึงได้หันมาสมัครรถยนต์รับจ้างจนถึงปัจจุบัน

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.9

นายประเวช มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นผู้ชาย 2 คน เป็นหญิง 1 คน นายประเวช เป็นคนโต ครอบครัวมีความสนิทสนมกันเนื่องจากเคยช่วยกันทำนา และอายุไล่เลี่ยกัน มีความสัมพันธ์กันมาก ทุกวันยังไปมาหาสู่กัน ประเวช มีเวลาว่างจะเดินทางกลับต่างจังหวัดไปหาบิดามารดา ประเวชเป็นคนโตจะต้องรับผิดชอบน้อง ๆ และให้คำปรึกษา และช่วยเรื่องการเงินบางครั้ง ประเวช ยังไม่มีภรรยา แต่มีแฟนที่กำลังคบกันแต่ยังไม่ได้อยู่ด้วยกัน แฟนทำงานที่ขายอาหารอีสานปัจจุบันเป็นบ้านเช่าย่านถนนประชาสงเคราะห์ ค่าห้องเช่าเดือนละ 1,000 บาท ประเวช จะเดินทางกลับต่างจังหวัดในเทศกาลสำคัญเพื่อไปหาบิดามารดา เช่นวันขึ้นปีใหม่ วันตรุษจีน และเทศกาลงานผ้าป่าที่เป็นงานประจำหมู่บ้าน หมู่สาวจำช่วยกันจัดหาเงินไปมอบให้กับวัด

ชีวิตประจำวัน

นายประเวช จะขับรถยนต์บรรทุกจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน เดือนหนึ่งประมาณ 10-15 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-3 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-600 กม. การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ต้องเสียค่าเช่าบ้านพักอาศัยให้กับบริษัทฯ นายประเวช จะตื่นนอนประมาณ 08.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจึงรับประทานอาหารเช้าซึ่งจะทานนอกบ้านเป็นอาหารจานเดียว จะสะดวกกว่า หลังจากนั้น ก็จะไปบริษัทฯ เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ใด และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และรับซื้อรถยนต์บรรทุกกันทะเบียนอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายประเวช ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับไปส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่รับซื้อและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ท่าขึ้นของบริษัทฯ ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าและกระดาษ เมื่อรถยนต์ บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็กรถอีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่น ๆ ประมาณ 2,500 - 4,000 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา ในการเดินทาง จะไม่มีผู้ขับซื้อบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบางครั้ง

ส่วนสถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับซื้อรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็จะเดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่นถนนพระราม 4 ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์ที่ปั้มข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายประเวช จะขับซื้อรถยนต์บรรทุก ๆ ประมาณ 10-12 ชมต่อวัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัทน เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห่างวัง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกจ้างไว้แถวชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปให้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อนหรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของ จะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายประเวช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ เคารพกฎหมายจราจร ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า - ออก ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย

และเสนอวิธีการในการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์ , ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล , กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีการจราจรติดขัดในบางช่วง เวลาเร่งด่วน , การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่าง ๆ , ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพมหานคร กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้นก็ยังมีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน , การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ มาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) , การเสพยาบ้า ขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน , การขับขี่รถยนต์บรรทุกบรรทุกทุกสิ่งที่เป็นอันตราย เช่น แก๊ส , สารเคมีที่อันตราย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ใหม่ ๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากจะขับไปส่งของถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะศึกษาเส้นทางเพราะบางที่ไม่เคยไปทำให้ไม่รู้จัก แต่ส่วนมากก็จะไปที่ที่เคยไป

สำหรับพฤติกรรมในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายประเวช แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายประเวช จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา
- ความเร็วขณะขับ นายประเวช จะขับเร็วก่อนข้างเร็ว เพราะสภาพถนนดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 70-80 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้ายจะถูกจับกุมบ่อย
- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีการกีดขวางการจราจรบ้างจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตักเตือนบ่อย
- การแข่งรถ นายประเวช จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย
- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายประเวช ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือ กระทิงแดง นายประเวช บอกว่าเคยเสพยาบ้า เพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพและกาเฟดิมเกือบทุกวัน เพราะดิมเกือบทุกวัน เพราะรู้สึกเหนื่อย เมื่อต้องขับขีรถยนต์บรรทุกในระยะทางไกล ๆ และเสี่ยงอันตราย
- เรื่องอุบัติเหตุนั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาไม่เคยประสบอุบัติเหตุ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของนายประเวช คงจะขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างไปอีกนาน แต่หากมีอะไรเปลี่ยนแปลงก็คงจะเดินทาง กลับต่างจังหวัด ไม่ทราบว่าจะทำงานอะไรได้เนื่องจากความรู้น้อย และกลัวว่ารายได้จะไม่พอ และหากมีบุตรแล้วจะส่งเรียนสูง กว่าตนไม่ยากให้ลำบากเหมือนตน

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 10

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายสุภาพ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสุภาพ เป็นชาวไทย อายุ 37 ปี เกิดที่ ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขี้อยู่ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในแฟลต คลองจั่น เสียค่าเช่าเดือนละ 1,200 บาท ขับขี้อยู่มา 12 ปี มีใบอนุญาตขับขี้อยู่มา 8 ปี มีรายได้ประมาณ 8,000-9,000 บาท ภรรยาไม่ได้ประกอบอาชีพ

บุคลิกภาพ

นายสุภาพ เป็นบุคคลที่ดูสุภาพ ร่าเริง มีความจริงใจกับเพื่อนร่วมงาน และเป็นค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าไปเนื่องจากการศึกษา น้อย แต่จะพูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายสุภาพ เป็นคนรูปร่างอ้วน สูงประมาณ 165 ซม. ผิวดำแดงผมหงอก ค่อนข้างสั้นสีดำ ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีน้ำเงิน ใส่เสื้อยืดสีขาว คอแขว่งสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูบุคลิกแล้ว กระฉับกระเฉง มีอัธยาศัยดีช่างพูด กริยาวาจาค่อนข้างเรียบร้อย สอบถามแล้วดีมีสุราทุกวัน วันละ 1 ขวด แต่ดื่มกับเพื่อน ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟบ้าง เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 2 วัน ต่อ 1 ซอง โดยสูบมานานประมาณ 3 ปี

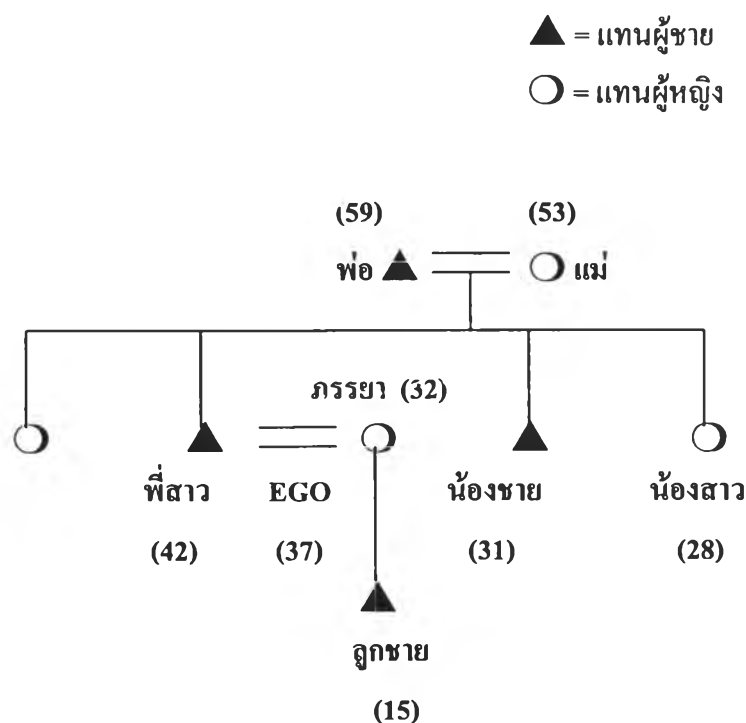
ประวัติชีวิต

นายสุภาพ เกิดมาในครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน บิดามารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 20 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุเข้าได้เข้ารับการศึกษาจึงเข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักจะเป็นอาชีพที่ฝนตกตามธรรมชาติถึงจะลงมือทำได้ และ

นายสุภาพ ก็เห็นว่าชีวิตไม่ดีขึ้น จึงอยากเข้ามากรุงเทพฯ เหมือนกับเพื่อนบ้าน จึงได้เดินทางไปกรุงเทพฯ เมื่อประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมาก็โดยเมื่อประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมาก็โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อนอยู่โรงงานเหล็ก ที่ถนนตก โดยทำได้ประมาณ 3 ปี และจากนั้นก็เลยได้มีเพื่อนที่หมู่บ้านเดียวกันได้มาชักชวนไปขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง เพราะเห็นว่าเป็นงานอิสระ และรายได้ดี จึงทดลองขับ และหัดขับได้ไม่กี่วันก็พอขับได้ และจากนั้นก็เลยได้กลับไปทำใบอนุญาตขับรถที่จังหวัดอุบลราชธานี แล้วได้ให้เพื่อนฝึกขับรถให้ และเห็นว่ารายได้ดี ปัจจุบันยังไม่คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.10

นายสุภาพ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน มีชาย 2 คน หญิง 2 คน บิดามีอายุประมาณ 59 ปี มารดา มีอายุประมาณ 53 ปี แล้วแต่ก็ยังทำงานได้ และประกอบอาชีพทำนามานาน โดยน้องสาวคนเล็กอายุ 28 ปี มีครอบครัวแล้ว และอยู่กับบิดามารดา นายสุภาพทำงานที่กรุงเทพฯ ได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนจังหวัดขอนแก่นและได้จดทะเบียนสมรสกันด้วย โดยภรรยาได้ขายอาหารอีสานอยู่ที่หน้าแฟลตคลองจั่นรายได้ดี ได้มาพักอาศัยกันโดยมีลูกชาย 1 คน

ชีวิตประจำวัน

นายสุภาพ จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะขับขี่ในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 05.00 น. แล้วทำการภารกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าและก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ขสมก.ไปบริษัทฯ ซึ่งจะไปรับคำสั่งว่ามีงานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ใดก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของในวัน ส่วนมากประมาณ 1-2 วัน ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปรับไปส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็ครถยนต์ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหาที่จะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้วนำมาเช็คความเรียบร้อยที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ (เบี่ยเลี้ยง) ไม่รวมเงินเดือน ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว นายสุภาพ จะนำเอาภรรยาไปด้วยเพราะในการขับขี่แต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับขี่สำรอง และเป็นการขับขี่ระยะทางไกล ๆ จะต้องเอาภรรยาไปเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

ที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังขานเมืองเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับขี่รถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะเข้าปั้มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 10-15 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปยังจุดหมายปลายทาง โดยจะทำการศึกษาเส้นทางการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง แล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่ง หรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือน ๆ กัน การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 8-10 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั้มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจ้างทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บริษัทฯ แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็กลับไปพักผ่อน เพื่อรอรับคำสั่งว่าจะมีงานส่งของอีกหรือไม่

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่นอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายสุภาพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถยนต์รับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหา การจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ มีมารยาทในการขับขี่,เคารพกฎหมายจราจร ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก, ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย, ไม่ดื่มสุราขณะขับขี่รถยนต์

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหารถจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์, ก่อสร้างถนนใหม่เพิ่มขึ้น,ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล,การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่าง ๆ,ย้ายสถานที่ส่งรอบนอกกรุงเทพฯ,กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุกห้ามบรรทุกน้ำหนักเกิน,การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุก และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย),การเสพยาบ้า ขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน,การขับขี่รถยนต์บรรทุกทุกสิ่งที่เป็นอันตราย เช่นแก๊ส จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ตั้งแต่ขับรถบรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา จะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัด

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถบรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายสุภาพ แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายสุภาพ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา แต่ไม่เคยขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดงเลย

- ความเร็วขณะขับ นายสุภาพ จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/จอดรอ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ จะกีดขวางขณะเลี้ยวกลับรถใจเขตกรุงเทพฯ

- การแข่งรถ นายสุภาพ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย และนายสุภาพ เคยแข่งรถในที่คับขัน เช่น บนสะพาน และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุม และเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายสุภาพไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุรา ขณะขับรถ แต่จะมาดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายสุภาพ บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพและกาเฟอีนดื่มเกือบทุกวัน

- อุบัติเหตุนั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา นั้น เฉียวชนเพียง 1 ครั้ง แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนายสุภาพ บอกว่า จะขับรถยนต์บรรทุกอีกสักพัก หากรายได้ยังไม่ดีขึ้น จะกลับไปอยู่ต่างจังหวัดและจะเปิดร้านขายของชำและทำเกษตรกรรม ทำนาและเลี้ยงสัตว์เนื่องจากอยากอยู่กับ ลูกๆ บ้าง เมื่อชีวิตกรุงเทพฯ เนื่องจาก การจราจรติดขัดและค่าครองชีพแพง และจะหาเงินสักก้อนไปลงทุนเคย คิดว่า จะให้ลูกๆ ได้รับความศึกษาสูงไม่ยากให้ลำบากคล้ายตนเอง และขณะนี้ เศรษฐกิจไม่ค่อยดี จึงยังไม่อยาก เปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

การสัมภาษณ์ผู้ขับซึ่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 11

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเล็ก (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.30 น.

ลักษณะทางสังคม

นายเล็ก เป็นชาวไทย อายุ 39 ปี เกิดที่ ต.น้ำเกลี้ยง อ.น้ำเกลี้ยง จ.ศรีสะเกษ ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำหมู่บ้านที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว แต่ยังไม่มียุติกร ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับซึ่รถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ฟ่วง ส่วนนารายพักอาศัยอยู่ด้วยกันได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนบ่อนไก่ เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท ขับซึ่รถยนต์มานาน 10 ปี มีใบอนุญาตขับซึ่มานาน 7 ปี รายได้ประมาณเดือนละ 8,000 บาท ภรรยาทำอาชีพ ขายปลาหมึกย่าง เป็นชาวจังหวัดขอนแก่น

บุคลิกภาพ

นายเล็ก เป็นคนร่าเริง ทำทางกระฉับกระเฉง เสียงดังฟังชัด เป็นบุคคลที่สนุกสนาน อารมณ์ขัน เป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นายเล็ก เป็นคนรูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 ซม. ผิวดำ ผอมรอมทรงสัน ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ จมูกหัก การแต่งกายใส่กางเกงยาสีเทา ใส่เสื้อเชิตสีน้ำเงินแขนยาว สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูบุคคลิก มีอัธยาศัยดีช่างพูด กริยาวจาค่อนข้างเรียบริ้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดีมีสุรา แต่ดื่มกับเพื่อนร่วมงาน ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะอยากลองเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซอง โดยสูบบุหรี่ประมาณ 5 ปี

ประวัติชีวิต

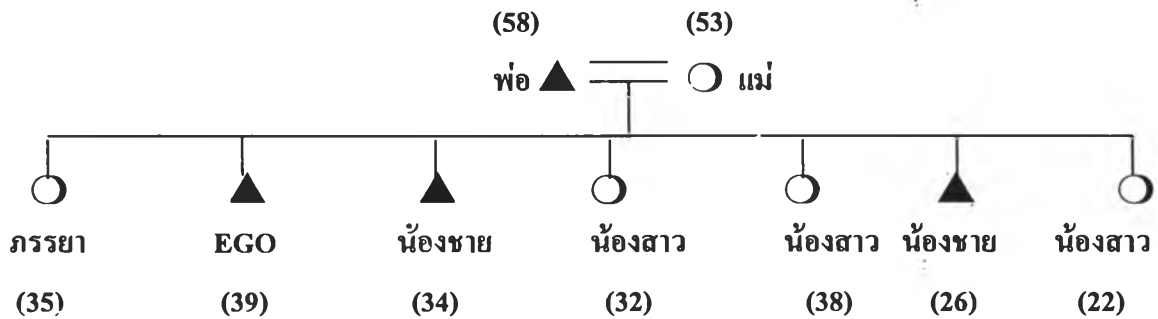
นายเล็ก เกิดมาในชีวิตชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดา มารดา มีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 10 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดา มารดาทำนาเพราะ จังหวัดดังกล่าวไม่มีงานอื่นทำนอกจากทำนา นายเล็ก เป็นคนโตจึงต้องช่วยเหลือครอบครัวจึงได้เดินทางเข้ามาในกรุงเทพฯ เมื่อหางานทำแรกๆ จะรับจ้างทั่วไป และได้เป็นกรรมกร อยู่ในท่าเรือกรุงเทพฯ ก็มีรายได้ดี

ต่อมา บริษัทฯ ได้ สัมครหาคนขับรถยนต์รับจ้างจึงได้เดินทางไปสมัคร และได้ฝึกขับรถจนชำนาญ จึงได้กลับไปทำใบอนุญาต ขับขี่รถที่จังหวัดศรีสะเกษโดยจะฝึกงานระยะหนึ่งแล้วเขาก็ให้ขับเลยเห็นว่าเป็นอาชีพอิสระและมีรายได้ดี เพราะไม่ต้องใช้ความรู้มาก จึงหันมาขับรถรับจ้างในบริษัทฯ ปัจจุบัน และได้ขับมาเป็นเวลานาน 10 ปี

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.11

▲ = แทนผู้ชาย
○ = แทนผู้หญิง

นายเล็ก มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน เล็ก เป็นคนโตของครอบครัว ครอบครัวมีความสนิทสนมกันเนื่องจากเคยช่วยกันทำนา และอายุไล่เลี่ยกันมีความสัมพันธ์กันมาก ทุกวันยังไปมาหาสู่กันแม้จะต่างคนต่างมีความครัว เล็ก มีเวลาว่างจะเดินทางกลับต่างจังหวัดไปหาบิดามารดา เล็กเป็นคนโตจะต้องรับผิดชอบน้อยๆ และให้คำปรึกษาและช่วยเรื่องการเงินบางครั้ง เล็กมีภรรยาและอยู่ด้วยกันเป็นบ้านเช่า ภรรยาขายปลาหมึกย่างทั่วไปโดยใช้รถเข็นรายได้ดีกำไรวันละประมาณ 500 บาท เล็ก จะเดินทางกลับต่างจังหวัดในเทศกาลสำคัญเพื่อไปหาบิดามารดา เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันตรุษจีน และเทศกาลงานผ้าป่าที่เป็นงานประจำหมู่บ้าน หนุ่มสาวจำช่วยกันจัดหาเงินไปมอบให้กับวัด เกี่ยวกับภรยานั้นมีความเข้าใจกันดี หลังจากไม่ได้ขับรถรับจ้าง เล็กจะช่วยภรรยาขายปลาหมึก และจะพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกัน แต่ยังไม่มีการไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด แต่งงานมานานประมาณ 10 ปีแล้ว

ชีวิตประจำวัน

นายเล็ก จะตื่นนอนเวลาประมาณ 08.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจะรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยา ได้จัดซื้อมาได้ และได้ช่วยเหลือภรรยาทำงานบ้านบ้างจนกระทั่งเวลาประมาณ 11.00 น. จึงได้เดินทางไปบริษัท เดินทางโดยนั่งรถยนต์ ชมรม. เมื่อเดินทางไปยังบริษัทฯ จะเข้าไปรายงานตัว และรับคำสั่งจากหัวหน้าแผนก มิงงานให้ไปส่งของที่ไต่บ้าง และถึงคิวของนายเล็ก แล้วหรือยัง เมื่อมิงงานให้ไปส่งของที่ไต่ ถ้าเป็นที่ส่งของไม่ไกลนัก ประมาณ 200-300 กม. นายเล็ก จะเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นไปเท่าที่ใช้ เมื่อได้เตรียมตัวเรียบร้อยแล้ว จะนั่งรถยนต์ ชมรม.เดินทางมายังบริษัทฯ ๑ อีกครั้ง เพื่อที่จะเดินทางไปส่งของ โดยได้ไปรับไปส่งของ และรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่จะขับขี่ พร้อมกับได้ทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ และอุปกรณ์ต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ เมื่อเรียบร้อยแล้ว จึงขับขี่รถยนต์บรรทุกคันดังกล่าว ไปขึ้นของที่ท่าเก็บของ ซึ่งของที่บรรทุกนั้น จะเป็นของจำพวก กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ประเภทไฟฟ้า เป็นต้น หลังจากนั้น ก็เดินทางมายังบริษัท อีกครั้งเพื่อรับเบี้ยเลี้ยง โดยคิดรวมกับค่าน้ำมัน และค่าอาหารประมาณ 2500-3000 บาท ไม่รวมเงินเดือนประมาณ 4,500 บาท สำหรับค่าเบี้ยเลี้ยงนี้จะเป็นรายได้พิเศษที่ได้จากการขับรถรับจ้างแต่ละครั้ง เมื่อเหลือเท่าใด ก็จะเป็นส่วนของคนขับขี่แต่ละครั้ง จะไม่ส่งคืนนายจ้างแต่อย่างใด สภาพรถยนต์ที่ขับขี้นั้นก็มีสภาพเก่าและใหม่ปนกัน ส่วนมากจะใช้คันประจำ

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ ส่วนมากจะเป็นบริเวณ ภาคตะวันออก และภาคเหนือบางนานๆ จะได้ไปที่ การเดินทางออกจากท่าเรือ นั้น จะใช้เส้นทางหลัก ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีการจราจรคับคั่ง และไม่เป็นช่วงเร่งด่วน เพราะช่วงดังกล่าวจะห้ามวิ่งเส้นทางที่ช้าบ่อย จะเป็นเส้นทางพหุรวม 4 ขึ้นทางด่วน แล้วออกเส้นทางถนนวิภาวดีรังสิต แล้วออกกรุงเทพฯ จากนั้น ก็จะจอดที่ปั้มน้ำมันข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำ หรือรับประทานอาหารเช้า การขับขี่แต่ละครั้ง นายเล็ก จะขับขี่รถยนต์บรรทุกประมาณ 8-9 ชม/วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนได้เล็กน้อย เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วเดินทางกลับ เมื่อเดินทางเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนซานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้ว จะเดินทางในช่วง 16.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับมายังบริษัทฯ เนื่องจากอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ และมีการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก เมื่อเดินทางถึงบริษัท แล้วก็ให้นำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัท หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัท ๑ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อนและช่วยภรรยาต่อไป

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพฯ ได้คือ ต้องมีมารยาทในการขับขี่, เคารพกฎหมายจราจร, ขับขี่รถชิดขอบด้านซ้าย, ไม่เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่นๆ และไม่ดื่มสุราขณะขับขี่รถยนต์

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหการจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล จัดระบบขนส่ง

มวลงอย่างมีประสิทธิภาพ บำรุง, กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจร เวลาเร่งด่วน, การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่าง ๆ, ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกนอกกรุงเทพฯ กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน, การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย), การเสพยาบ้า ขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน, การขับขี่รถยนต์บรรทุกทุกสิ่งที่เป็นอันตราย เช่น แก๊ส สารเคมีที่อันตราย จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหาจะเป็นเฉพาะโรคกระเพาะ เพราะรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา

สำหรับพฤติกรรมในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายเล็ก แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายเล็ก จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลาแต่ก็ไม่ถูกจับกุมแต่อย่างใด

- ความเร็วขณะขับ นายเล็ก จะขับเร็วไม่ค่อยเร็ว เพราะว่าสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับเร็วไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/จอดรอ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่

- การแข่งรถ นายเล็ก จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายเล็กไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายเล็ก บอกว่าไม่เคยเสพยาบ้า เพราะเพื่อนชักชวนและวงนอน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพและกาเฟดิมเกือบทุกวัน

- อุบัติเหตุในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมามีเฉี่ยวชน 2 ครั้ง แต่ก็ได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ได้ว่า นายเล็ก จะขับรถต่อไปอีกนานเท่าใด แต่หากมีอะไรเปลี่ยนแปลงก็คงจะเดินทางกลับต่างจังหวัด ไม่ทราบว่าจะทำงานอะไรได้เนื่องจากความรู้น้อย และหากมีเงินมากๆ ก็จะซื้อไร่ไว้ทำสวนแก่ หรือกลับไปทำสวน, ทำไร่ตอนไม่มีงานทำ

การสัมภาษณ์ผู้ขับซึ่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 12

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายล้อม (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายล้อม เป็นชาวไทย อายุ 36 ปี เกิดที่ อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับซึ่รถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนมารยาไม่ได้อยู่ด้วยกัน เลี้ยงลูกอยู่ต่างจังหวัด และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับซึ่รถยนต์มา 10 ปี มีใบอนุญาตขับซึ่มานาน 6 ปี มีรายได้ประมาณ 8,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายล้อม เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายล้อม เป็นคนรูปร่างค่อนข้างตัวเล็ก สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำ ผมรองทรงสั้น ไม่มีหนวดเครา กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีฟ้า การแต่งกายค่อนข้างสะอาด กิริยาจาก่อนข้างเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วชอบดื่มสุรา แต่ดื่มกับเพื่อนร่วมงาน และ ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟบ้าง เคยสพยาบ้า สาเหตุที่เสพเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะแล้วถูกจับและมีอันตราย โดยสูบมานานประมาณ 5 ปี

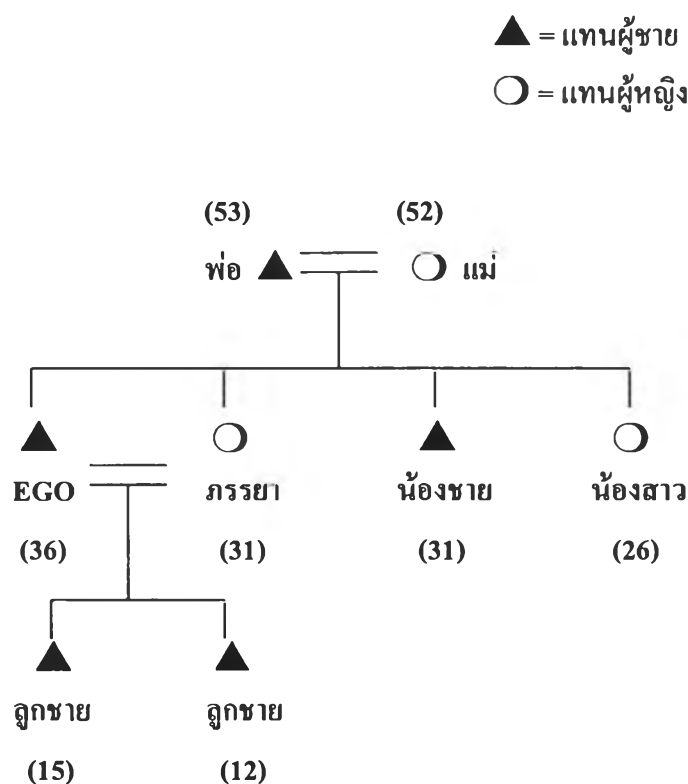
ประวัติชีวิต

นายล้อม เกิดมาในชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดา มารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 40 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา มีอาชีพทำนาของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักจะใช้ควายไถนา และใช้แรงงานคน อาศัยฝนตามธรรมชาติ และเมื่อประมาณปี พ.ศ 2526 เข้ามากรุงเทพฯ โดยเพื่อน ๆ ได้ชวนนายล้อมเข้ามาทำงานกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่าเพื่อน ๆ มีรายได้ดี และมีเงินไปให้บิดามารดาด้วยและดีกว่าอาชีพทำนา คนที่หมู่บ้านที่เป็นหนุ่มสาวจะเข้า

มาทำงานที่กรุงเทพฯเกือบหมดจะเหลือเฉพาะคนแก่เฒ่าอยู่ที่หมู่บ้าน แต่เวลาถึงงานเช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ และผ้าป่าประจำหมู่บ้านคนหนุ่มสาวเหล่านั้นจะกลับบ้านและนำเงินมาช่วยพัฒนาโรงเรียน และวัด และเมื่อเข้ามาใหม่ ๆ ได้เดินขายพวงมาลัยข้างถนนอยู่แถวแยกถนนพระราม 3 ช่วงนั้นได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อน ๆ และได้หัดขับรถที่เพื่อนๆ มาจอดไว้ เนื่องจากบางคนเช่ารถแบบทั้งวัน จึงขอขับและพอเป็นเนื่องจากขับไม่ยากพอมีทักษะอยู่บ้างและหลังจากนั้นประมาณ 1 ปี ได้ไปทำงานที่อุตรดิตถ์ที่พักเนื่องจากมีเพื่อน ๆ ชวนไปทำงาน โดยทำได้อยู่ 4 ปี จึงหันมาขับรถยนต์บรรทุกจ้าง เมืองปี พ.ศ 2535 จึงได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ขับรถอยู่บริษัท ดังกล่าวมาประมาณ 5 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.12

นายล้อม มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว นายล้อม มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ซอยเคหาชุมชนคลองเตย ภรรยาเลี้ยงบุตรอยู่ต่างจังหวัด นายล้อม แต่งงานกัน ซึ่งภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ภรรยาเคยมาทำงานอยู่กรุงเทพฯ แต่ระยะหลังทำงานไม่ไหว จึงให้กลับไปอยู่ที่ต่างจังหวัดเนื่องจากมีบ้านอยู่ส่วนบุตรชายทั้งสองคนโตแล้ว คนโตไม่ได้เรียน ได้ช่วยภรรยาทำงาน ส่วนคนเล็กกำลังเรียนต่อมัธยม

ศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประจำอำเภอ นายล้อมจะต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูและส่วนใหญ่กลับบ้านต่างจังหวัดเดือนละ 1 ครั้ง

ชีวิตประจำวัน

นายล้อม จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะขับชီးในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 07.00 น. แล้วทำภารกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าและก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ชสมก.ไปบริษัท ฯ ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับบ้านเช่า ซึ่งจะไปรับคำสั่งว่ามีงานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ได้ก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของในวัน ส่วนมากประมาณ 1-2 วัน ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปรับไปส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็คเครื่องให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหา ก็จะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้วนำมาเช็คความพร้อมที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ (เบี้ยเลี้ยง) ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว ในการขับชီးแต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับชီးสำรอง

บริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับชီးรถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังซานเมืองเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับชီးรถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่ เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะเข้าปั้มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 15-20 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะทำการศึกษาเส้นทางการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางแล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่ง หรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือนกัน ๆ กัน การขับชီးรถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 9 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั้มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจ้างทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บริษัทฯ แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็กลับไปพักผ่อน เพื่อรอรับคำสั่งว่าจะมีงานส่งของอีกหรือไม่

ถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่จะนอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายล้อม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับซึ่งรถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหา การจราจรในเขตกรุงเทพฯ ได้คือ ไม่เคารพกฎหมายจราจร ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร,ไม่บรรทุกของตกหล่น ไม่เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่น ไม่ดื่มสุราในขณะที่ขับซึ่งรถยนต์

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับซึ่งรถยนต์ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล,จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ บำรุง ซ่อมผิวจราจร ทางเท้าให้มีสภาพสมบูรณ์ และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้นและการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับซึ่ง (ส่วย) การเสพยาบ้า ขณะขับซึ่งรถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง ใหม่ๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากจะขับไปส่งจองถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะศึกษาเส้นทางเพราะบางที่ไม่เคยไปทำให้ไม่รู้จัก แต่ส่วนมากก็จะไปที่ที่เคยไป

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายล้อม แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง จะขับรถอย่างระมัดระวังไม่รวดเร็ว เพราะรถมีขนาดใหญ่ บางครั้งก็ ฝ่าฝืนสัญญาณจราจรบ้าง

- ความเร็วขณะขับ นายล้อม จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. เพราะเป็นการประหยัดน้ำมัน ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่

- การแข่งรถ นายล้อม จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายล้อม ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุรา ในขณะที่ ขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายล้อม บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน และว่างนอนขณะขับรถ แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะกลัวถูกจับและราคาแพง ส่วนกระทิงแดงหรือลิโป้และกาแพ็ดื่มทุกครั้งซึ่งขับซึ่งรถยนต์บรรทุก

- อุบัติเหตุนั้น ขณะส่งของในรอบ 1 ปี มีอุบัติเหตุ 1 ครั้ง คือรถพลิกคว่ำตกข้างทางเพราะหลับ
ใน

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่าจะชะรอยนต์บรรทุกรับจ้างอีกนานเท่าใด เนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้ และยังไม่ได้อคิดด้วยว่าหากไม่ชะรอยนต์บรรทุกรับจ้างแล้วจะไปทำงานอะไร เนื่องจากไม่มีความรู้และอายุก็มากแล้ว ส่วนการจะกลับไปอยู่บ้านเกิดก็ไม่เคยคิดเนื่องจากไม่มีงานทำ และจะต้องรับผิดชอบครอบครัวอีกมาก ถึงแม้ว่าจะเสี่ยงอันตราย

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 13

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเพิ่ม (นามสมมติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายเพิ่ม เป็นชาวไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ ต.ทุ่งหลวง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันมีครอบครัวแล้ว มีลูก 1 คน เป็นชายประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขี่รถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาเลิกกันแล้ว ส่วนลูกให้มารดาเลี้ยงอยู่ต่างจังหวัด และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยปลุกจิต เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท ขับขี่รถยนต์มานาน 4 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 2 ปี

บุคลิกภาพ

นายเพิ่ม เป็นคนสันตดี สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงผ้าสีดำ เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีน้ำเงิน สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็ก แต่เนื่องจากเป็นเป็นคนขยันดูบุคคลิกแล้วกระฉับกระเฉง มีอัธยาศัยดีช่างพูด มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วไม่ดื่มสุรา ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เอ็ม 150 และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซองโดยสูปมานานประมาณ 3 ปี

ประวัติชีวิต

นายเพิ่ม เป็นชาวนา ชีวิตชนบท ซึ่งการศึกษาไม่สูง เป็นการปลูกฝังค่านิยมของชีวิตชนบท เพียงแต่จบการศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว หลังจากจบการศึกษาแล้วชาวบ้านนิยมหางานทำก่อน โดยเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร แต่บางคนมีพันธะผูกพัน เช่นจะต้องเลี้ยงดูบิดามารดา ก็ต้องทำงานใกล้กับบ้านหรือเป็นชาวนา ซึ่งเพิ่ม เห็นว่าเป็นอาชีพที่เหนื่อยหนัก และอาศัยเงินฟ้าอากาศธรรมชาติ และหลังจากเรียนจบแล้วประมาณ 5 ปี เพิ่ม เห็นเพื่อนๆ เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ มาจึงมากับเพื่อนๆ โดยบิดามารดาไม่ว่าอะไร

ตรวจสอบความสมบูรณ์ ของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ท่าขึ้นของบริษัทฯ ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่ส่งไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า และกระดาษ เมื่อของบรรทุกรถยนต์บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็คอีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่นๆ ประมาณ 2,000-3,000 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา ในการเดินทางจะไม่มีผู้ขับขีรถบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบางครั้ง ก็จะนำภรรยาไปด้วยเพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ในขณะขับขีรถยนต์

สำหรับสถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับขีรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็เดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่น ถนนพระราม 4 ,ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกที่ปั้มข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายเพิ่ม จะขับขีรถยนต์บรรทุกฯ ประมาณ 10-11 ชม./วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนนั้น จะพักผ่อน ระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัทฯ เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อน หรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของ จะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายเพิ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขีรถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ได้คือ มีมารยาทในการขับขี เคารพกฎหมายจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก ขับขีรถชิดขอบทางด้านซ้าย ไม่เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่นๆ ไม่ได้มั่วสุมขณะขับขีรถยนต์ และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขีรถยนต์ ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ บำรุง ซ่อมผิวจราจร ทางเท้าให้มีสภาพสมบูรณ์ , กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจรติดขัดในช่วง เวลาเร่งด่วน, การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่างๆ, ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพมหานคร และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน, การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกปรับผล

ประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) , การเสพยาบ้า ขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายเพิ่ม แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายเพิ่ม จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา

- ความเร็วขณะขับ นายเพิ่ม จะขับเร็วไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 50-60 กม./ชม. ส่วนมากจะขับเร็วไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ และใช้พื้นที่มาก

- การแข่งรถ นายเพิ่ม จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การ ดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายเพิ่ม ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายเพิ่ม บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะกลัวว่าส่วนกระทิงแดงหรือลิโป้และกาแพ็ดี่มทุกครั้งก็ขับขี่รถยนต์บรรทุก

- เรื่องอุบัติเหตุในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา เจียวชนได้รับความเสียหาย 1 ครั้ง

ชีวิตในอนาคต

เพิ่ม ไม่มีความคิดที่จะประกอบอาชีพอื่น ยังคงขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างต่อไป เนื่องจากเห็นว่าเป็นอาชีพที่อิสระและรายได้ มีความพึงพอใจในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ถ้าจำเป็นที่จะต้องเลิกขับคงจะต้องกลับไปทำนา เพราะไม่รู้ว่าจะไปประกอบอาชีพอะไร เนื่องจากมีความรู้่น้อย

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 14

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายน้อย (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายน้อย เป็นชาวไทย อายุ 29 ปี เกิดที่ อ.ประทาย จว.นครราชสีมา ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำหมู่บ้านที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันมีครอบครัวแล้ว มีลูก 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาทำงานเป็นแม่บ้านอยู่ย่านประตูน้ำ และอาศัยอยู่ด้วยกันและได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเพชรบุรี 18 เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท ขับรถยนต์มานาน 5 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 2 ปี

บุคลิกภาพ

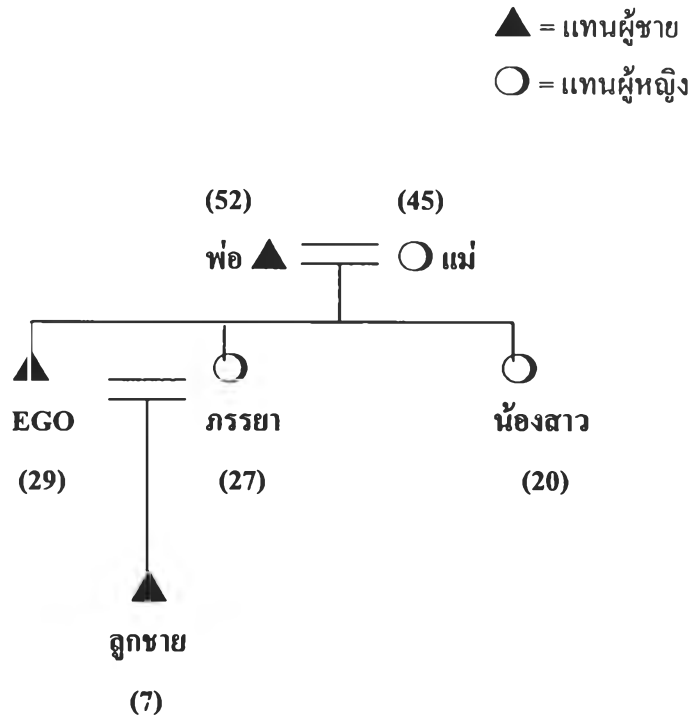
นายน้อย เป็นบุคคลที่หน้าบึ้ง เป็นบุคคลที่สนุกสนาน อารมณ์ขัน เป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นคนค่อนข้างสูง สูงประมาณ 175 ซม. ผิวดำ ผมสั้นสีดำ ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ จมูกหัก การแต่งกายใส่กางเกงยาสีดำ เสื้อยืดสีเหลือง ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดื่มสุรบ้าง ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ ลิโพ สูบบุหรี่บ้าง

ประวัติชีวิต

นายน้อย เกิดมาในชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดา มารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 36 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดา มารดาทำนา นายน้อย ได้เดินทางเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่ามียาได้ดี และมีเงินไปให้บิดามารดาด้วย จึงได้เข้ามาอยู่กับเพื่อนๆ และเมื่อเข้ามาใหม่ๆ ได้ทำงานล้างรถอยู่ที่ปั้มน้ำมัน และช่วงนั้นได้พักอาศัยกับเพื่อน ๆ และได้หัดขับรถที่มัลลารถและพอมือหักจะอยู่บ้าน และหลังจากได้ใบอนุญาตขับรถแล้ว จึงได้มาขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างในบริษัทฯ ดังกล่าว เห็นว่ารถยนต์บรรทุกขับแล้วเป็นงานอิสระ ได้ขับ ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.14

นายน้อย มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว นายน้อย มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ด้วย นายน้อยนั้นแต่งงานเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2532 จดทะเบียนสมรสด้วย ภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ภรรยาทำงานเป็นแม่บ้าน ปัจจุบันมีบุตรแล้ว 1 คน อายุ 7 ขวบ และกำลังเรียนหนังสืออยู่ที่ อ.ประทาย โดยให้มารดาของพิชิตช่วยเลี้ยง ความสัมพันธ์กับภรรยาดีมาก ส่วนบุตรนั้นแม่จะอยู่ต่างจังหวัดแต่ก็ส่งเงินไปให้มารดาเอาไว้ซื้อขนมและหากมีเวลาจะเดินทางกลับบ้านเพื่อหาบุตรเนื่องจากจะต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูและส่วนใหญ่กลับบ้านต่างจังหวัดเดือนละ 1 ครั้ง

ชีวิตประจำวัน

นายน้อย จะตื่นนอนเวลาประมาณ 07.30 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจะรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยา ได้จัดซื้อเอาไว้ และทำงานบ้านจนกระทั่งเวลาประมาณ 09.00 น. จึงได้เดินทางไปบริษัท โดยเดินไปยังบริษัทฯ เมื่อเดินทางไปถึงที่บริษัทฯ จะเข้าไปรายงานตัว และรับคำสั่งจากหัวหน้าแผนก มุ่งงานให้ไปส่งของที่ไต่บ้าง และถึงคิวของนายน้อย แล้วหรือยัง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ไต่ ถ้าเป็นที่ส่งของไม่ไกลนัก ประมาณ 200-300 กม. นายน้อย จะเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นไปเท่าที่ใช้ เมื่อได้เตรียมตัวเรียบร้อยแล้ว และได้นั่งรถ

ยนต์ ชสมก. เดินทางมายังบริษัท ฯ อีกครั้ง เพื่อที่จะเดินทางไปส่งของ โดยได้ไปรับใบส่งของ และรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่จะขับขี่ พร้อมกับได้ทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ เมื่อเรียบร้อยแล้ว จึงขับขีรถยนต์บรรทุกคันดังกล่าว ไปขึ้นของที่ทำเก็บของ ซึ่งของที่บรรทุกนั้น จะเป็นของจำพวก กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ประเภทไฟฟ้า เป็นต้น หลังจากนั้น ก็เดินทางมายังบริษัท อีกครั้งเพื่อรับเบี้ยเลี้ยง โดยคิดรวมกับค่าน้ำมัน และค่าอาหารประมาณ 2500-3000 บาท ไม่รวมเงินเดือนสำหรับค่าเบี้ยเลี้ยงนี้จะเป็นรายได้พิเศษที่ได้จากการขับรถรับจ้างแต่ละครั้ง เมื่อเหลือเท่าใด ก็จะเป็นส่วนของคนขับขี่แต่ละครั้ง จะไม่ส่งคืนนายจ้างแต่อย่างใด ในการขับขี่แต่ละครั้ง จะไม่มีผู้ขับสำรองแต่อย่างใด สภาพรถยนต์ที่ขับขี้นั้นก็มีสภาพเก่าและใหม่ปนกัน

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ ส่วนมากจะเป็นบริเวณ แถวภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคเหนือบาง สำหรับภาคใต้ นั้น นานๆ จะได้ไปที่ การเดินทางออกจากท่าเรือ นั้น จะใช้เส้นทางหลัก ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีการจราจรคับคั่ง และไม่เป็นช่วงเร่งด่วน เพราะช่วงดังกล่าวจะห้ามวิ่งเส้นทางที่ช้าบ่อย จะเป็นเส้นทางพระราม 4 ขึ้นทางด่วน แล้วออกเส้นทางถนนวิภาวดีรังสิต แล้วออกกรุงเทพฯ จากนั้น ก็จะจอดที่ปั้มน้ำมันข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำ หรือรับประทานอาหาร การขับขี่แต่ละครั้ง นายน้อย จะขับขีรถยนต์บรรทุกประมาณ 8-10 ชม/วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนได้เล็กน้อย เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วเดินทางกลับ เมื่อเดินทางเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลารุ่งได้ ตามปกติแล้ว จะเดินทางในช่วง 16.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับมายังบริษัทฯ เนื่องจากอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ และมีการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก เมื่อเดินทางถึงบริษัท แล้วก็ให้นำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัท หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัท ฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายน้อย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขีรถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหา การจราจรในเขตกรุงเทพฯ ได้คือ เคารพกฎหมายจราจร ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย ไม่เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหাজราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝั่งระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขีรถยนต์ ก่อสร้างใหม่ เพิ่มขึ้น จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจรติดขัดในช่วง เวลาเร่งด่วน ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพฯ และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามบรรทุกน้ำหนักเกิน สำหรับเรื่องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) จึงอยากให้อธิบดีกรมตำรวจเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่เข้ารับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง ไม่ค่อยมีปัญหา สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการเข้ารับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง ใหม่ ๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากจะขับไปส่งของถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะศึกษาเส้นทางเพราะบางที่ไม่เคยไปทำให้ไม่รู้จัก แต่ส่วนมากก็จะไปที่ที่เคยไป

สำหรับพฤติกรรมในการเข้ารับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายน้อย แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การเข้ารับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายน้อย จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกหลายครั้งมีทั้งออกไปสั่งและเสียเงินให้กับตำรวจ

- ความเร็วขณะขับ นายน้อย จะขับเร็วไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 70-80 กม./ชม. ส่วนมากจะขับเร็วไม่ชิดขอบทางด้านซ้ายส่วนขอบเขตเฉลี่ยประมาณ 80-90กม/ชม

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับ นายน้อย ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ลิโป้ กระหิงแดง นายน้อย บอกว่าเคยดื่ม

- อุบัติเหตุในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมาไม่มีอุบัติเหตุแต่อย่างไร

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่าจะเข้ารับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าไม่ทำให้ร่ำรวยเงินทอง เคยคิดจะไปทำงานต่างประเทศเคยเห็นคนในหมู่บ้านไปทำงานแล้วกลับมาเงินทองซื้อรถได้ จึงอยากไปแต่ปัจจุบันยังไม่มีเงินทองที่จะเดินทางไป และ เคยคิดว่าหากมีเงินมากจะเก็บเงินไว้ส่งเสียให้ลูกเรียนให้สูงจะได้ไม่ลำบาก

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 15

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเจือ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายเจือ เป็นชาวไทย อายุ 40 ปี เกิดที่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ระดับการศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน ชาย 1 คนและหญิง 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยภรรยามีอาชีพรับจ้างซักผ้าและเลี้ยงลูกอยู่กับบ้าน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนวัดมะกอก เสียค่าเช่าเดือนละ 800 บาท ขับรถบรรทุกมานาน 12 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 10 ปี

บุคลิกภาพ

นายเจือ เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนผิวสองสี เป็นคนเคร่ง เป็นคนค่อนข้างชื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสังเกตเวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจ เนื่องจาก การศึกษาน้อย นายเจือ เป็นคนรูปร่างค่อนข้างตัวใหญ่ สูงประมาณ 175 ซม. ผิวดำแดง ผอมทรงสันสีดำ ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงผ้าสีดํา เสื้อเชิ้ตลายสก๊อตดูสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง เป็นคนขยันและกระฉับกระเฉง ไม่ค่อยพูดสักเท่าไร กริยาวาจาค่อนข้างเรียบร้อย มีนิสัย สุขุมเยือกเย็น ไม่ดื่มสุรา แต่จะดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้างเป็นบางครั้งบางคราว สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน และจะได้ทำงานได้โดยไม่เหนื่อย ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉพาะในเวลาที่เครียดเท่านั้น

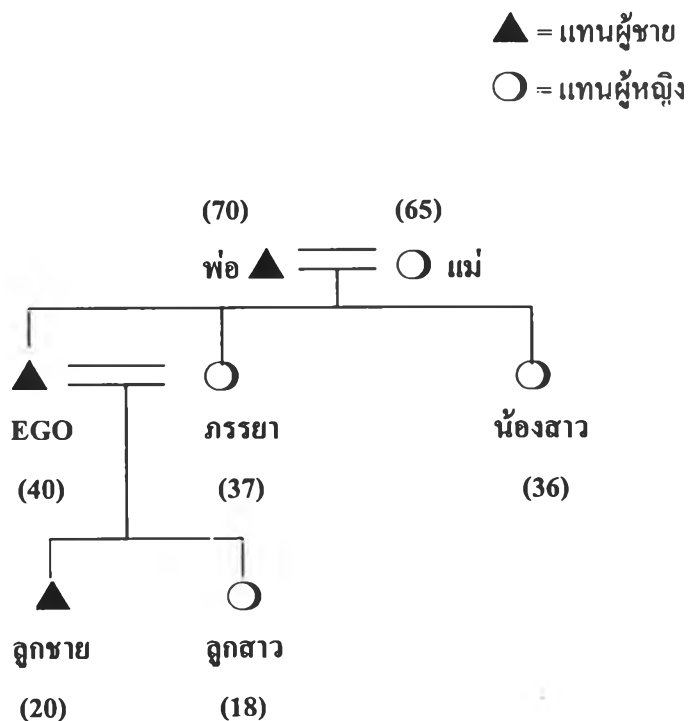
ประวัติชีวิต

นายเจือ เกิดมาในชนบทเป็นลูกชาวนา เพราะบิดา มารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน ไม่มีที่เป็นของครอบครัว คือ เช่าที่นาของผู้อื่นทำนาเพื่อเป็นรายได้ของครอบครัว ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุข่างได้เข้ารับการศึกษาจึงเข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากบิดามารดาไม่สามารถที่จะส่งเสียให้เรียนได้ และฐานะของบ้านยากจนมาก จึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนา

ชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักจะเป็นอาชีพที่ผันตกตามธรรมชาติถึงจะได้ช่วยกัน ลงมือทำนาได้ และนาเจือเห็นว่าชีวิตไม่ดีขึ้นและเห็นว่าคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านเดินทางกันเข้าไ้ทำงานในกรุงเทพฯ นายเจือ จึงอยากเข้ากรุงเทพฯ เพื่อทำงานทำและส่งเงินมาช่วยครอบครัว ให้น้องสาวอยู่ช่วยทำงานกับบิดามารดา และรับจ้างทำในหมู่บ้าน และจากนั้นก็เดินทางมากรุงเทพฯ โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อนมีอาชีพขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง หรือไม่ก็ทำจับกังต่างๆ ไป ในกรุงเทพฯ โดยทำได้ประมาณ 2 ปี และจากนั้นได้มีเพื่อนที่อยู่บ้านเคียงกันได้มาชักชวนไปขับรถบรรทุกรับจ้าง จึงได้กลับไปทำในอนุญาตขับสิ่รถที่จังหวัดอุบลราชธานี แล้วได้ให้เพื่อนฝึกขับรถให้ และได้เข้ามากรุงเทพฯ มาหารับจ้างขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง และได้ไปสมัครทั่วกรุงเทพฯ ครั้งแรกได้ไปขับรถจ้างให้กับบริษัทส่งของประเภทก่อสร้างต่างๆ เห็นรายได้พอสมควร เพราะไม่ต้องใช้ความรู้มากจึงได้หันมาขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างในบริษัทปัจจุบันและได้ขับมาเป็นเวลานานประมาณ 10 ปี โดยได้เปลี่ยนขับรถยนต์รับจ้างมาหลายบริษัท เพราะขึ้นอยู่กับรายได้ ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยาและส่งให้ครอบครัวที่ต่างจังหวัดได้เล็กน้อย

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.15

นายเจือ มีน้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน มีนายเจือ และน้องสาว 1 คน โดยบิดามีอายุ 70 ปี ส่วนมารดาอายุประมาณ 65 ปี พี่น้องร่วมบิดามารดาปัจจุบัน น้องสาวอายุ 36 ปี ทำงานกับบิดามารดา โดยรับจ้างทั่วๆ ไป หลังจากนายเจือ มาทำงานที่กรุงเทพฯ ได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนจว. บุรีรัมย์ และได้จดทะเบียนสมรสกันด้วย โดยภรรยารับจ้างซักผ้า และได้มาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยเช่าบ้านอยู่ด้วยกันในกทม.

ชีวิตประจำวัน

นายเจือ จะขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน เดือนหนึ่งประมาณ 20 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-3 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-800 กม. การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ต้องเสียค่าเช่าบ้านพักอาศัยให้กับบริษัทฯ นายเจือ จะตื่นนอนประมาณ 05.30 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจึงรับประทานอาหารเช้าที่มารยาจัดเตรียมไว้ให้ หลังจากนั้น ก็จะไปบริษัทฯ เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ใด และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และขับขีรถยนต์บรรทุกกันทะเบียนอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายเจือ ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับใบส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่ขับขีและทำการตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ท่าขึ้นของบริษัทฯ ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าและกระดาษ เมืองของบรรทุกรถยนต์ บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเข็คืออีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่น ๆ ประมาณ 2,500 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา ในการเดินทางจะไม่มีผู้ขับขีรถบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบางครั้ง

ส่วนสถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เมื่อขับขีรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็จะเดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่นถนนพระราม 4 ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์ที่บีบข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับขีส่งของแต่ละครั้งนายเจือ จะขับขีรถยนต์บรรทุก ๑ ประมาณ 10-14 ชมต่อวัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัทน เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้างวัง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวชานเมืองเพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ ไม่มีการจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปให้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อนหรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของ จะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด และไปเยี่ยมญาติของภรรยาด้วย

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายเจือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ เคารพกฎหมายจราจร ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า - ออก , ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย

และเสนอวิธีในการแก้ไขปัญหารถจราจรในกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล , จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ, กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีการจราจรติดขัดในบางช่วง เวลาเร่งด่วน , กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้นก็เหมือน การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน , การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น , การเสพยาบ้า ขณะขับขี่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

เรื่องเกี่ยวกับ สุขภาพตั้งแต่ต้นรถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ใหม่ ๆ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเส้นทาง เนื่องจากจะขับไปส่งของถ้าเป็นเส้นทางใหม่ก็จะศึกษาเส้นทางเพราะบางที่ไม่เคยไปทำให้ไม่รู้จัก แต่ส่วนมากก็จะไปที่ที่เคยไป

สำหรับพฤติกรรมในการขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายเจือ แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายเจือ ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา แต่จะทำเช่นนี้น้อยครั้งนอกจากจำเป็นจริงๆ

- ความเร็วขณะขับ นายเจือ จะขับเร็วก่อนข้างเร็ว เพราะสภาพถนนดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 70-80 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้ายจะถูกจับกุมบ่อย

- การหยุดรถ/จอดรถ จะหยุด โดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้างเพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีการกีดขวางการจราจรบ้างจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตักเตือนบ่อย

- การแข่งรถ นายเจือ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายเจือ ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ และนายเจือเองไม่ดื่มสุราอยู่แล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือ กระหิงแดง นายเจือ บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระหิงแดงหรือลิโพอและกาเฟอีนดื่มเกือบทุกวัน

ชีวิตประจำวัน

สำหรับชีวิตในอนาคตนายเจือ บอกว่าอาจจะขับซีรี่ย์ยนต์บรรทุกรับจ้างอีกสักระยะหนึ่ง พอมีเงินเก็บสักก้อน ก็จะเลิกและไปทำอาชีพสุจริตใหม่ อาจจะเป็นจำพวกขายของชำที่ต่างจังหวัด หรือไม่ก็อาจจะเลี้ยงปลา , กุ้ง ขึ้นอยู่กับเงินทุนที่ตนเองมี และจะได้ช่วยเหลือครอบครัวของตน และภรรยาและส่งลูกเรียนต่อไป

การสัมภาษณ์ผู้ขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 16

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายทองคำ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายทองคำ เป็นชาวไทย อายุ 29 ปี เกิดที่ อ.เพชรวิสัย จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประจำอำเภอที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว ไม่มีลูก ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขีรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,200 บาท ขับขีรถยนต์มานาน 5 ปี มีใบอนุญาตขับขีรถมานาน 3 ปี

บุคคลิกภาพ

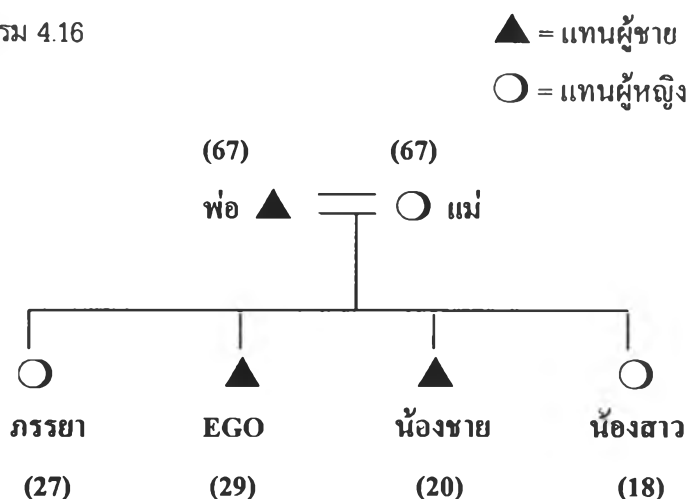
นายทองคำ เป็นบุคคลที่สนุกสนานร่าเริง อารมณ์ขัน รูปร่างหน้าตาคล้ายกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นคนรูปร่างสันทัด สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง ผมรองทรงสั้นสีดำ ไม่มีหนวดเครา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีดำ เสื้อยืดสีแดง ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นเป็นคนที่ขยันดูบุคคลิกแล้วกระฉับกระเฉง สอบถามแล้วดื่มสุรา แต่ปัจจุบันได้เลิกแล้ว ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะภรรยาขอร้องไม่ให้เสพ และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 2 วัน ต่อ 1 ซองโดยสูบบุหรี่ประมาณ 3 ปี

ประวัติชีวิต

นายทองคำ เกิดมาในชนบทเป็นลูกชาวนา เพราะบิดามารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 70 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุเข้าได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 และได้เรียนต่อที่โรงเรียนประจำอำเภอถึงชั้นมัธยมปีที่ 3 แต่ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา สมัยก่อนมีแฟนจึงพากันเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เนื่องจากไม่ชอบชีวิตชาวนาต้องเหนื่อย และรายได้น้อยได้หัดขับรถยนต์จนชำนาญแล้วจึงได้ไปสมัครงานปรากฏว่าไม่มีใบอนุญาตจึงได้เดินทางกลับบ้านเพื่อทำใบอนุญาตและได้ไปสมัครงานขับรถรับจ้างในบริษัทฯ ดังกล่าว เพราะเห็นว่ามียาได้ดีและเป็นงานอิสระ จึงได้หันมายึดอาชีพขับรถยนต์บรรทุก ยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.16

นายทองคำ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน มีนายทองคำ น้องชายคนรอง และน้องสาว 1 คน โดยมีบิดามีอายุประมาณ 49 ปี มารดา มีอายุประมาณ 44 ปี ประกอบอาชีพทำนามานาน โดยน้องชายและน้องสาวอายุ 18 ปี ก็ได้ทำงานอื่นประกอบอาชีพทำนาช่วยบิดามารดา และให้ดูแลบิดามารดาและเลี้ยง วัว และควาย ที่บ้านที่มีอยู่ประมาณ 10 ไร่ หลังจากทองคำ มาทำงานที่กรุงเทพมหานครได้ พากรรยาซึ่งเป็นคนที่เรียนที่โรงเรียนเดียวกันคนละหมู่บ้านแต่ยังไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันโดยภรรยาได้มาทำงานรับจ้างทั่วไปมีรายได้ไม่แน่นอน

ชีวิตประจำวัน

นายทองคำ จะขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาไม่แน่นอนเดือนหนึ่งประมาณ 10-15 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-2 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-600 กม. การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ปัจจุบัน มีที่พักไม่เพียงพอ จึงได้เช่าบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้ๆ กับบริษัทฯ นายทองคำ จะตื่นนอนประมาณ 07.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัวแล้วจึงรับประทานอาหารเช้าจะหาทานนอกบ้านเป็นอาหารจานเดียวจะสะดวกกว่า หลังจากนั้นก็จะเดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ขสมก. ซึ่งอยู่ไม่ไกลนักจากบ้านพักเมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ใด และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และขับขีรถยนต์บรรทุกคันทะเบียนอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายทองคำ ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับไปส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่ขับขี และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ ของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ท่าขึ้นของบริษัทฯ

ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า และ กระจาดฯ เมื่อของบรรทุกรถยนต์บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็คอีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยงเสี่ยง คิดเป็น คำน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่นๆ ประมาณ 3,000 บาทไม่รวมเงินเดือน ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา ในการเดินทางจะไม่มีผู้ขับขีรถบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบางครั้ง ก็จะนำภรรยาไปด้วยเพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ ในขณะที่ขับขีรถยนต์

สำหรับสถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับขีรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็เดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่น ถนนพระราม 4 ,ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์บรรทุก ที่ปั้มข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายทองคำ จะขับขีรถยนต์บรรทุกฯ ประมาณ 8-9 ชม./วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนนั้น จะพักผ่อน ระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไป ถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัทฯ เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้าม วิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางใน ช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีรถจราจรคับคั่ง เมื่อ เดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้ว เดินทางกลับบ้านพักผ่อน หรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของจะมีเวลา พักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อ เยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายทองคำ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขีรถบรรทุกไว้จ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขต กรุงเทพมหานคร ได้คือ ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก ขับขีรถชิดขอบทางด้านซ้าย ไม่ขับรถหวาดเสียว

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ บำรุง ซ่อมผิวจราจร ทางเท้าให้มีสภาพสมบูรณ์ , การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่างๆ , ย้ายสถานที่ขนส่ง รอบนอกกรุงเทพมหานคร กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถ บรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินใน การบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียก้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี (ส่วย) จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วย แก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายทองคำ แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายทองคำ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา

- ความเร็วขณะขับ นายทองคำ จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ย ประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับอย่างไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/เลี้ยว จะหยุดเลี้ยวโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจร บ้างเพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ และใช้พื้นที่มาก

- การแข่งรถ นายทองคำ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุราเมึ่ นเมาในขณะที่ขับรถ นายทองคำ ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่ม

สุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายทองคำ บอกว่าไม่เคยเสพยาบ้าส่วน กระทิงแดงหรือลิโพติมเกือบทุกครั้งที่ขับซีรยนต์บรรทุก

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตทองคำ บอกว่าจะขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างไปเรื่อยๆ เนื่องจากการศึกษา ต่ำและไม่มีความรู้อะไรมาก แต่หากมีงานอื่นทำดีกว่าก็จะเปลี่ยนงาน โดยจะเก็บเงินทองไปปลูกบ้านไว้ที่ต่าง จังหวัดเนื่องจากบิดามารดามีที่นาอยู่มาก

การสัมภาษณ์ผู้ขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 17

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายกิจ (นามสมมติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายกิจ เป็นชาวไทย อายุ 37 ปี เกิดที่ อ.ปอพันป็น จว.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับขีรถยนต์บรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขีรถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนนารยาไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน พักอยู่ต่างจังหวัด นายกิจพักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนบ่อนไก่เสียค่าเช่าเดือนละ 1,200 บาท ขับขีรถยนต์มานาน 8 ปี มีใบอนุญาตขับขีรถมานาน 5 ปี

บุคลิกภาพ

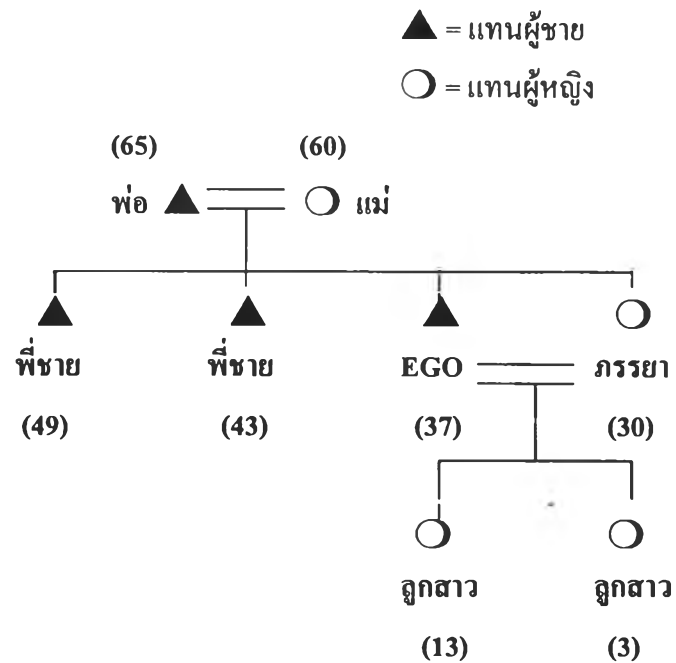
นายกิจ เป็นบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อารมณ์ขัน เป็นคนช่างซื้อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน นายกิจ เป็นคนรูปร่างค่อนข้างท้วม สูงประมาณ 165 ซม. ผิวดำ ผมรองทรงสั้นสีดำ มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงขายาวสีดำ เสื้อยืดสีฟ้า ไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วไม่ดื่มสุราแต่ดื่มเบียร์ ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟบ้าง เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพเพราะอยากลอง ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะกินข้าวไม่ได้ และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซอง โดยสูบมานานประมาณ 5 ปี

ประวัติชีวิต

นายกิจ เกิดมาในชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดามารดามีอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป โดยลูก ๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 15 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2530 พี่ชายซึ่งมาทำงานขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างอยู่กรุงเทพฯ ได้ชวนนายกิจ เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่ามียาได้ดีจึงเข้ามาได้ไปทำงานเป็นเด็กปั๊มอยู่ที่ปั๊มน้ำมันบรรทัดทอง และได้หัดขับรถจนชำนาญ จึงได้ไปสมัครขับขีรถยนต์รับจ้าง และหันมาขับขีรถยนต์รับจ้างเพราะไม่ต้องใช้ความรู้ และเป็นอาชีพอิสระได้ไปเที่ยวที่ต่างๆ จึงได้ขับขีรถยนต์รับจ้างจนถึงปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.17

นายกิจ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว บิดาอายุ 65 ปี ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว ส่วนมารดาอายุ 60 ปี โดยคนโตเป็นคนพิการมาแต่กำเนิด แขนขาไม่แข็งแรงและจะอยู่กับบิดามารดาที่บ้าน ทุกคนจะช่วยดูแล ส่วนที่คนรองขับรถแท็กซี่อยู่ห้วยขวาง มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ย่านห้วยขวางเช่นเดียวกัน ไปมาหาสู่กันเสมอ ส่วนกิจ นั้นแต่งงานเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2532 จดทะเบียนสมรสด้วย ภรรยาเป็นคนจังหวัดสุรินทร์ มาพบกันที่กรุงเทพฯ โดยภรรยาไม่ได้ประกอบอาชีพ และแต่งงานกัน ปัจจุบันมีบุตรแล้ว 2 คน คนโตอายุ 13 ขวบ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่บ้านจังหวัดสุรินทร์ส่วนคนเล็กอายุ 3 ขวบ อยู่กับภรรยาที่บ้าน

ชีวิตประจำวัน

นายกิจ จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอนส่วนใหญ่จะขับในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯ ดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 07.00 น. แล้วทำการละกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าและก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ขสมก.ไปบริษัท ฯ ซึ่งจะปรับคำสั่งว่ามิงานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อมิงานให้ไปส่งของที่ใดก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของก็วัน ส่วนมากประมาณ 1-2 วัน ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปรับไปส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ

อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็ครถให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหา ก็จะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้วนำมาเช็คความเรียบร้อยที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ (เบี่ยเลี้ยง) ไม่รวมเงินเดือน ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว นายกิจ จะนำเอาภรรยาไปด้วยเพราะในการขับขี่แต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับขี่สำรอง และเป็นการขับขี่ระยะทางไกล ๆ จะต้องเอาภรรยาไปเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

สำหรับบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังซานเมืองเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับขี่รถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะเข้าปั๊มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 15 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะทำการศึกษาเส้นทางการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง แล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่ง หรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือน ๆ กัน การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 10 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั๊มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจ้างทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บริษัทฯ แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็กลับไปพักผ่อนเพื่อรอรับคำสั่งว่าจะมีงานส่งของอีกหรือไม่

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่นอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายกิจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถยนต์รับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก, ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหารถจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์, ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล , กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจรติดขัดในช่วง เวลาเร่งด่วน , ย้ายสถานที่ส่งมอบนอกกรุงเทพฯ, กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น

ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามบรรทุกน้ำหนักเกิน,การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกเรื่องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถบรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถบรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายกิจ แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายกิจ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา และก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตักเตือนบ่อย

- ความเร็วขณะขับ นายกิจ จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/การเลี้ยว จะหยุดเลี้ยวโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถบรรทุกมีขนาดใหญ่

- การแข่งรถ นายกิจ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายกิจไม่เคยกระทำเนื่องจาก เจ้าของบริษัท ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง ลิโพ นายกิจ บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว เพราะมีอันตรายต่อร่างกาย ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพดื่มเกือบทุกครั้งที่ขับรถยนต์

- อุบัติเหตุนั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา นั้น เฉียวชนได้รับความเสียหาย 1 ครั้ง แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคต ไม่วางแผนไว้แต่จะขับรถบรรทุกไปเรื่อยๆ นายกิจ ต้องการเก็บเงินให้ได้ซักก้อนหนึ่ง และจะกลับไปอยู่บ้านนอก ไปประกอบอาชีพค้าขายแต่ก็จะไม่ยึดอาชีพนี้เป็นอาชีพประจำ เหตุที่ทำเพราะต้องการเงินไปลงทุนค้าขายที่บ้านนอกเท่านั้น

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 18

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายจิต (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายจิต เป็นชาวไทย อายุ 28 ปี เกิดที่ ต.โนนเมือง อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันมีครอบครัวแล้วแต่ยังไม่มีลูก ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ขับรถบรรทุกมานาน 5 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 3 ปี มีรายได้ประมาณเดือนละ 8,000-9,000 บาท

บุคลิกภาพ

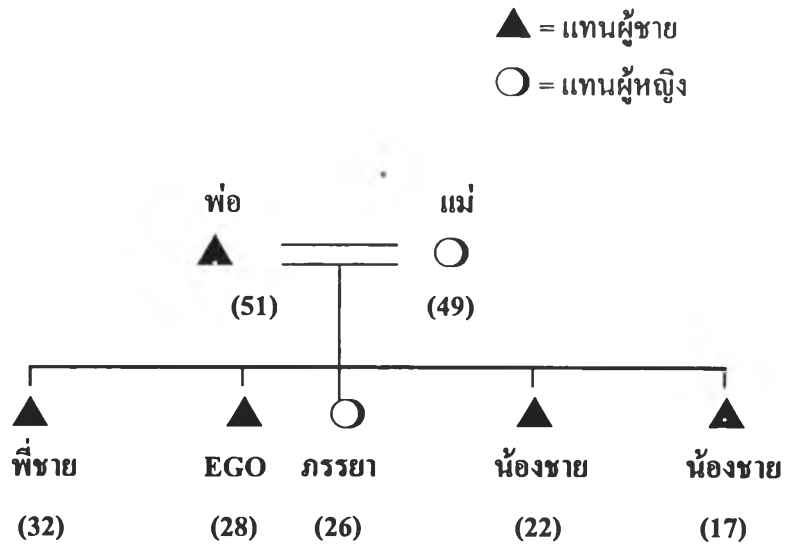
นายจิต เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนที่พูดเสียงเบา ลักษณะเป็นคนภาคกลาง เป็นคนรูปร่างสันทาคและตัวใหญ่ สูงประมาณ 170 ซม. หน้าตาดีและผิวขาว ผมรองทรงสั้น ไม่มีหนวดเครา จมูกโด่ง การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ เลือ้เชิ้ตสีฟ้าดูแล้วสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง กระฉับกระเฉง มีอวัยวะดีข้างพูด มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น สอบถามแล้วดื่มสุราบ้าง ดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดงและลิโพ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะอยากลอง ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซอง

ประวัติชีวิต

นายจิต เกิดที่จังหวัดนครสวรรค์ในชีวิตชนบทเป็นลูกชานา เพราะบิดา มารดามีอาชีพทำนาและเกษตรกรรม โดยลูกๆช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 10 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุอย่างได้เข้ารับการศึกษาจึงเข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา แต่ฐานะก็ไม่ดีขึ้นจึงได้เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำเมื่อนายจิต เดินทางเข้ามากรุงเทพฯ แล้วได้มาทำงานรับจ้างอยู่ร้านอาหารซึ่งมีเพื่อนๆ หมู่บ้านเดียวกันทำงานอยู่แต่รายได้ก็ไม่มาก ต่อมาได้มีเพื่อนๆ ชวนมาขับรถบรรทุกรับจ้าง ซึ่งนายจิต ก็ขับรถเป็นอยู่แล้วและเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีและอิสระ ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.18

นายจิต มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด นายจิต เป็นคนโต ครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดี สนิทสนมกันมาก น้องชายอีก 2 คน มีอายุไล่เลี่ยกันกับจิต ทำให้อยู่ด้วยกันแบบเพื่อน ๆ แต่ในฐานะที่จิตเป็นพี่คนโตจะต้องดูแลน้องและรับผิดชอบน้อง ๆ ปัจจุบันจิตมีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกันและไม่ได้มีบุตรด้วยกัน ภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน รู้จักกันมานาน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านเช่าและยังได้นั่งรถยนต์บรรทุกรับจ้างไปกับจิตด้วยทุกครั้งที่ไปรับของ

ชีวิตประจำวัน

นายจิต จะขับรถยนต์รับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน ส่วนใหญ่จะขับในช่วงเวลา 10.00 น. ไปแล้ว และจะไปส่งของตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รับ-ส่งเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ให้บริษัทฯดังกล่าวไปส่ง โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 07.00 น. แล้วทำภารกิจส่วนตัว จากนั้นรับประทานอาหารเช้าก็เดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ขสมก. ไปบริษัท ฯ ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับบ้านเช่า ซึ่งจะไปรับคำสั่งว่ามีงานส่งของที่ใดบ้าง เมื่อมีงานให้ไปส่งของที่ใดก็จะเดินทางกลับไปยังบ้านพักเพื่อเตรียมตัวเก็บของใช้เดินทางไปส่งของที่วัน ส่วนมากประมาณ 1-2 วัน ถึงจะกลับบ้านพัก เมื่อได้เวลาส่งของก็จะไปรับไปส่งของ และรับกุญแจรถจากนายจ้าง พร้อมกับทำการตรวจสอบความพร้อมของรถ อุปกรณ์ทุกอย่าง เช่น เช็คลมรถ เช็คน้ำ เช็คเครื่องให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหาจะแจ้งให้กับบริษัทฯ ทราบเพื่อให้ช่างประจำซ่อมหรือเปลี่ยนรถให้ใหม่ เมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะขับรถไปยังท่าเรือ เพื่อไปรับของ เช่น กระดาษ เครื่องยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ ฯลฯ แล้ว

นำมาเช็คความเรียบร้อยที่บริษัทฯ อีกครั้ง เพื่อจะได้รับเงินค่าส่งของ ไม่รวมเบี้ยเลี้ยง ในบางครั้งการเดินทางไปส่งของดังกล่าว นายจิต จะนำเอารถยนต์ไปด้วยเพราะในการขับขี่แต่ละครั้งจะไม่มีผู้ขับขี่สำรอง และเป็นการขับขี่ระยะทางไกล ๆ จะต้องเอารถยนต์ไปเป็นเพื่อนคุยแก้เหงา

ส่วนบริเวณที่ไปส่งของบ่อย ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคเหนือ เนื่องจากเป็นระยะทางส่งของที่ไม่ไกลนัก ประมาณ 300-400 กม. เมื่อขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างบรรทุกของออกจากท่าเรือ ก็จะเดินทางไปยังซานเมืองเพื่อเดินทางออกจากกรุงเทพฯ โดยจะเลือกใช้เส้นทางหลัก การขับขี่รถในช่วงส่งของจะเป็นช่วงไม่เร่งด่วน เพราะรถยนต์บรรทุกจะห้ามวิ่งในชั่วโมงเร่งด่วน ขนาดของรถยนต์บรรทุกจะมีขนาดใหญ่เคลื่อนตัวค่อนข้างช้า และกินพื้นที่ถนนมาก จึงเป็นเหตุให้การจราจรติดขัด เมื่อถึงเวลาพักก็จะแวะเข้าปั๊มน้ำมันซึ่งตั้งอยู่ข้างทาง เพื่อเข้าห้องน้ำและจอดพักประมาณ 20 นาที จากนั้นก็จะขับรถต่อไปเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางโดยจะทำการศึกษาเส้นทางการเดินทางแต่ละครั้งเสียก่อน เพราะอัตราค่าบริการแต่ละครั้งของรถบรรทุกรับจ้างจะคิดเป็นอัตราส่วน ระยะทาง/ราคา เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง แล้วจะให้ผู้รับของเสร็จแล้วก็เดินทางกลับบริษัทฯ หรือบางครั้งบริษัทฯ ก็จะให้บรรทุกสินค้าจากแหล่งที่ส่ง กลับมายังท่าเรืออีกครั้งหนึ่งหรือบางครั้งก็จะวิ่งรถเปล่ากลับบริษัทฯ โดยทุกคนจะปฏิบัติเหมือน ๆ กัน การขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างจะใช้เวลาประมาณเกือบ 10 ชม. /วัน และส่วนที่เหลือจะพักผ่อนตามปั๊มน้ำมันต่าง ๆ เมื่อเดินทางมาถึงที่บริษัทฯ จะนำรถและกุญแจไปคืนบริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ทำการตรวจสอบรถยนต์บรรทุก ว่าอยู่ในสภาพปกติหรือไม่และรายงานให้นายจ้างทราบว่ามีปัญหาหรือไม่ กรณีถ้าเป็นตอนกลางคืนก็จะเอารถยนต์บรรทุกไปจอดไว้ที่บริษัทฯ แล้วตอนเช้าจึงเดินทางมาบริษัทฯ เพื่อนำกุญแจมาคืน แล้วรายงานให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ เสร็จแล้วก็กลับไปพักผ่อนเพื่อรอรับคำสั่งว่าจะมีงานส่งของอีกหรือไม่

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่นอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่ไม่บ่อยนัก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายจิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ขับขี่รถยนต์รับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหารถจราจรในเขตกรุงเทพมหานครได้คือ ต้องมีมารยาทในการขับขี่, เคารพกฎหมายจราจร ไม่จอดกีดขวางทางเข้า-ออก, ขับขี่รถชิดขอบทางด้านซ้าย

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหารถจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์, จัดระบบขนส่งมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพบ้าง ซ่อมผิวจราจรทางเท้าให้มีสภาพสมบูรณ์, กำหนดพื้นที่ห้ามรถบรรทุกเข้าบางถนน บางพื้นที่ที่มีปริมาณการจราจรติดขัดในช่วงเวลาเร่งด่วน , กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุกห้ามบรรทุกน้ำหนักเกิน, สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุก และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกเรื่องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถบรรทุก รับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถบรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายจิต แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถบรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่นายจิต จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง เพื่อจะทำให้ทันเวลา และเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมบ่อยๆ

- ความเร็วขณะขับ นายจิต จะขับเร็วไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 50-60 กม./ชม. ส่วนมากจะขับเร็วไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย

- การหยุดรถ/การเลี้ยว จะเลี้ยว/หยุดโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่

- การแข่งรถ นายจิต จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายจิต ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายจิต บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโป้และกาเฟดิ่มเกือบทุกวัน

- อุบัติเหตุนั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาไม่มี เลี้ยวชนแต่อย่างใด

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนั้นก็ขับรถรับจ้างบรรทุกไปเรื่อยๆ และจะเก็บเงินไปซื้อบ้านกับภรรยาและอาจให้ภรรยาลาออกจากงานและขายของที่บ้าน และหากมีบุตรจะให้บุตรได้เรียนสูง ๆ ไม่อยากให้ลำบากเช่นตนเอง

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 19

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายบุญส่ง (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 10.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายบุญส่ง เป็นชาวไทย อายุ 43 ปี เกิดที่ อ.กุดข้าวปุ้น จ.อุบลราชธานี ระดับการศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน เป็นหญิง ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับขี่รถยนต์ประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน มีอาชีพค้าขายอาหาร ส่วนลูกมีครอบครัวแล้ว และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเคหะชุมชนคลองเตย เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท ขับขี่รถยนต์มานาน 12 ปี มีใบอนุญาตขับขี่มานาน 6 ปี มีรายได้ประมาณเดือนละ 8,000-9,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายบุญส่ง เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากอายุค่อนข้างมากแล้ว เป็นคนที่มีอารมณ์ขัน เป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นายบุญส่ง เป็นคนรูปร่างค่อนข้างเตี้ย สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำ ผมรองทรงสั้น มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ เสื้อยืดสีเหลืองไม่ค่อยสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูบุคลิก แล้วกระฉับกระเฉง มีกริยาวาจาค่อนข้างเรียบร้อย สอบถามแล้วดื่มสุราทุกวัน วันละ 1 แบน และดื่มเครื่องดื่มจำพวกกระทิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพยาเพราะอยากลอง เพื่อนชักชวน ไม่รู้ว่าอันตราย ปัจจุบันเลิกแล้ว กลัวถูกตำรวจจับ และสูบบุหรี่บ้าง

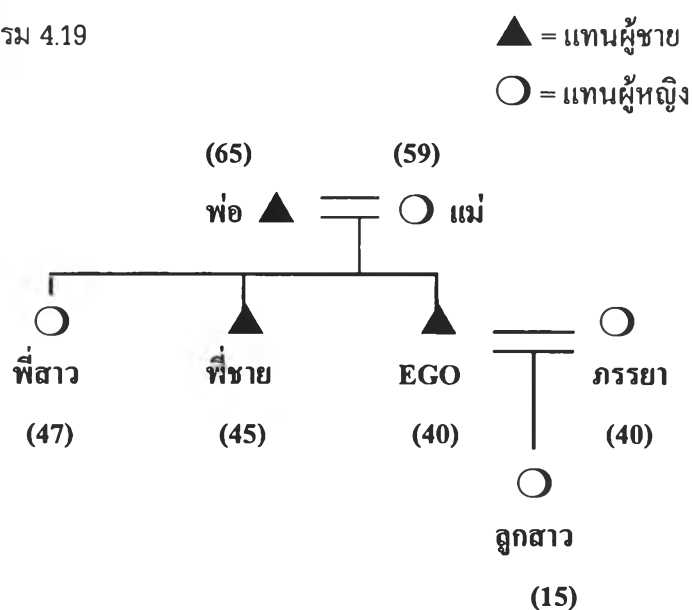
ประวัติชีวิต

นายบุญส่ง เกิดมาในชีวิตชาวชนบท ที่บ้านเลขที่ดังกล่าว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นคนสุดท้อง พี่คนโตเป็นผู้หญิงมีครอบครัวไปแล้ว มีอาชีพทำไร่ส่วนคนกลาง อยู่ต่างจังหวัดมีอาชีพทำนา บิดามารดาเป็นชาวนา โดยนายบุญส่ง ก็เป็นชาวนามาก่อนมีที่นาทั้งหมด 24 ไร่ ก็ทำแบบพอยังชีพ เก็บเกี่ยวข้าวเอาใส่ยุ้งไว้รับประทาน ส่วนอาหารนั้นหาตามทุ่งนา บุญส่ง ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ได้เรียนแค่ชั้น ป.4 เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ และหากเรียนต่อต้องไปเข้าเรียนที่ตัวอำเภอซึ่ง อยู่ไกลการเดินทางไม่สะดวก หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดา ช่วยทำนาและ

เลี้ยงสัตว์ และเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2526 เพื่อนๆ ได้ชวนมาทำงานขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างอยู่ในกรุงเทพฯ ต่อมาได้เปลี่ยนอาชีพไปเรื่อยๆ จนได้มาขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างที่บริษัทฯ ดังกล่าว เพราะเป็นงานอิสระและได้เที่ยวไปที่ต่างๆ ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.19

นายบุญส่ง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว โดยคนโตเป็นผู้หญิง บิดาได้เสียชีวิตไปแล้วมารดาอายุ 59 ปี อายุมากแต่ก็ยังแข็งแรงสามารถทำนาได้ แต่ส่วนใหญ่จะเข้าวัดทำบุญมากกว่า พี่สาวคนโตจะอยู่กับสามีที่อำเภออื่น ส่วนพี่คนรองมีครอบครัวแล้ว และประกอบอาชีพทำนาอยู่ที่บ้านเดียวกัน บุญส่ง มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่คลองเตยเช่นเดียวกัน ภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกันคนละอำเภอ มาพบกันที่กรุงเทพฯ โดยภรรยาทำงานเป็นแม่ค้าขายอาหารที่ตลาดคลองเตย ปัจจุบันมีบุตรเล็ก 1 คน ปัจจุบันลูกสาวเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเรียนเก่ง และหวังไว้ว่าจะให้เรียนสูงๆ ต่อไป

ชีวิตประจำวัน

นายบุญส่ง จะขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาไม่แน่นอนเดือนหนึ่งประมาณ 10-15 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-2 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-600 กม. การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ปัจจุบัน มีที่พักไม่เพียงพอ จึงได้เช่าบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้ๆ กับบริษัทฯ นายบุญส่ง จะตื่นนอนประมาณ 07.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจึงรับประทานอาหารเช้า ซึ่งจะหาทานนอกบ้านเป็นอาหารจานเดียวจะสะดวกกว่า หลังจากนั้นก็จะเดินทางไป

บริษัท โดยนั่งรถยนต์ ชมรม. ซึ่งอยู่ไม่ไกลนักจากบ้านพักเมื่อเดินทางถึงบริษัท จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ใด และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และขับขี่รถยนต์บรรทุกคันไหนจะรับอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายบุญส่ง ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับใบส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่ขับขี่ และทำการตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ทำขึ้นของบริษัท ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า และกระดาษ เมื่อของบรรทุกรถยนต์บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็กรถอีกครั้งที่บริษัท และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่นๆ ประมาณ 2,500-3,000 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา ในการเดินทางจะไม่มีผู้ขับขี่รถบรรทุกสำรองแต่อย่างใดในบ้างครั้ง

สถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับขี่รถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็เดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่น ถนนพระราม 4 ,ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกที่บ่มีข้างทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายบุญส่ง จะขับขี่รถยนต์บรรทุกฯ ประมาณ 8-9 ชม./วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนนั้น จะพักผ่อน ระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้ว จะนำของลง จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัท เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีรถจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัท แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัท หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อน หรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อนนั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของจะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายบุญส่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับขี่รถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ได้คือ เคารพกฎหมายจราจร , ไม่เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดอื่นๆ

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะปลูกฝังระเบียบวินัยแก่ผู้ขับขี่รถยนต์ , การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่างๆ , ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพมหานคร กวดขันจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอย่างเคร่งครัด และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบันนั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน , การห้ามวิ่งในเวลาเร่งด่วน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับขี่ (ส่วย) ควรจะมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถยนต์บรรทุกจ้าง จากการสอบถามนายบุญส่ง แล้วตามการขับ ลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถยนต์บรรทุกจ้าง ส่วนใหญ่ นายบุญส่ง จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง
- ความเร็วขณะขับ นายบุญส่ง จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ย ประมาณ 60-70 กม./ชม. ส่วนมากจะขับรถไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย
- การแข่งรถ นายบุญส่ง จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย
- การดื่ม สุราเมินเมาในขณะที่ขับรถ นายบุญส่ง ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ แต่มาดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว
- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายบุญส่ง บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพ ดื่มทุกครั้งที่ใช้ขับรถยนต์

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่วางแผนไว้แต่จะขับรถยนต์บรรทุกจ้างไปเรื่อยๆ เนื่องจากรายได้พออยู่ได้และสามารถส่งเสียลูกเรียนได้อยู่ และหากไม่ขับรถก็ไม่ทราบว่าจะไปประกอบอาชีพอะไร เพราะไม่มีความรู้มาก และเคยคิดว่าหากมีเงินมากจะเก็บเอาไปลงทุนทำร้านอาหารเล็กๆ เพื่อจะได้ส่งเสียลูกให้เรียนสูงๆได้

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถยนต์บรรทุกรับจ้างในกรุงเทพมหานคร คนที่ 20

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายใจ (นามสมมติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ.เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	บริษัท เอส เอ ที ทรานสปอร์ต แขวง/เขตพระโขนง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2540 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายใจ เป็นชาวไทย อายุ 40 ปี เกิดที่ อ.หันคา จ.ชัยนาท ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนประจำตำบลที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน เป็นชายทั้งคู่ ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถบรรทุกรับจ้างเพียงอย่างเดียวโดยขับรถบรรทุกประเภท รถบรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ ส่วนภรรยาพักอาศัยอยู่ด้วยกัน ส่วนลูกเรียนหนังสืออยู่ และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยชุมชนบ่อนไก่ เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท ขับรถบรรทุกมานาน 10 ปี มีใบอนุญาตขับซึ่มานาน 5 ปี มีรายได้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายใจ เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดีให้ความร่วมมือในทุกๆ ด้าน พูดจาเสียงดังฟังชัดน้ำเสียงมันคง มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้นำครอบครัว นายใจ เป็นคนรูปร่างสันทัด สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง ผอมทรงสั้น ไม่มีหนวดเครา จมูกโด่ง การแต่งกายค่อนข้างสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นคนตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นเป็นคนขยันดูบุคลิกแล้วกระฉับกระเฉง มีอัธยาศัยดีช่างพูด มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น ตี๋มสุราบ้าง ตี๋มเครื่องตี๋มจำพวกกระหิงแดง กาแฟ เคยเสพยาบ้า สาเหตุที่เสพเพราะเพื่อนชักชวน ปัจจุบันเลิกแล้ว และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วัน ต่อ 1 ซองโดยสูบบานานประมาณ 5 ปี สูบบุหรี่ที่

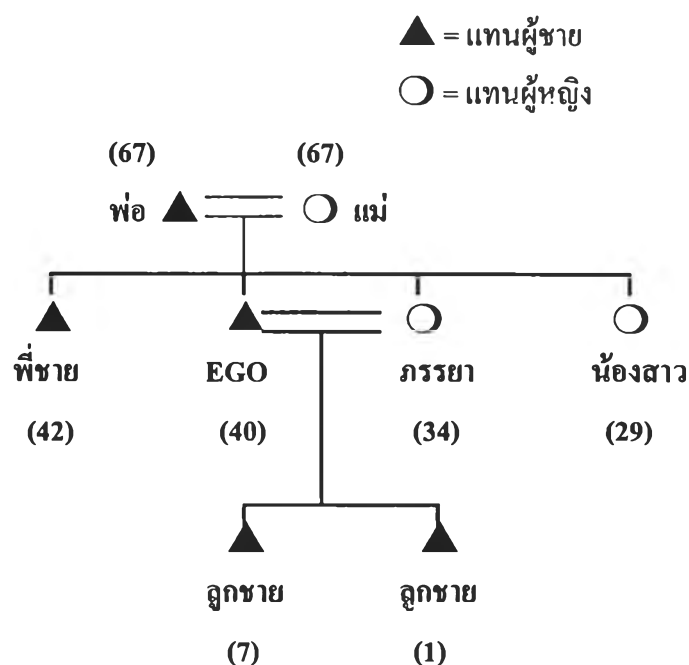
ประวัติชีวิต

ในหมู่บ้าน ของใจ ที่ อ.หันคา จ.ชัยนาท เป็นชนบทที่คนในหมู่บ้านส่วนมากจะประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ทำนา เลี้ยงสัตว์ มีที่นาทั้งหมด 60 ไร่ ตั้งแต่เกิดมาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุย่างได้เข้ารับการศึกษาก็เข้าโรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนต่อ และประกอบกับฐานะทางบ้านมีฐานะยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา อยู่ประมาณ 5 ปี ได้เดินทางเข้ามากรุงเทพฯ กับเพื่อนได้งานทำครั้งแรกเป็นงานก่อสร้าง โดยได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นที่พักทางบริษัทฯรับเหมาก่อสร้าง เป็นคนจัดทำให้ เมื่อทำได้สักพักก็มีเพื่อนมาชักชวนให้ไปขับรถบรรทุกรับจ้างจะดีกว่า เพราะเป็นเงินอิสระได้ไปเที่ยวที่ต่างๆ จึงได้ไปหัดขับรถบรรทุกฝึก

อยู่ประมาณ 1-2 ปี ก็ได้ไปสมัครขั้บรถยนต์บรรทุกรับจ้าง และได้หันมาขายดอกไม้ขั้บรถยนต์บรรทุกรับจ้างในบริษัทปัจจุบันและได้ซั้บมาเป็นเวลานานประมาณ 5 ปี ปัจจุบันยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพเพราะมีเงินใช้จ่ายพอเลี้ยงลูกและภรรยา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรม 4.20

นายใจ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นผู้ชาย 2 คน และผู้หญิง 1 คน ความสัมพันธ์ในครอบครัวรักกันดีเนื่องจากต้องช่วยกันทำมาหากิน บิดาได้เสียชีวิตไปแล้ว มารดาต้องทำน้ามารดาและลูกช่วยกันดำนา และลูกๆนำควายไปเลี้ยงและนำกลับบ้าน เห็นว่าแต่ละคนต้องช่วยกันไม่ได้มีใครได้เปรียบเสียเปรียบทำให้รักกันมาก นายใจ มีครอบครัวเมื่ออายุ 26 ปี ภรรยาเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เช่นเดียวกัน ปัจจุบันมีบุตรแล้วจำนวน 2 คน คนโตอายุ 7 ขวบ เป็นชาย ส่วนคนเล็กอายุ 1 ขวบ เป็นผู้ชาย หลังจากแต่งงานแล้วนายใจ ได้มาปลูกบ้านหลังเล็กๆในหมู่บ้านใกล้กับบ้านของภรรยาและได้แยกออกมาจากครอบครัว ปัจจุบันภรรยาอยู่กับลูกๆ ที่ต่างจังหวัดโดยภรรยามีอาชีพทำนาและนายใจ จะส่งเงินไปให้ทุกเดือน ประมาณ 3,000-4,000 บาท โดยนายใจ จะเดินทางกลับบ้านเกือบทุกเดือนเพื่อไปหาภรรยาและบุตร

ชีวิตประจำวัน

นายใจ จะขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างให้กับบริษัทฯ เป็นเวลาไม่แน่นอนเดือนหนึ่งประมาณ 10-15 วัน และในแต่ละครั้ง ก็จะใช้เวลาไปส่งของประมาณ 1-3 วัน ซึ่งระยะทางที่ไปส่งประมาณ 400-600 กม. การขับรถของบริษัทฯ นั้น ลูกจ้างจะพักอาศัยอยู่ในบริษัทฯ ก็ได้แต่ปัจจุบัน มีที่พักไม่เพียงพอ จึงได้เข้าบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้ๆ กับบริษัทฯ นายใจ จะตื่นนอนประมาณ 07.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจึงรับประทานอาหารเช้าซึ่งจะหาทานนอกบ้านเป็นอาหารจานเดียวจะสะดวกกว่า หลังจากนั้นก็จะเดินทางไปบริษัทฯ โดยนั่งรถยนต์ ชสมก. ซึ่งอยู่ไม่ไกลนักจากบ้านพักเมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ จะเข้าไปที่แผนกเพื่อรับคำสั่งหรือดูตารางส่งของในแต่ละวันว่ามีเวรส่งของที่ได้ และมีใครบ้างที่จะไปส่งของ และขับขีรถยนต์บรรทุกคันทะเบียนอะไร เมื่อมีรายชื่อ นายใจ ก็จะเดินทางไปเตรียมตัวเก็บของใช้ที่จำเป็นเพื่อนำติดตัวไปใช้ระหว่างเดินทาง และจึงเดินทางมายังบริษัทอีกครั้งหนึ่งเพื่อรับใบส่งของและรับกุญแจรถยนต์บรรทุกคันที่ขับขี และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ ของอุปกรณ์รถยนต์เสียก่อน แล้วจึงนำรถยนต์บรรทุกไปขึ้นของที่ท่าขึ้นของบริษัท ซึ่งอยู่ในเขตของการท่าเรือกรุงเทพฯ ส่งของที่จะนำไปส่งนั้น เป็นของจำพวก เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า และกระดาษ เมื่อของบรรทุกรถยนต์บรรทุกครบแล้ว ก็จะนำมาเช็กรถอีกครั้งที่บริษัทฯ และรับเงินค่าเบี่ยเลี้ยง คิดเป็นค่าน้ำมัน และค่าอาหารและค่าอื่นๆ ประมาณ 3,000 บาท ไม่รวมเงินเดือนอีก 4,500 บาท ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระยะทาง/ราคา

สถานที่ที่ไปส่งจะเป็นบริเวณภาคตะวันออก และภาคใต้ เมื่อขับขีรถยนต์บรรทุกออกจากท่าเรือ แล้วก็เดินทางไปตามเส้นทางหลัก เช่น ถนนพระราม 4, ถนนรัชดาภิเษก และถนนพระราม 3 เพื่อออกจากกรุงเทพฯ เดินทางไปตามเส้นทางที่จะไปส่งของ ขณะถึงชานเมืองกรุงเทพฯ ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกที่มีขังทางเพื่อเข้าห้องน้ำและทำภารกิจส่วนตัว การขับส่งของแต่ละครั้งนายใจ จะขับขีรถยนต์บรรทุกฯ ประมาณ 8-9 ชม./วัน สำหรับการพักผ่อนนั้น จะพักผ่อนนั้น จะพักผ่อน ระหว่างเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงจุดหมายแล้วจะนำของลง จะนำของลง แล้วจึงเดินทางกลับบริษัทฯ เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ ถ้าเป็นช่วงที่ห้ามวิ่ง ก็จะจอดรถยนต์บรรทุกรับจ้างไว้แถวข้างถนนชานเมือง เพื่อรอให้ถึงเวลาวิ่งได้ ตามปกติแล้วจะเดินทางในช่วง 17.00-24.00 น. เพราะสะดวกในการเดินทางกลับเข้าบริษัท เนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีจราจรคับคั่ง เมื่อเดินทางถึงบริษัทฯ แล้ว ก็จะนำรถยนต์บรรทุกไปส่งบริษัทฯ หากส่งไม่ทันก็จะนำไปไว้ที่ท่าของบริษัทฯ แล้วเดินทางกลับบ้านพักผ่อน หรือบางครั้งก็นำไปจอดไว้ที่บ้านพัก

การพักผ่อน นั้นจะพักผ่อนไม่แน่นอน แต่จะพักผ่อนในช่วงที่ไม่ได้เดินทางไปส่งของจะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1-2 วัน หากมีเทศกาลวันหยุดยาว ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับไปเที่ยวบ้านต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

นายใจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผู้ขับซึ่รถบรรทุกรับจ้างจะช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ได้คือ ผู้ใช้มีมารยาทในการขับขี่ , เคารพกฎหมายจราจร , ขับซึ่รถชิดขอบทางด้านซ้าย

และเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตกรุงเทพฯ น่าจะก่อสร้างถนนใหม่เพิ่มขึ้น ควบคุมปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล เช่นการเพิ่มภาษีค่าธรรมเนียมประจำปีรถยนต์ส่วนบุคคล การห้ามจอดรถยนต์บนถนนสำคัญต่างๆ ย้ายสถานที่ขนส่งรอบนอกกรุงเทพมหานคร และสำหรับปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุกในปัจจุบัน นั้น ก็มีเช่น การกำหนดน้ำหนักการบรรทุก ห้ามทุกน้ำหนักเกิน สำหรับเรื่องน้ำหนักเกินในการบรรทุกนั้น และการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกร้องผลประโยชน์กับผู้ขับซึ่ (ส่วย) การเสพยาบ้า ขณะขับซึ่รถยนต์บรรทุกทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน จึงอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถยนต์บรรทุกรับจ้างมา ไม่ค่อยมีปัญหา

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง จากการสอบถามนายใจ แล้วตามการขับลักษณะต่าง ๆ แล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การขับรถยนต์บรรทุกรับจ้าง ส่วนใหญ่ นายใจ จะมีการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร หรือฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรบ้าง แต่ไม่บ่อยนัก

- ความเร็วขณะขับ นายใจ จะขับรถไม่ค่อยเร็ว เพราะสภาพถนนไม่ดี ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 60-70 กม./ชม.

- การหยุดรถ/เลี้ยว จะหยุดเลี้ยวโดยจะลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งก็จอดกีดขวางการจราจรบ้าง

เพราะขนาดของรถยนต์บรรทุกมีขนาดใหญ่ และใช้พื้นที่มาก

- การแข่งรถ นายใจ จะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแข่งด้านขวาและปลอดภัย

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ นายใจไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของบริษัทฯ ห้ามดื่มสุราขณะขับรถ แต่มาดื่มหลังจากพักผ่อนแล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า หรือกระทิงแดง นายใจ บอกว่าเคยเสพยาบ้าเพราะเพื่อนชักชวน แต่ปัจจุบันเลิกแล้ว ส่วนกระทิงแดงหรือลิโพ และกาแฟดื่มทุกวัน

- อุบัติเหตุในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมาไม่มีแต่อย่างไรส่วนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นบางคนใช้กริยาไม่สุภาพ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตคิดว่าต้องซบถยนต์บรรทุกรับจ้างไปเรื่อยๆ เนื่องจากการศึกษาน้อยหางานใหม่ไม่ได้และจะส่งลูกให้เรียนสูงๆ จะได้ไม่ลำบากเช่นเดียวกับตน และจะเก็บเงินไว้ซื้อที่นาให้มากที่สุดท้ายนี้ปลายชีวิตก็ต้องกลับไปทำนา อยู่กับภรรยาและลูก

2 การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยาทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือศึกษาพฤติกรรม ของผู้ขับขี่รถบรรทุกบับจ้าง และพฤติกรรมผู้ใช้รถใช้ถนนบริเวณทางแยกต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดและปัญหาการจราจร รวมทั้งสาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหา คือ

การจราจรบริเวณแยกคลองเตย

ลักษณะทางกายภาพ

บริเวณแยกคลองเตย มีลักษณะเป็นสามแยกที่เป็นจุดที่มีการจราจรหนาแน่นมาก ทางแยกหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร เป็นแยกที่เกิดจากถนนสายสำคัญ 2 สายตัดกัน คือ ถนนพระราม 4 กับ ถนนสุนทรโกษา ซึ่งเป็นรูปสามแยก โดยเฉพาะถนนพระราม 4 เป็นเส้นทางที่ผู้ขับขี่รถเป็นส่วนใหญ่ใช้เป็นเส้นทางเดินทางจากกลางเมือง จากแยกพระราม 4 ผ่านแยกคลองเตย เข้าสู่ ถนนสาทร ถนนวิฑูย ถนนชิดลม ถนนศาลาแดง ตรงไปยังสถานที่ต่าง ๆ เช่น ย่านการค้าชิดลม และ เซตพญาไท เป็นต้น

ลักษณะทางภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมนั้น ในบริเวณรอบ ๆ ทางแยกจะเป็นอาคารพาณิชย์ 2-3 ชั้น ซึ่งได้ปลูกสร้างไว้สองข้างทาง และมีสถานที่ราชการ หรือ หน่วยงานที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้ ๆ แยกดังกล่าวมีการไฟฟ้านครหลวง ตลาดสด ตลาดโต้รุ่งคลองเตย โรงเรียนคลองเตยวิทยา ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับสามแยกคลองเตย นอกจากนี้ยังมีป้ายจอดรถของ ขสมก. ซึ่งมีอยู่ 2 จุด ห่างจากทางแยกคลองเตยประมาณ 50 เมตร แยกคลองเตย ห่างแยกพระราม 4 ประมาณ 50 เมตร ห่างจากแยกสุนทรโกษา ประมาณ 150 เมตร ห่างจากทางขึ้น-ลง ทางด่วนพิเศษ ขาเข้า-ออก ประมาณ 300 เมตร

สามแยกคลองเตย เป็นทางแยกที่พื้นถนนพระราม 4 และ ถนนสุนทรโกษา ทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก และลาดผิวการจราจรด้วย แอสฟัลต์ สำหรับผิวถนน พระรามที่ 4 สภาพผิวการจราจรบนถนนดังกล่าวในปัจจุบัน พบว่ามีการก่อสร้าง โครงการรถไฟฟ้าใต้ดิน ขององค์การรถไฟฟ้ามหานคร ทำให้สูญเสียช่องทางการเดินรถ เข้ามาใจกลางกรุงเทพฯ ทำให้เกิดการจราจรคับคั่ง ในช่วงเวลาเร่งด่วน ทั้งเช้าและเย็น สำหรับถนน สุนทรโกษา สภาพผิวการจราจร บนถนนดังกล่าว ไม่มีการก่อสร้างของหน่วยงานราชการอย่างใด ถนนพระราม 4 และถนนสุนทรโกษา มีช่องทางเดินรถ ทั้งหมด 8 ช่องทาง โดยแบ่งเป็น ขาเข้า-ออก 4 ช่องทาง ที่บริเวณสามแยกดังกล่าวจะมีไฟสัญญาณจราจร อยู่ทั้งหมด 9 จุด ตั้งอยู่กับพื้น 6 จุด และ เป็นสัญญาณติดไว้ข้างบน 3 จุด ซึ่งสัญญาณดังกล่าวจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยควบคุม โดยระบบคอมพิวเตอร์ และ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี และสามารถสังเกตเห็นได้ ชัดเจน

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

บริเวณสามแยกคลองเตยเป็นแยกที่อยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ทุ่งมหาเมฆ ในบริเวณแยกจะมี ป้อมตำรวจจราจร ตั้งอยู่เพื่อเป็นที่พักของตำรวจและมีตู้ควบคุมสัญญาณไฟจราจรตั้งอยู่ข้าง ๆ สามแยกเพื่อ ควบคุมการจราจร จำนวน 1 ป้อม ในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร จะมีอยู่ด้วยกันสองผลัด ๆ ละ 2 นาย คือช่วง 05.30 - 14.00 น. และช่วง 14.00 - 22.00 น. โดยผลัดเปลี่ยนกันกดสัญญาณไฟ และใน ช่วงเวลาเร่งด่วนจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจผลัดอื่น ๆ มาสนับสนุนเป็นพิเศษ โดยจะออกมาให้สัญญาณมือ และ สัญญาณนกหวีดเพื่อสนับสนุนสัญญาณไฟ

สำหรับการปฏิบัติงานในช่วงเวลา 22.00 น. - 05.30 น. จะไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในป้อมโดยจะ ออกเวรไปทั้งหมด และได้ตั้งสัญญาณไฟฟ้าเป็นแบบอัตโนมัติ โดยมีการควบคุมโดยระบบคอมพิวเตอร์ (A.T.C) ไว้เพราะการจราจรได้คลี่คลายลงมากแล้ว

คนเดินเท้า

ในบริเวณแยกคลองเตยปัญหาคนเดินเท้าก็เป็นปัญหาหนึ่ง เนื่องจากบริเวณดังกล่าวอยู่ใกล้กับตลาด สดและตลาดโต้รุ่ง ซึ่งจะมีผู้คนมาใช้ตลาดเป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้บริเวณทางข้ามถนนก็อยู่ที่บริเวณ สามแยกซึ่งจะมีทางเดินข้ามอยู่ สำหรับสะพานลอย มีอยู่บนถนนสุนทรโกษา จำนวน 1 จุด ซึ่งอยู่ห่างจาก สามแยกคลองเตยไป ประมาณ 50 เมตร คนเดินข้ามมักจะไม่นิยมใช้

ปริมาณรถยนต์

บริเวณแยกคลองเตย นั้นมีปริมาณ รถยนต์ประเภทต่าง ๆ เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์ แท็กซี่ , รถจักรยานยนต์ , รถบรรทุก 6 ล้อ , รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ , รถยนต์บรรทุกพ่วง (รถยนต์คอนเทน เนอร์) รถโดยสาร ขสมก , รถตู้ , เป็นต้น ซึ่งปริมาณรถยนต์ที่ใช้เส้นทางดังกล่าวจะมีปริมาณ ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่ กับช่วงเวลาดังนี้

ช่วงเช้า (06.00-10.00 น.) จะมีรถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์ ขสมก. , รถยนต์ตู้ ๆ , รถยนต์ แท็กซี่ , รถจักรยานยนต์ วิ่งเป็นจำนวนมาก

ช่วงบ่าย - และช่วงตั้งแต่ 21.00 น. ขึ้นไป จะมีรถยนต์บรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ, และรถบรรทุกพ่วง (คอนเทนเนอร์) วิ่งเป็นจำนวนมาก

ช่วงเย็น (16.00-20.00น.) จะมีบริเวณรถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์ ขสมก. , รถจักรยานยนต์ , รถแท็กซี่ วิ่งเป็นจำนวนมาก

พฤติกรรมการจราจรบริเวณแยกคลองเตย

การจราจรบริเวณสามแยกคลองเตย ซึ่งเป็นถนนสายหลักสายหนึ่งที่มีบริเวณรถยนต์วิ่งผ่านเข้า-ออก เป็นจำนวนมาก ซึ่งถนนสายดังกล่าวจะเดินทางไปยังถนนสุขุมวิท, พระโขนง, ถนนพระราม 3, ถนนสุนทรโกษา, ถนนรัชดาภิเษกและขึ้น-ลง ทางด่วนฯ สภาพแยกคลองเตยที่สังเกตเห็นพบว่าเป็นแยกที่อยู่ใกล้กับแยกพระราม 4 เพียงประมาณ 50 เมตร และยังอยู่ใกล้กับแยกสุนทรโกษา เพียงประมาณ 150 เมตร จึงทำให้บริเวณดังกล่าวมีปริมาณรถยนต์ที่วิ่ง เข้า-ออก เกิดการติดขัดเพราะระยะห่างของแยกดังกล่าวอยู่ใกล้กันมาก รถยนต์ส่วนบุคคล, รถจักรยานยนต์, รถยนต์ ชสมก., รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ, 10 ล้อ, รถยนต์พ่วง (ตู้คอนเทนเนอร์) สำหรับรถยนต์บรรทุกที่ใช้กันมากนั้น เพราะเป็นสถานที่มีการขนส่งสินค้าขึ้น-ลง ที่บริเวณท่าเรือกรุงเทพฯ (ท่าเรือคลองเตย) ถึงแม้ว่ารถยนต์ ดังกล่าวทางกรมตำรวจได้ออกบังคับการจราจรให้รถที่มีล้อตั้งแต่ 10 ล้อขึ้นไป บังคับให้วิ่งเป็นเวลา โดยห้ามวิ่งในช่วงเวลาเร่งด่วนในวันราชการ แต่จะวิ่งได้ในช่วงกลางคืนและวิ่งได้ตลอดวันในช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ แต่ก็ยังมีปัญหาการจราจรติดขัดบางจากรถยนต์ประเภทนี้

ช่วงเวลาการจราจรติดขัดได้แก่

ช่วงเวลา 07.00 - 10.00 น. เป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัด เพราะเป็นช่วงที่มีการใช้รถใช้ถนนเป็นจำนวนมากในช่วงเช้า ของถนนพระราม 4 และช่วงเช้าเข้าถนนสุนทรโกษา

ช่วงเวลา 15.30 - 20.00 น. เป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัดอีกช่วงหนึ่ง เพราะเป็นช่วงที่มีการใช้รถใช้ถนนกันเป็นจำนวนมาก โดยจะติดขัดทั้งขาเข้า และขาออก ของถนนพระราม 4 และ ช่วงเช้าของถนนสุนทรโกษา

สรุปสาเหตุของการติดขัดในบริเวณแยกคลองเตย

1. บริเวณแยกคลองเตยเป็นแยกที่มีระยะห่างของแยกอยู่ใกล้ ๆ กับแยกพระราม 4 เพียง 50 เมตร และอยู่ห่างจากแยกสุนทรโกษา ประมาณ 150 เมตร จึงทำให้การจราจรมีการระบายออกจากแยกดังกล่าว ไม่สะดวก ทำให้เกิดการจราจรติดขัด ประกอบกับถนนพระราม 4 มีก่อสร้างรถไฟฟ้าใต้ดิน ขององค์การรถไฟฟ้าใต้ดิน จึงทำให้มีช่องทางการจราจรสูญเสียไป 2-3 ช่อง
2. บริเวณแยกคลองเตยอยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ทุ่งมหาเมฆ สำหรับแยกสุนทรโกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ สน.ท่าเรือ จึงทำให้การระบายปริมาณรถในเขตพื้นที่ของตนไม่สัมพันธ์กัน โดยไม่คำนึงถึงปริมาณรถยนต์ในแยกที่มีการติดขัด
3. บริเวณแยกคลองเตยมีป้ายจอดรถ ชสมก. อยู่ 2 ป้าย จุดที่ 1 อยู่บนถนนพระราม 4 ขาเข้า ซึ่งอยู่ห่างจากแยกคลองเตย ประมาณ 50 เมตร และจุดที่ 2 อยู่บนถนนสุนทรโกษา ขาออก อยู่ห่างจากแยก ประมาณ 25 เมตร ป้ายดังกล่าวจะมีรถของ ชสมก. เข้าจอดและมีรถบางคันไม่ชิดซ้าย จึงทำให้เสียช่องทาง เติรรถยนต์ไป และเป็นสาเหตุให้การระบายรถตามแยกดังกล่าวไม่สะดวก และทำให้เกิดการติดขัด
4. บริเวณแยกคลองเตย เป็นแยกที่มีปริมาณรถเป็นจำนวนมากจากการสังเกตพบว่า รถที่มาจากถนนพระราม 4 เลี้ยวขวา เข้าถนนสุนทรโกษา มีรถบางคันเมื่อสัญญาณไฟห้ามแล้ว จะมีรถบางส่วนที่ติดขัด

จอดขวางอยู่บริเวณสี่แยก จึงทำให้รถทางตรงจากถนนพระราม 4 ขา เข้าเคลื่อนที่ได้น้อยเพราะเสียช่องทางการจราจรไปทำให้เกิดการติดขัดขึ้น

5. บริเวณแยกคลองเตยเป็นแยกที่มีปริมาณรถจากถนนสุนทรโกษา ขาเข้าจะเลี้ยวซ้าย ผ่านตลอดเข้าถนนพระราม 4 มีรถบางคันเลี้ยวไปขวางเมื่อสัญญาณจราจรทางตรงขาเข้าถนนพระราม 4 ไฟเขียวทำให้รถทรงตรงติดขัด และอีกด้านคือถนนสุนทรโกษา เลี้ยวขวา เข้าถนนพระราม 4 ขาออก มีรถบางคันพอเลี้ยวไปแล้วไปจอดขวางแยกเอาไว้ทำให้รถทางตรงขาออก ถนนพระราม 4 ติดขัด

6. ถนนพระราม 4 ขาเข้า-ออก ห่างจากแยกคลองเตย ประมาณ 300 เมตร จะมีทางรถไฟตัดผ่าน และมีเส้นทางขึ้น - ลง ทางด่วนตัดผ่าน ซึ่งจะมีรถขึ้นลง ทางด่วนเป็นจำนวนมาก และเมื่อแยกคลองเตย ขาเข้าระบายนรถเข้ามาจะติดที่บริเวณดังกล่าว และมีผลส่งให้การจราจรติดถึงแยกคลองเตยการระบายนจราจรจึงไม่สะดวกทำให้การติดขัดขึ้น

การจราจรบริเวณแยกพระราม 4

ลักษณะทางกายภาพ

บริเวณแยกพระราม 4 มีลักษณะเป็นสี่แยกที่เป็นจุดที่มีการจราจรหนาแน่นมาก ทางแยกหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นแยกที่เกิดจากถนนสายสำคัญ 2 สายตัดกัน คือ ถนนพระราม 4 กับ ถนนรัชดาภิเษก ซึ่งเป็นรูปสี่แยก โดยเฉพาะถนนพระราม 4 เป็นเส้นทางที่ผู้ขับรถเป็นส่วนใหญ่ใช้เป็นเส้นทางเดินทางจากกลางเมือง จากแยกพระราม 4 ผ่านแยกคลองเตย เข้าสู่ ถนนสาทร ถนนวิฑู ถนนชิดลม ถนนศาลาแดง ตรงไปยังสถานที่ต่าง ๆ เช่น ย่านการค้าชิดลม และ เซตพญาไท สำหรับถนนรัชดาภิเษกเป็นเส้นทางที่ผู้ขับรถใช้เดินทางจากแยกอโศก และ แยกสุนทรโกษา เดินทางเข้าสู่ถนนพระราม 4 และออกไปถนนสุขุมวิท

ลักษณะทางภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมนั้น ในบริเวณรอบ ๆ ทางแยกจะเป็นอาคารพาณิชย์ 2-3 ชั้น ซึ่งได้ปลูกสร้างไว้สองข้างทาง และมีสถานที่ราชการ หรือ หน่วยงานที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้ ๆ แยกดังกล่าวมีศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ตลาดสด ตลาดใต้รุ่งคลองเตย โรงเรียนคลองเตยวิทยา ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับสี่แยกพระราม 4 นอกจากนี้ยังมีป้ายจอดรถของ ขสมก. ซึ่งมีอยู่ 2 จุด ห่างจากทางแยกพระราม 4 ประมาณ 50 เมตร ห่างแยกคลองเตย ประมาณ 50 เมตร ห่างจากแยกสุนทรโกษา ประมาณ 150 เมตร

สี่แยกพระราม 4 เป็นทางแยกที่พื้นถนนพระราม 4 และ ถนนรัชดาภิเษก ทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก และลาดผิวการจราจรด้วย แอสฟัลต์ สำหรับผิวถนน พระราม 4 สภาพผิวการจราจรบนถนนดังกล่าวในปัจจุบัน พบว่ามีการก่อสร้าง โครงการรถไฟฟ้าใต้ดิน ขององค์การรถไฟฟ้ามหานคร ทำให้สูญเสียช่องทางการเดินรถ เข้ามาใจกลางกรุงเทพฯ ทำให้เกิดการจราจรคับคั่ง ในช่วงเวลาเร่งด่วน ทั้งเช้าและเย็น สำหรับถนนรัชดาภิเษก สภาพผิวการจราจร บนถนนดังกล่าว ไม่มีการก่อสร้างของหน่วยงานราชการอย่างใด ถนนพระราม 4 และถนนรัชดาภิเษก มีช่องทางเดินรถ ทั้งหมด 8 ช่องทาง โดยแบ่งเป็น ขาเข้า-ออก . 4 ช่องทาง ที่บริเวณสี่แยกดังกล่าวจะมีไฟสัญญาณจราจร อยู่ทั้งหมด 10 จุด ตั้งอยู่กับพื้น 6 จุด และ เป็นสัญญาณติดไว้

ข้างบน 4 จุด ซึ่งสัญญาณดังกล่าวจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยควบคุม โดยระบบคอมพิวเตอร์ และ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี และสามารถสังเกตเห็นได้ ชัดเจน

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

บริเวณสี่แยกพระราม 4 เป็นแยกที่อยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ทุ่งมหาเมฆ ในบริเวณสี่แยกจะไม่มีป้อมตำรวจจราจรแต่อย่างใด แต่จะมีเฉพาะสัญญาณไปจราจรเท่านั้น สำหรับป้อมตำรวจจราจรที่คอยควบคุมจราจรนั้น ได้ตั้งอยู่ที่บริเวณสามแยกคลองเตย ซึ่งอยู่ห่างจากสี่แยกดังกล่าวไปประมาณ 50 เมตร เพื่อควบคุมการจราจร จำนวน 1 ป้อม ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร จะมีอยู่ด้วยกัน 2 ผลัด ๆ ละ 2 นาย คือช่วง 05.30 น-14.00 น และช่วง 14.00 - 22.00 น โดยผลัดเปลี่ยนกันกดสัญญาณไฟจราจร

สำหรับการปฏิบัติงานในช่วง 22.00 - 05.30 น. จะไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่คอยควบคุม โดยจะตั้งสัญญาณไฟเป็นแบบอัตโนมัติ โดยควบคุมระบบคอมพิวเตอร์ (A.T.C)

คนเดินเท้า

ในบริเวณสี่แยกพระราม 4 ก็เป็นปัญหาหนึ่งเนื่องจากบริเวณดังกล่าว อยู่ใกล้ตลาดสดและตลาดโต้รุ่ง ซึ่งจะมีผู้คนมาใช้เป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้บริเวณดังกล่าวยังใช้เป็นทางข้ามของคนเดินเท้าที่อยู่ในบริเวณดังกล่าวด้วย เพราะมีสัญญาณให้ข้ามที่สี่แยกได้ และนอกจากนี้สะพานลอย ก็อยู่ห่างจากสี่แยกไปประมาณ 50 เมตร คนเดินเท้าไม่นิยมใช้ มักจะใช้ทางสี่แยกเป็นเส้นทางในการข้ามถนน

ปริมาณรถยนต์

บริเวณสี่แยกพระราม 4 นั้นมีปริมาณรถยนต์ประเภทต่าง ๆ เช่นเดียวกับกับสามแยกคลองเตย คือ รถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์แท็กซี่ , รถจักรยานยนต์ , รถบรรทุก 6 ล้อ , 10 ล้อ , ฟург (คอนเทนเนอร์) รถยนต์ ชสมก. เป็นต้น ซึ่งปริมาณรถยนต์ที่ใช้เส้นทางดังกล่าวจะมีปริมาณไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับช่วงเวลา ดังนี้

ช่วงเช้า จะมีรถยนต์ส่วนบุคคล, รถยนต์ ชสมก. , รถยนต์แท็กซี่ , รถจักรยานยนต์ , รถรับจ้างส่งพืชผลการเกษตร (เพราะเป็นเขตตลาดสด) วิ่งเป็นจำนวนมาก

ช่วงบ่าย-และตั้งแต่ 21.00 น ขึ้นไป จะมีปริมาณรถยนต์บรรทุก 6 ล้อ , 10 ล้อ , และรถบรรทุก (คอนเทนเนอร์)

ช่วงเย็น จะมีปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์ชสมก. , รถจักรยานยนต์ , รถแท็กซี่ , และรถรับจ้างส่งพืชผลการเกษตร (มาจอดขึ้น-ลง)

พฤติกรรมการจราจรบริเวณสี่แยกพระราม 4

การจราจรบริเวณสี่แยกพระราม 4 ซึ่งเป็นถนนสายหนึ่งที่มีปริมาณรถยนต์วิ่งผ่านเข้า - ออก เป็นจำนวนมาก ซึ่งถนนสายดังกล่าวจะเดินทางไปยังถนนสุขุมวิท , พระโขนง , ถนนพระราม 3 , ถนน

สุนทรโกษา สภาพลีแยกพระราม 4 ที่สังเกตเห็นพบว่าเป็นแยกใกล้กับสามแยกคลองเตยเพียง ประมาณ 50 เมตร และยังอยู่ใกล้แยกสุนทรโกษา เพียงประมาณ 100 เมตร จึงทำให้บริเวณดังกล่าวมีปริมาณรถยนต์ที่วิ่งเข้า-ออก เกิดการติดขัดเพราะระยะห่างของแยกดังกล่าวอยู่ใกล้กันมาก รถยนต์ที่วิ่งใช้เส้นทางดังกล่าวส่วนมาก จะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล , รถจักรยานยนต์ , รถยนต์ ชสมก. , รถยนต์แท็กซี่ , รถบรรทุก ประเภทต่างๆ เป็นต้น สำหรับรถบรรทุกที่วิ่งกันมากนั้น เพราะ บริเวณดังกล่าว เป็นสถานที่มีการขนส่งสินค้าขึ้น - ลง ที่บริเวณท่าเรือกรุงเทพฯ (ท่าเรือคลองเตย) และนอกจากนี้บริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ใกล้ชิดกับตลาดสด มีการขึ้น-ลง สินค้าจำพวกเกษตรเป็นจำนวนมาก จึงเป็นสาเหตุหนึ่งในการติดขัด

ช่วงเวลาการจราจรติดขัดได้แก่

ช่วงเวลา 07.00 - 10.00 น. เป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัด เพราะเป็นช่วงที่มีการใช้รถใช้ถนนเป็นจำนวนมากในช่วงเช้า ของถนนพระราม 4 และช่วงเช้าของถนนรัชดาภิเษก

ช่วงเวลา 15.30 - 20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัดอีกช่วงหนึ่ง เพราะเป็นช่วงที่มีการใช้รถใช้ถนนกันเป็นจำนวนมาก โดยจะติดขัดทั้งขาเข้า และขาออก ของถนนพระราม 4 และช่วงเช้าและขาออกของถนนรัชดาภิเษก

สรุปสาเหตุของการติดขัดในบริเวณสี่แยกพระราม 4

1. บริเวณสี่แยกพระราม 4 เป็นแยกที่มีระยะห่างของแยกอยู่ใกล้ กับแยกคลองเตย เพียง 50 เมตร และอยู่ห่างจากแยกสุนทรโกษา ประมาณ 100 เมตร จึงทำให้การจราจรมีการระบายออกจากแยกดังกล่าวไม่สะดวกทำให้เกิดการจราจรคับคั่ง เพราะระยะห่างของแยกอยู่ใกล้กันเกินไป ประกอบกับมีการก่อสร้างรถไฟฟ้าใต้ดิน ขององค์การรถไฟฟ้าใต้ดิน

2. บริเวณสี่แยกพระราม 4 มีป้ายจอดรถ ชสมก. อยู่ 1 ป้าย ซึ่งอยู่บนถนนพระราม 4 ขา เข้าซึ่งอยู่ห่างจากสี่แยกพระราม 4 ประมาณ 50 เมตร ป้ายดังกล่าวจะมีรถของ ชสมก. เข้าจอดและมีรถบางคันจอดไม่ชิดป้าย จึงทำให้เสียช่องทาง :ดินรถยนต์ไป และ เป็นสาเหตุให้กระบายรถขา เข้า ไม่สะดวกทำให้เกิดการติดขัดขึ้น

3. บริเวณสี่แยกพระราม 4 เป็นแยกที่มีปริมาณรถจากถนนรัชดาภิเษก ขาเข้าจะเลี้ยวขวา เข้าถนนพระราม 4 มีรถยนต์บางคันเลี้ยวไปแล้ว เมื่อสัญญาณไฟแดงห้ามวิ่ง รถคันดังกล่าวได้ จอดขวางทางสี่แยก ทำให้รถขาเข้า จากถนนพระราม 4 ไม่สามารถที่จะเข้าได้ เพราะมีรถจอดขวางช่องทางจราจร ทำให้เสียช่องทางเดินรถ จึงเป็นสาเหตุให้รถติดขัด

4. รถรับจ้างจอดรถรับส่งสินค้าไม่เป็นระเบียบในตลาดสดคลองเตย บางครั้งก็จอดกีดขวางทางเป็นเวลานาน

การจราจรบริเวณห้าแยก ณ ระนอง หรือ แยกสุนทรโกษา

ลักษณะทางกายภาพ

บริเวณแยกสุนทรโกษา มีลักษณะเป็นห้าแยกที่เป็นจุดที่มีการจราจรหนาแน่นมาก ทางแยกหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นแยกที่เกิดจากถนนสายสำคัญ 3 สายตัดกัน คือ ถนนพระราม 3 กับ ถนนรัชดาภิเษก ถนนสุนทรโกษา ซึ่งเป็นรูปห้าแยก โดยเฉพาะถนนพระราม 3 ถนนรัชดาภิเษก ถนนสุนทรโกษา เป็นเส้นทางหลักที่ผู้ขับรถเป็นส่วนใหญ่ใช้เป็นเส้นทางเดินทางเข้าใจกลางเมือง จากแยกอาจณรงค์ ผ่านแยกสุนทรโกษา เข้าสู่ ถนนพระราม 4 เพื่อไปสู่ ถนนสาทร ถนนวิฑูย ถนนชิดลม ถนนศาลาแดง ตรงไปยังสถานที่ต่าง ๆ เช่น ย่านการค้าชิดลม และ เซตพญาไท สำหรับถนนพระราม 3 เป็นเส้นทางที่ผู้ขับรถใช้เดินทางมาจากสาธุประดิษฐ์ และลงมาจากทางด่วนพิเศษ เดินทางเข้าสู่ถนนรัชดาภิเษก และออกไปถนนสุขุมวิท

ลักษณะทางภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมนั้น ในบริเวณรอบ ๆ ทางแยกจะเป็นอาคารพาณิชย์ 2-3 ชั้น ซึ่งได้ปลูกสร้างไว้สองข้างทาง และมีสถานที่ราชการ หรือ หน่วยงานที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียง แยกดังกล่าวมี โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวน ตลาดนัดปิ่นัง ตลาดใต้รุ่งคลองเตย และกรมศุลกากร การท่าเรือแห่งประเทศไทย ที่ทำการขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ อาคารทำการ บริษัทลิกซ์เลย์ จำกัด บริษัท คอนเกตปาล์มโอสลีฟ จำกัด และบริษัท ซีทราน จำกัด ซึ่งตั้งอยู่ใกล้เคียงกับ ห้าแยกสุนทรโกษา นอกจากนี้ โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวน ตั้งอยู่บนถนนสุนทรโกษา และตั้งอยู่ตรงบริเวณห้าแยก และบริเวณถนนพระราม 3 จะมีเส้นทางรถไฟตัดผ่าน และมีป้ายจอดรถของ ขสมก. ซึ่งอยู่ตรงทางลงทางด่วนพิเศษ 1 จุด ห่างจากทางแยกสุนทรโกษา ประมาณ 50 เมตร และแยกดังกล่าว ห่างจากแยกคลองเตย ประมาณ 50 เมตร ห่างจากแยกพระราม 4 ประมาณ 150 เมตร

ห้าแยกสุนทรโกษา เป็นทางแยกที่พื้นถนนพระราม 3 ถนนรัชดาภิเษก และถนนสุนทรโกษาทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก และลาดผิวการจราจรด้วย แอสฟัลต์ สำหรับผิวถนน พระราม 3 ถนนรัชดาภิเษก และถนนสุนทรโกษา สภาพผิวการจราจร บนถนนดังกล่าว ไม่มีการก่อสร้างของหน่วยงานราชการ ใดๆ ถนนรัชดาภิเษก ถนนสุนทรโกษา มีช่องทางเดินรถ ทั้งหมด 8 ช่องทาง โดยแบ่งเป็น ซาเข้า-ออก 4 ช่องทาง และถนนพระราม 3 มีช่องทางเดินรถ 10 ช่องทาง โดยแบ่งเป็น ซาเข้า-ออก 5 ช่องทาง ที่บริเวณห้าแยกดังกล่าวจะมีไฟสัญญาณจราจร อยู่ทั้งหมด 16 จุด ตั้งอยู่กับพื้น 8 จุด และ เป็นสัญญาณติดไว้ข้างบน 8 จุด ซึ่งสัญญาณดังกล่าวจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยควบคุม โดยระบบคอมพิวเตอร์ (A.T.C) และ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี และสามารถสังเกตเห็นได้ ชัดเจน

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

บริเวณห้าแยก ณ ระนอง หรือแยกสุนทรโกษา เป็นแยกที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของ สน.ท่าเรือ บริเวณแยกจะมีป้อมตำรวจจราจร ตั้งอยู่เพื่อเป็นที่พักของตำรวจและมีตู้ควบคุมสัญญาณไฟจราจรตั้งอยู่บน ถนนสุนทรโกษา เพื่อควบคุมการจราจร จำนวน 1 ป้อม ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรควบคุมการจราจร ตั้งแต่เวลา 05.00 น - 21.30 น. โดยแบ่งออกเป็นผลัด ๆ ละ 1 นาย ผลัดแรก เริ่มตั้งแต่เช้าเวลา 05.00 - 21.30 น. ผลัดบ่ายเวลา 13.30 - 21.30 น. และนอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่มีอำนาจความสะดวกเพื่อสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่อีกด้วย สำหรับการปฏิบัติงานในช่วง เวลา 21.30 น. ซึ่งจะไม่ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในป้อม โดยจะออกเวรไปทั้งหมด และได้ตั้งสัญญาณไฟเป็นแบบอัตโนมัติไว้ ควบคุมโดยระบบคอมพิวเตอร์ (A.T.C) เพราะการจราจรได้คลี่คลายลงแล้ว

คนเดินเท้า

ในบริเวณแยกสุนทรโกษาปัญหาคนเดินเท้าก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง เพราะ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวอยู่ใกล้กับโรงเรียนหฤทัยคอนแวน และใกล้กับตลาดบั้ง ซึ่งจะมีผู้คนเป็นจำนวนมากที่มาใช้รถใช้ถนนและนอกจากนี้ร้านค้าต่าง ๆ ยังได้ตั้งอยู่บนทางเดินเท้าทำให้ผู้คนที่มาจับจ่ายสินค้าต้องลงไปเดินในถนน เป็นสาเหตุให้เสียช่องทางไป และนอกจากนี้บริเวณทางแยกดังกล่าวก็ยังใช้เป็นทางข้ามของคนเดินเท้า สะพานลอยในบริเวณดังกล่าวมีอยู่ระหว่าง แยกคลองเตย กับแยกสุนทรโกษา ระยะห่างประมาณ 50 เมตร คนเดินเท้า มักจะไม่นิยมใช้สะพานลอยดังกล่าว

ปริมาณรถยนต์

บริเวณแยกสุนทรโกษา นั้นจะมีปริมาณ รถยนต์ประเภทต่าง ๆ เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์แท็กซี่ , รถจักรยานยนต์ , รถบรรทุก 6 ล้อ , รถพ่วง (ตู้คอนเทนเนอร์) รถยนต์ ชสมก. รถยนต์ตู้ เป็นต้น ซึ่งปริมาณรถยนต์ที่ใช้เส้นทางดังกล่าวจะมีประมาณ ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาดังนี้

ช่วงเช้า จะมีรถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์ ชสมก. , รถยนต์แท็กซี่ , รถจักรยานยนต์ วิ่งเป็นจำนวนมาก

ช่วงบ่าย-และช่วงตั้งแต่ 21.00 น ขึ้นไป จะมีรถยนต์บรรทุก 6 ล้อ , 10 ล้อและรถยนต์บรรทุกพ่วง วิ่งเป็นจำนวนมาก

ช่วงเย็น จะมีปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์ ชสมก. , รถยนต์แท็กซี่ วิ่งเป็นจำนวนมาก

พฤติกรรมการจราจรบริเวณแยกสุนทรโกษา

การจราจรบริเวณแยกสุนทรโกษา: ซึ่งเป็นถนนสายหลักหนึ่งที่มีปริมาณรถยนต์วิ่งผ่านเข้า-ออก เป็นจำนวนมาก ซึ่งถนนสายดังกล่าวจะเดินทางไปยังถนนอาจนรงค์ , ถนนท่าเรือ , ถนนพระราม 3 , ถนนพระราม 4, ถนนรัชดาภิเษกและนอกจากนี้บริเวณดังกล่าวสามารถที่จะขึ้น - ลง ทางด่วนได้อีกด้วย สภาพการจราจรที่บริเวณแยกสุนทรโกษาที่สังเกตเห็นพบว่าเป็นแยกที่อยู่ใกล้กับแยกคลองเตยเพียง 150 เมตร และอยู่ห่างจากแยกพระราม 4 ประมาณ 100 เมตร จึงทำให้บริเวณดังกล่าวมีปริมาณรถยนต์ที่วิ่ง เข้า-ออก

เกิดการติดขัดเพราะระยะห่างของแยกดังกล่าวอยู่ใกล้กันมากเกินไปทำให้รถไม่สามารถที่จะระบายได้ บริเวณแยกสุนทรโกษา เป็นแยกที่ใช้สัญญาณไฟจราจรในการควบคุมการจราจรการกีดสัญญาณไฟของ เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น จากการสังเกตพบว่า ดูจากปริมาณรถว่า ถนนสายใด มีปริมาณมากก็จะระบายออกไป สำหรับชนิดรถยนต์ที่ใช้ในบริเวณแยกนี้ จะเป็นจำพวกรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์แท็กซี่ , รถโดยสาร ชสมก., รถจักรยานยนต์ , และนอกจากนี้ยังมีพวกรถยนต์ 6 ล้อ , 10 ล้อ และรถยนต์พ่วง เนื่องจากบริเวณแยกดังกล่าวอยู่ใกล้กับการทำเรือแห่งประเทศไทย (ท่าเรือคลองเตย)

ช่วงเวลาการจราจรติดขัดได้แก่

ช่วงเช้า เวลาตั้งแต่ 07.00 - 09.00 น. เป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัด เพราะเป็นช่วงที่มีการใช้รถใช้ถนนเป็นจำนวนมากในช่วงเช้า ถนนอาจณรงค์ , ถนนถนนพระราม 3 เข้า เช่นกัน

ช่วงบ่าย เวลาตั้งแต่ 15.00 น- 16.00 น. เป็นช่วงที่มีการจราจรติดขัด เพราะเป็นช่วงที่มีการใช้รถใช้ถนนเป็นจำนวนมาก ในช่วงขาออก ของถนนอาจณรงค์ และช่วงเช้า ของถนนพระราม 3

สรุปสาเหตุของการติดขัดในบริเวณแยกสุนทรโกษา

1. บริเวณแยกสุนทรโกษา เป็นแยกที่มีระยะห่างของแยกอยู่ใกล้กับแยกพระราม 4 เพียง 100 เมตร และอยู่ห่างจากแยกคลองเตย ประมาณ 150 เมตร จึงทำให้การจราจรมีการระบายออกจากแยกดังกล่าวไม่สะดวก ทำให้เกิดการจราจรคับคั่ง
2. บริเวณแยกสุนทรโกษาอยู่ในความรับผิดชอบ สน.ท่าเรือ สำหรับแยกพระราม 4 และแยกคลองเตย อยู่ในความรับผิดชอบของ สน.ทุ่งมหาเมฆ จึงทำให้การระบายปริมาณรถยนต์ในแต่ละแยกไม่สัมพันธ์ กัน ในช่วงเช้า - ออก แยกแต่ละแยกก็จะระบายปริมาณรถของตนเองให้หมดไป โดยไม่คำนึงถึงปริมาณรถยนต์ในแยกที่มีการติดขัด
3. ในบริเวณแยกสุนทรโกษามีโรงเรียนพระหฤทัยคอนแวน ตั้งอยู่ตรงแยกขาเข้า ถนนสุนทรโกษาในช่วงเช้า-เย็น จะมีรถยนต์ของผู้ปกครอง มาจอดส่ง-รับ บุตรหลาน ทำให้เกิดการติดขัดและเสียช่องทางไป 1 ช่อง
4. คนเดินทางเท้ามีจำนวนมาก และไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรโดยเฉพาะในเรื่องการข้ามถนน ซึ่งจะมีการข้ามถนนแบบตามใจชอบ และกระชั้นชิด
5. รถโดยสาร ชสมก. จอดรับ-ส่ง ผู้โดยสารไม่เป็นระเบียบ โดยเฉพาะไม่ยอมเข้าป้ายทำให้ผู้โดยสารต้องลงไปเดินขึ้นรถบนถนนเอง
6. ช่วงที่มีรถไฟวิ่งผ่าน จะเป็นช่วงที่ทำให้การจราจรติดขัด

การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร คนที่ 1

ผู้ให้สัมภาษณ์ จ.ส.ต. บรรจง (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา แยกสุนทรโกษา เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2539 เวลา 08.00 น.

ลักษณะทางสังคม

บรรจงเป็นชายไทย อายุ 37 ปี เกิดที่ อ.พระสมุทรเจดีย์ จว.สมุทรปราการ จบการศึกษา
 ปริญญาตรี (นบ.) จาก มสธ. ปัจจุบันสมรสแล้ว และมีบุตร 3 คน เป็น ชาย 2 คน หญิง 1 คน อายุ 5 ปี,
 2 ปี 1 เดือน, ตามลำดับ ภรรยาเป็นแม่บ้าน

ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่บ้านพัก อ.พระสมุทรเจดีย์ มีพาหนะ รถยนต์บีคอป 1 คัน สุนัขหรือ
 วันละประมาณ 1 ซอง ดื่มสุราแต่เป็นช่วงที่พักผ่อน มีเงินเดือน 8,520 บาท เงินประจำตำแหน่ง 1,500 บาท

บุคลิกภาพ

บรรจงมีบุคลิกภาพ รูปร่างสันทัด ผิวดำ มีความสูงประมาณ 168 ซม. นน. 68 กก. เป็น
 คนมีกริยามารยาทเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น การแต่งการสุภาพสะอาด สุขภาพแข็งแรง

ประวัติชีวิต

บรรจงเกิดที่ อ.พระสมุทรเจดีย์ จว.สมุทรปราการ โดยกำเนิด ส่วนบิดาได้เสียชีวิตแล้ว
 มารดาอายุ 60 ปี ยังมีชีวิตอยู่ อยู่ที่บ้านพัก จว.สมุทรปราการ มีฐานะปานกลาง มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน เป็น
 ชาย 2 คน หญิง 1 คน ซึ่งปัจจุบันพี่น้องทุกคนยังมีชีวิตอยู่ทุกคน และมีครอบครัวแล้ว บรรจงเป็นคนที่สอง
 โดยเมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ก็ได้ไปสมัครสอบเป็นตำรวจ เพราะ บิดา-มารดาต้องการให้รับ
 ราชการและได้ศึกษาที่โรงเรียนตำรวจนครบาลบางเขน ซึ่งใช้เวลาเรียน 1 ปี และ บรรจงครั้งแรกที่ตำรวจทำเรือ
 ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผบ.หมู่ ผ.2 กก. 1 รน. ช่วงเวลาที่มาปฏิบัติหน้าที่ คือ 05.00-21.30 น

ครอบครัวและเครือญาติ

บิดามารดา สมรสกันมานานแล้ว โดยบิดาได้เสียชีวิตไปแล้ว มารดา อายุ 60 ปี บรรจงมี
 พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน โดยมี ชาย 2 คน หญิง 1 คน ได้ช่วยบิดามารดาทำงานบ้าน ปัจจุบัน
 บรรจงได้แต่งงานมีภรรยาแล้ว ภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด เป็นแม่
 บ้านเลี้ยงลูกอยู่ที่บ้านพัก

ชีวิตประจำวัน

บรรจง ตื่นนอนเวลา 04.00 น.ทุกวัน หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว และเดินทางไปสถานีจะไปเซ็นชื่อ เข้าเวร และฟังการอบรม ปลดปล่อยแถวปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเริ่มงานเวลา 05.00 น. เมื่อปล่อยแถวแล้ว ได้รับมอบหมายให้ไปประจำที่จุด แยกสุนทรโกษา ทำหน้าที่ให้สัญญาณแก่รถที่สัญจรไปมาในท้องที่นั้น ๆ

อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้ใช้รถใช้ถนน เวลาประมาณ 13.30 น. ก็จะพักผ่อนรับประทานอาหารจะเป็นข้าวแกง ราคา 25 บาท ตามร้านอาหารทั่วไป โดยกะเช้าจะเลิกงานประมาณ 13.30 น. และถ้าเข้าเวร กะบ่าย จะพักรับประทานอาหาร เวลาประมาณ 18.00 น. และจะได้พักออกเวรประมาณ 21.30 น. จะสลับกันไปเป็นอย่างนี้ทุกวัน

ภายในหนึ่งวัน บรรจง จะมีเวลาพักหลังออกเวรแล้วคือ เวลา 13.30 น. และ 21.30 น. และถ้ามีวันหยุดจะเป็นวันอาทิตย์ แต่จะเป็นการหยุดอาทิตย์เว้นอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะใช้วันหยุดพักผ่อนเพื่อสุขภาพจะได้แข็งแรงอยู่เสมอ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ในความคิดของ บรรจง เกี่ยวกับปัญหาจราจรในปัจจุบัน คิดว่ามีสาเหตุมาจาก ปัจจุบันจำนวนรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก , ผู้คนที่ใช้รถใช้ถนนไม่เคารพกฎจราจร ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่มีวินัยในการใช้รถใช้ถนน แยกสุนทรโกษาหรือแยก ณ ระนอง เป็นจุดทางแยกที่ บรรจง ปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้น มีปัญหาการจราจรอยู่คือ มีการก่อสร้างทาง ในถนนพระราม 3 การเคลื่อนตัวของรถไปได้ช้า ภายในทางร่วมทางแยกมีโรงเรียน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจรเพราะเมื่อใกล้เวลาเข้าหรือเลิกเรียนจะมีผู้ปกครองนำรถมาจอด รับ-ส่ง บุตรหลาน และไม่มีที่จอด ก็จะจอดไม่เป็นระเบียบ ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้การจราจรแยกดังกล่าว เกิดการติดขัด สำหรับรถยนต์ที่เป็นปัญหา ก็มี รถยนต์บรรทุกโดยสารขนาดใหญ่ รถจักรยานยนต์ , รถตู้ รถยนต์ปิคอัพ ที่เป็นรถที่เป็นปัญหาการจราจรมากที่สุด

ปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้อเสนอแนะ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ
2. ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ป้องกันอากาศพิษและสารพิษ

ปัญหาการจราจรของผู้ขับขีรถบรรทุกรับจ้างและข้อเสนอแนะ

1. พื้นที่การจราจรบรรทุกรับจ้างฯ ในกรณีที่เข้ามาก่อนช่วงเร่งด่วน ควรจะจัดทำให้มีการจราจรบรรทุกเพื่อรองรับ หรือขยายการส่งถ่ายสินค้าออกไปบริเวณนอกเมือง
2. รถบรรทุก น้ำหนักเกินฯ ซึ่งถนนดังกล่าวไม่สามารถรองรับน้ำหนักเกิน ฯ ได้ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรควรกวดขันจับกุมอย่างเคร่งครัด

3. รถบรรทุกจะขับอย่างเร่งรีบ เพราะรถดังกล่าวมีช่วงเวลาของการวิ่งมักจะวิ่งในเวลาห้ามวิ่งอยู่เสมอ เพราะมีความจำเป็นที่จะต้องส่งของให้ทันเวลาเนื่องจากการจราจรในกรุงเทพฯ มีการติดขัดเป็นอย่างมาก

การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร คนที่ 2

ผู้ที่ให้สัมภาษณ์	ด.ต. ประวัติ (นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์	ร.ต.อ. เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา	แยกสุนทรโกษา เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2539 เวลา 08.30 น.

ลักษณะทางสังคม

ประวัติ เป็นชายไทย อายุ 42 ปี เกิดที่ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา จบการศึกษา มศ 5 ปัจจุบันสมรสแล้ว ไม่มีบุตร ภรรยาประกอบอาชีพค้าขายทั่วไป

ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่บ้านพักข้าราชการ มีพาหนะ รถยนต์บีคอป 1 คัน มีวิทยุมือถือ 1 เครื่อง สุนัขที่วันละประมาณ 1 ซอง ดื่มสุมาเป็นบางโอกาส ได้รับเงินเดือน 10,170 บาท เงินประจำตำแหน่ง 1,500 บาท

บุคลิกภาพ

ประวัติ มีบุคลิกภาพ อ้วน ผิวดำ มีความสูงประมาณ 169 ซม. นน. 65 กก. เป็นคนมีกริยามารยาทเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น การแต่งการสุภาพสะอาด สุขภาพแข็งแรง

ประวัติชีวิต

ประวัติ เกิดที่ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา โดยกำเนิด ส่วนบิดาอายุ 65 ปี มารดาอายุ 62 ปี ยังมีชีวิตอยู่ มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน มีพี่ชาย 2 คน พี่สาว 1 คน น้องสาว 1 คน ซึ่งปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ทุกคน ฐานะปานกลาง เมื่อประวัติได้จบศึกษา มศ.5 ที่โรงเรียนประจำอำเภอแล้ว ได้เดินทางมาสมัครเป็นพลตำรวจที่โรงเรียนตำรวจนครบาลบางเขน จบแล้วได้บรรจุให้มาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผบ.หมู่ ผ.2 กก. 1 รน.

(ตำรวจท่าเรือ) ช่วงเวลาที่มาปฏิบัติหน้าที่ คือ 05.00-21.30 น

ครอบครัวและเครือญาติ

บิดามารดา อยู่ด้วยกัน โดยบิดามีอายุ 65 ปี มารดา อายุ 62 ปี ซึ่งทั้งสองยังมีชีวิต มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน โดยมีชาย 3 คน หญิง 2 คน ปัจจุบันประวัติได้แต่งงานมีภรรยาแล้ว มีอาชีพค้าขายของทั่วไปอยู่ที่บ้านพักดังกล่าว ซึ่งมีผู้มาอาศัย อยู่บ้านเดียวกัน 5 คน

ชีวิตประจำวัน

ประวัติ ตื่นนอนเวลา 04.00 น. ทุกวัน หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว และเดินทางไปสถานีจะไปเซ็นชื่อ เข้าเวร และฟังการอบรม ปล่อยแถวปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเริ่มงานเวลา 05.00 น. เมื่อปล่อยแถวแล้ว ได้รับมอบหมายให้ไปประจำที่จุด แยกสุนทรโกษา ทำหน้าที่ให้สัญญาณแก่รถที่สัญจรไปมาในท้องที่นั้น ๆ

อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้ใช้รถใช้ถนน เวลาประมาณ 13.30 น. ก็จะพักผ่อนรับประทานอาหารจะเป็นข้าวแกง ราคา 30 บาท ตามร้านอาหารทั่วไป โดยกะเช้าจะเลิกงานประมาณ 13.30 น. และถ้าเข้าเวร กะบ่าย จะพักรับประทานอาหาร เวลาประมาณ 18.00 น. และจะได้พักออกเวรประมาณ 21.30 น. จะสลับกันไปเป็นอย่างนี้ทุกวัน

ภายในหนึ่งวัน ประวัติ จะมีเวลาพักหลังออกเวรแล้วคือ เวลา 13.30 น. และ 21.30 น. และถ้ามีวันหยุดจะเป็นวันอาทิตย์ แต่จะเป็นการหยุดอาทิตย์เว้นอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะใช้วันหยุดหารายได้พิเศษ นอกเหนือจากงานประจำ เพราะรายได้ปัจจุบันไม่เพียงพอ และพักผ่อนเพื่อสุขภาพจะได้แข็งแรงอยู่เสมอ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ในความคิดของ ประวัติ เกี่ยวกับปัญหาจราจรในปัจจุบัน คิดว่ามีสาเหตุมาจาก ปัจจุบันจำนวนรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก , ผู้คนที่ใช้รถใช้ถนนไม่เคารพกฎจราจร ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร แยกสุนทรโกษาหรือแยก ณ ระนอง เป็นจุดทางแยกที่ ประวัติ ปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้น มีปัญหาการจราจรอยู่คือ มีการก่อสร้างทาง ในถนนพระราม 3 ซาออก การเคลื่อนตัวของรถไปได้ช้า ภายในทางร่วมทางแยกมีโรงเรียน พระพุทธยคอนเวน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจรเพราะเมื่อใกล้เวลาเข้าหรือเลิกเรียนจะมีผู้ปกครองนำรถมาจอด รับ-ส่ง บุตรหลาน และไม่มีที่จอด ก็จะจอดไม่เป็นระเบียบ ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้การจราจร แยกสุนทรโกษา เกิดการติดขัดสำหรับรถยนต์ที่เป็นปัญหา ก็มี รถยนต์บรรทุกโดยสารขนาดใหญ่ รถจักรยานยนต์ที่เป็นรถที่เป็นปัญหาการจราจรมากที่สุด

ปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้อเสนอแนะ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ
2. ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ป้องกันอากาศพิษและสารพิษ
3. ขาดการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร
4. การใช้วาจาของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขณะปฏิบัติหน้าที่

ปัญหาการจราจรของผู้ขับขีรถบรรทุกรับจ้างและข้อเสนอแนะ

1. พื้นที่การจอดรถบรรทุกรับจ้างฯ ในกรณีที่เข้ามาก่อนช่วงเร่งด่วน ควรจะจัดทำให้มีการจอดรถบรรทุกเพื่อรองรับ หรือขยายการส่งถ่ายสินค้าออกไปบริเวณนอกเมือง

2. กรณีรถบรรทุกเสียหรือเกิดอุบัติเหตุ จะทำให้การจราจรเคลื่อนตัวไม่ได้หรือเคลื่อนตัวได้ช้า เพราะรถดังกล่าวมีขนาดใหญ่ ดังนั้นควรมีอุปกรณ์ในการขนย้ายรถบรรทุกกรณีเสียหรือเกิดอุบัติเหตุ ให้ออกไปจากบริเวณดังกล่าวโดยเร็ว
3. ต้นเหตุที่ทำให้ผิวการจราจรเสียหาย ก็คือรถบรรทุกน้ำหนักเกินๆ ซึ่งถนนดังกล่าวไม่สามารถรองรับน้ำหนักเกิน ไปได้ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรควรกวดขันจับกุมอย่างเคร่งครัด
4. รถบรรทุกเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจราจรเคลื่อนตัวได้ช้า เพราะจะออกตัวได้ช้ากว่าคันอื่น เพราะมีน้ำหนักมากทำให้รถที่ตามมาเปลี่ยนช่องทางบ่อย ๆ ทำให้กีดขวางการจราจร
5. การจอดรับ-ส่งสิ่งของต่าง ๆ ของรถบรรทุกจะกีดขวางการจราจรและกรณีเลี้ยวกลับรถของรถบรรทุกจะกีดขวางการจราจรมาก เพราะมีขนาดใหญ่

การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร คนที่ 3

ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ ด.ต. เกษม (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. เดชา พรหมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา แยกพระราม 4 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2539

ลักษณะทางสังคม

เกษม เป็นชายไทย อายุ 39 ปี เกิดที่ อ.เมือง จว.สิงห์บุรี จบการศึกษา มศ 3 ปัจจุบัน
 สมรสแล้ว และมีบุตร 3 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 2 คน ภรรยาเป็นแม่บ้าน
 ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่บ้านพักข้าราชการ มีพาหนะ รถยนต์บีคอป 1 คัน มีรายได้เดือนละ
 8,520 บาท เงินประจำตำแหน่ง 1,500 บาท

บุคลิกภาพ

เกษม มีบุคลิกภาพ รูปร่างสูงใหญ่ ผิวดำ มีความสูงประมาณ 170 ซม. นน. 72 กก. เป็น
 คนมีกริยามารยาทเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น การแต่งการสุภาพสะอาด สุขภาพแข็งแรง ดื่มสุราและสูบ
 บุหรี่

ประวัติชีวิต

เกษม เกิดที่ อ.เมือง จว.สิงห์บุรี โดยกำเนิด ส่วนบิดาอายุ 69 ปี มารดาอายุ 67 ปี ยังชีวิต
 อยู่ มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน มีพี่ชาย 1 คน น้องสาว 1 คน ซึ่งปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่ทุกคน ฐานะปานกลาง เมื่อ
 ประวัติได้จบศึกษา มศ.5 ที่โรงเรียนประจำอำเภอแล้ว ได้เดินทางมาสมัครเป็นพลตำรวจที่โรงเรียนตำรวจนคร
 บาลบางเขน จบแล้วได้บรรจุให้มาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผบ.หมู่ ผ.2 กก. 1 รน. (ตำรวจท่าเรือ) ช่วงเวลา
 ที่มาปฏิบัติหน้าที่ คือ 05.00-21.30 น

ครอบครัวและเครือญาติ

บิดามารดา อยู่ด้วยกัน โดยบิดามีอายุ 69 ปี มารดา อายุ 67 ปี ซึ่งทั้งสองยังมีชีวิต มีพี่
 น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน โดยมีชาย 2 คน หญิง 1 คน ปัจจุบันเกษมฯ ได้แต่งงานมีภรรยาแล้ว
 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ให้ภรรยาเป็นแม่บ้านเลี้ยงลูก

ชีวิตประจำวัน

เกษม ตื่นนอนเวลา 05.00 น. ทุกวัน หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว และเดินทางไปสถานีจะไปเซ็นชื่อ เข้าเวร และฟังการอบรม ปล່อยแถวปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเริ่มงานเวลา 05.30 น. เมื่อปล່อยแถวแล้ว ได้รับมอบหมายให้ไปประจำที่จุด แยกพระราม 4 ทำหน้าที่ให้สัญญาแก่รถที่สัญจรไปมาในท้องที่นั้น ๆ

อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้ใช้รถใช้ถนน เวลาประมาณ 13.30 น. ก็จะพักผ่อนรับประทานอาหารจะเป็นข้าวแกง ราคา 30 บาท ตามร้านอาหารทั่วไป โดยกะเช้าจะเลิกงานประมาณ 13.30 น. และถ้าเข้าเวร กะบ่าย จะพักรับประทานอาหาร เวลาประมาณ 18.00 น. และจะได้พักออกเวรประมาณ 21.30 น. จะสลับกันไปเป็นอย่างนี้ทุกวัน

ภายในหนึ่งวัน เกشم จะมีเวลาพักหลังออกเวรแล้วคือ เวลา 13.30 น. และ 21.30 น. และถ้ามีวันหยุดจะเป็นวันอาทิตย์ แต่จะเป็นการหยุดอาทิตย์เว้นอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะใช้วันหยุดหารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ เพราะรายได้ปัจจุบันไม่เพียงพอ และพักผ่อนเพื่อสุขภาพจะได้แข็งแรงอยู่เสมอ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ในความคิดของ เกشم เกี่ยวกับปัญหาจราจรในปัจจุบัน คิดว่ามีสาเหตุมาจาก ปัจจุบันจำนวนรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก , ผู้คนที่ใช้รถใช้ถนนไม่เคารพกฎจราจร ผ่าฝืนสัญญาณจราจร แยกสุนทรโกษาหรือแยก ณ ระนอง เป็นจุดทางแยกที่ เกษมฯ ปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้น มีปัญหาการจราจรอยู่คือ มีการก่อสร้างทาง ในถนนพระราม 3 ซาออก การเคลื่อนตัวของรถไปได้ช้า ภายในทางร่วมทางแยกมีโรงเรียน พระพุทธยคอนแวน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจรเพราะเมื่อใกล้เวลาเข้าหรือเลิกเรียนจะมีผู้ปกครองนำรถมาจอด รับ-ส่ง บุตรหลาน และไม่มีที่จอด ก็จะจอดไม่เป็นระเบียบ ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้การจราจร แยกสุนทรโกษา เกิดการติดขัด สำหรับรถยนต์ที่เป็นปัญหา ก็มี รถยนต์บรรทุกโดยสารขนาดใหญ่ รถจักรยานยนต์ , ที่เป็นรถที่เป็นปัญหาการจราจรมากที่สุด

ปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้อเสนอแนะ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ
2. ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ป้องกันอากาศพิษและสารพิษ
3. ขาดการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร
4. การใช้วาจาของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขณะปฏิบัติหน้าที่

ปัญหาการจราจรของผู้ขับที่รถบรรทุกรับจ้างและข้อเสนอแนะ

1. กรณีรถบรรทุกเสีย หรือ เกิดอุบัติเหตุ จะทำให้การจราจรเคลื่อนตัวไม่ได้หรือเคลื่อนตัวได้ช้า เพราะรถดังกล่าวมีขนาดใหญ่ ดังนั้นควรมีอุปกรณ์ในการขนย้ายรถบรรทุกกรณีเสียหรือเกิดอุบัติเหตุ ให้ออกไปจากบริเวณดังกล่าวโดยเร็ว
2. รถบรรทุกน้ำหนักเกินฯ ซึ่งถนนดังกล่าวไม่สามารถรองรับน้ำหนักเกิน ฯ ได้ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรควรกวดขันจับกุมอย่างเคร่งครัด
3. รถบรรทุกเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจราจรเคลื่อนตัวได้ช้า เพราะจะออกตัวได้ช้ากว่าคันอื่น เพราะมีน้ำหนักมากทำให้รถที่ตามมาหลังมาเปลี่ยนช่องทางบ่อย ๆ ทำให้กีดขวางการจราจร
4. การจอดรับ-ส่งสิ่งของต่าง ๆ ของรถบรรทุกจะกีดขวางการจราจร

การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร คนที่ 4

ผู้ให้สัมภาษณ์ ด.ต. อาจ (นามสมมติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ต.อ. เตชา พรมสุวรรณ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา แยกพระราม 4 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2539 เวลา 08.30 น.

ลักษณะทางสังคม

อาจ เป็นชายไทย อายุ 47 ปี เกิดที่ อ.เมือง จ.ชลบุรี จบการศึกษา มศ.5 ปัจจุบันสมรสแล้ว และมีบุตร 3 คน เป็นชาย 3 อายุ 22 ปี ,17 , 8, ตามลำดับ ภรรยาเป็นแม่บ้านไม่ได้ประกอบอาชีพ ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่บ้านพักข้าราชการ มีพาหนะ รถยนต์เก๋ง รถจักรยานยนต์ 1 คัน มีวิทยุมือถือ 1 เครื่อง ได้รับเงินเดือน 10,340 บาท เงินประจำตำแหน่ง 1,500 บาท

บุคลิกภาพ

อาจ มีบุคลิกภาพ รูปร่างอ้วน ผิวขาว มีความสูงประมาณ 168 ซม. นน. 75 กก. เป็นคนมีกริยามารยาทเรียบร้อย มีนิสัยสุขุมเยือกเย็น การแต่งการสุภาพสะอาด สุขภาพแข็งแรง

ประวัติชีวิต

อาจ เกิดที่ อ.เมือง จ.ชลบุรี โดยกำเนิด ส่วนบิดาได้เสียชีวิตแล้ว มารดาอายุ 62 ปี ยังมีชีวิตอยู่ และได้พักอาศัยอยู่ต่างจังหวัดโดยมีน้องสาวดูแลอยู่ ปัจจุบันสุขภาพไม่ดีเจ็บป่วยบ่อย อาจเป็นคนที่สอง ฐานะปานกลาง โดยเมื่อจบศึกษา มศ.5 ได้เดินทางมาสมัครเป็นพลตำรวจที่โรงเรียนตำรวจภูธร 2 จ.ชลบุรี เรียน 1 ปี เมื่อจบออกมาได้ถูกบรรจุ ที่ สถานีตำรวจภูธรชลบุรี ปัจจุบันได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผบ.หมู่ สน. ทุ่งมหาเมฆ ช่วงเวลาที่มาปฏิบัติหน้าที่ คือ 05.00-21.30

ครอบครัวและเครือญาติ

บิดาได้เสียชีวิตแล้ว มารดา อายุ 62 ปี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน โดยมีชาย 2 คน หญิง 2 คน ปัจจุบันประวัติได้แต่งงานมีภรรยาแล้ว โดยภรรยาไม่ได้ทำอาชีพอะไร

ชีวิตประจำวัน

อาจ ตื่นนอนเวลา 04.00 น.ทุกวัน หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว และเดินทางไปสถานีจะไปเซ็นชื่อ เข้าเวร และฟังการอบรม ปลอ่ยแถวปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเริ่มงานเวลา 05.30 น เมื่อปลอ่ยแถวแล้ว ได้รับมอบหมายให้ไปประจำที่จุด แยกพระราม 4 ทำหน้าที่ให้สัญญาณแก่รถที่สัญจรไปมาในท้องที่นั้น ๆ

อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้ใช้รถใช้ถนน เวลาประมาณ 13.30 น. ก็จะพักผ่อนรับประทานอาหารจะเป็นข้าวแกง ราคา 30 บาท ตามร้านอาหารทั่วไป โดยกะเช้าจะเลิกงานประมาณ 13.30 น. และถ้าเข้าเวร กะบ่าย จะพักรับประทานอาหาร เวลาประมาณ 18.00 น. และจะได้พักออกเวรประมาณ 20.00 น. จะสลับกันไปเป็นอย่างนี้ทุกวัน

ภายในหนึ่งวัน อาจ จะมีเวลาพักหลังออกเวรแล้วคือ เวลา 14.00 น. และ 22.00 น. และถ้ามีวันหยุดจะเป็นวันอาทิตย์ แต่จะเป็นการหยุดอาทิตย์เว้นอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะใช้วันหยุดหารายได้พิเศษนอกเหนือจากงานประจำ เพราะรายได้ปัจจุบันไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องทำงานตลาด และพักผ่อนเพื่อสุขภาพจะได้แข็งแรงอยู่เสมอ และต้องมีความสนุกกับงานที่ทำทุกวัน ไม่ให้เกิดความเครียดได้

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ในความคิดของ อาจ เกี่ยวกับปัญหาจราจรในปัจจุบัน คิดว่ามีสาเหตุมาจาก ปัจจุบันจำนวนรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก , ผู้คนที่ใช้รถใช้ถนนไม่เคารพกฎจราจร แยกพระราม 4 เป็นจุดทางแยกที่อาจฯ ปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้น มีปัญหาการจราจรอยู่คือ ถนนพระราม 4 มีการก่อสร้างทางของรถไฟฟ้าใต้ดิน ของการไฟฟ้ามหานคร การเคลื่อนตัวของรถไปได้ช้า การจราจรแยก พระราม 4 เกิดการติดขัด สำหรับรถยนต์ที่เป็นปัญหา ก็มี รถยนต์บรรทุกโดยสารขนาดใหญ่ รถจักรยานยนต์ , รถยนต์บีคอป ที่เป็นรถที่เป็นปัญหาการจราจรมากที่สุด

ปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจและข้อเสนอแนะ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ
2. ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ป้องกันอากาศพิษและสารพิษ
3. ขาดการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร
4. การใช้เวลาของ เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร

ปัญหาการจราจรของผู้ขับขีรถบรรทุกรับจ้างและข้อเสนอแนะ

1. พื้นที่การจอดรถบรรทุกรับจ้างฯ ในกรณีที่เข้ามาก่อนช่วงเร่งด่วน ควรจะจัดทำให้มีการจอดรถบรรทุกเพื่อรองรับ หรือขยายการส่งถ่ายสินค้าออกไปบริเวณนอกเมือง

2. กรณีรถบรรทุกเสียหรือเกิดอุบัติเหตุ จะทำให้การจราจรเคลื่อนตัวไม่ได้หรือเคลื่อนตัวได้ช้า เพราะรถดังกล่าวมีขนาดใหญ่ ดังนั้นควรมีอุปกรณ์ในการขนย้ายรถบรรทุกกรณีเสียหรือเกิดอุบัติเหตุ ให้ออกไปจากบริเวณดังกล่าวโดยเร็ว
3. ต้นเหตุที่ทำให้ผิวการจราจรเสียหาย ก็คือรถบรรทุกน้ำหนักเกินฯ ซึ่งถนนดังกล่าวไม่สามารถรองรับน้ำหนักเกิน ฯ ได้ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรควรกวดขันจับกุมอย่างเคร่งครัด
4. รถบรรทุกเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจราจรเคลื่อนตัวได้ช้า เพราะจะออกตัวได้ช้ากว่าคันอื่น เพราะมีน้ำหนักมากทำให้รถที่ตามมาเปลี่ยนช่องทางบ่อย ๆ ทำให้เกิดขบวนการจราจร
5. การจอดรับ-ส่งสิ่งของต่าง ๆ ของรถบรรทุกจะจอดกีดขวางการจราจร